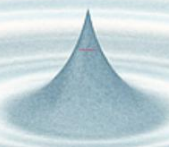

HOE WORD JE OPNIEUW GEBOREN

Timo Groot

Hoe word je opnieuw geboren

Door Timo Groot

Bezoek LivingGospel.nl voor meer boeken, onderwijsmateriaal en Bijbelstudies.

Copyright: Timo Groot
Omslagontwerp: JBook Designs
Tekstredactie: Tekst door Naomi
Juni 2025: Eerste druk
Uitgever: Timotheus media

ISBN: 9789083440866

De Bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling (Copyright ©2010/2016 Stichting HSV) tenzij anders is vermeld. Onderstrepingen of teksten tussen haakjes in de Bijbelteksten zijn toegevoegd door de auteur.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of doorgegeven door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Timotheus media, met als uitzondering korte citaten tot een maximum van 400 woorden. Voor vragen kunt u een mail sturen naar info@LivingGospel.nl.

INHOUD

INLEIDING	4
H1 GELOVEN OF WEDERGEBOREN	6
Is geloven genoeg?	6
Geloven en werken	9
Je moet wedergeboren zijn	11
DEEL 1: WAT IS DE WEDERGEBOORTE?	13
H2 DE DRIE-EENHEID VAN DE MENS	14
De Drie-eenheid van God	15
De mens als drie-eenheid	17
Onderdeel 1: Het lichaam	19
Onderdeel 2: De ziel	23
Onderdeel 3: De geest	29
Van dode naar levende geest	31
H3 WEDERGEBOORTE VAN DE GEEST	36
Een lichamelijke wedergeboorte?	36
Een geestelijke wedergeboorte?	38
Uit God geboren worden	41
Het startschot	44
Wanneer ben je wedergeboren?	46
Wie kunnen wedergeboren worden?	47
DEEL 2: HOE WORD JE WEDERGEBOREN	49
H4 GELOVEN IN GOD	50
Wat is het evangelie?	51
Wat is geloven?	55
Wat moet je geloven	63
De belijdenis van het geloof	71
Zonder geloof word je niet gered	73

H5 DE BEKERING	75
Wat is bekeren?	75
Waarvan moeten wij ons bekeren?	80
Waarom is bekering belangrijk?	86
Hoe bekeer ik mij?	95
Eenmalige bekering?	99
H6 DE WATERDOOP	101
Wat is de waterdoop?	101
De geestelijke betekenis van de waterdoop	104
Wanneer laten dopen?	109
Wat doet de waterdoop?	113
H7 DE DOOP IN DE HEILIGE GEEST	117
Wie is de Heilige Geest?	118
Wat is de doop in de Heilige Geest?	120
Wanneer ontvang je de doop in de Heilige Geest?	125
LIVING GOSPEL	131
Wie ben ik?	131
Ontstaan en sociale media	132
Visie, doelen en meebouwen	133

INLEIDING

Een goed begin is het halve werk. Sommigen zijn jarenlang bezig om los te breken van zonden, vloeken uit het voorgeslacht, onverzinselijke gezindheid, verslavingen of negatieve gedachten. De jaren verstrijken, maar er lijkt geen verbetering te komen.

In veel gevallen komt dit doordat het fundament niet goed is gelegd. God heeft in Zijn Woord namelijk een aantal stappen gegeven waarmee wij ons oude leven van zonde, vervloeking en ellende achter ons kunnen laten en kunnen wandelen in een nieuw en heilig leven.

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden. (2 Korinthe 5:17)

De belofte dat het oude voorbij is gegaan en het nieuwe is gekomen, geldt niet voor iedereen. Er is een voorwaarde: je moet in Christus zijn. Hoe kom je in Christus? Door de wedergeboorte.

Dit boek laat zien wat de kracht is van de wedergeboorte, uit welke onderdelen deze bestaat en waarom de wedergeboorte essentieel is voor iedere gelovige. Alleen door in Christus te zijn, kun je leven als een nieuwe schepping, genieten van alle beloften van God en de Heilige Geest ervaren in jouw leven.

Misschien ben je al jarenlang christen en lijkt een studie over wedergeboorte vooral bedoeld voor pasgelovigen, niet meer voor jou. Toch wil ik je uitdagen om dit boek te lezen. Vaak richten we ons op ingewikkelde Bijbelstudies of de uitleg van profetieën in onze tijd. Dat is op zich niet verkeerd, maar Gods kracht wordt geopenbaard in eenvoud. Het evangelie hoort ook eenvoudig te zijn. Of zoals Jezus zei:

Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen (NBV21 zegt: eenvoudige mensen) hebt geopenbaard. (Mattheüs 11:25)

Ook Paulus was het hier mee eens, want hij sprak over:

(...) De eenvoud die in Christus is. (2 Korinthe 11:3)

Wanneer we de basis van het geloof kennen, is het belangrijk om deze ook uit te leven. Gods Woord kennen is waardevol, maar het daadwerkelijk toepassen, is wat van ons wordt gevraagd.

Wat is de kern van het evangelie? De schrijver van de Hebreeënbrief geeft ons een kort overzicht van onderwerpen die hij beschouwt als de ‘eerste beginselen’.

*Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van **bekering van dode werken en van geloof in God, van de leer van de dopen, van de handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel.** (Hebreeën 6:1-2)*

Dit boek gaat dieper in op de wedergeboorte en de bijbehorende stappen:

- Geloof in God
- Bekering van dode werken
- De waterdoop
- De doop in de Heilige Geest

Volgens de schrijver van de Hebreeënbrief behoren deze vier onderwerpen tot het fundament van het christelijk geloof. Toch leven velen hier nog niet in. Dat is niet erg, want door dit boek, en vooral door de Bijbelteksten die we samen zullen bestuderen, kan je hier ook in gaan wandelen en een volmaakte wedergeboorte ervaren.

Heb jij deze vier basisstappen al doorlopen? In dit boek zullen we ze één voor één behandelen en ontdekken hoe we ze praktisch kunnen uitleven.

H1 GELOVEN OF WEDERGEBOREN

“Ik geloof in God” en “Ik ben wedergeboren” worden vaak door elkaar gebruikt, alsof ze hetzelfde betekenen. Toch zijn geloven in God en wedergeboren zijn twee heel verschillende dingen.

In de wereld zijn er veel mensen die in God geloven zonder daadwerkelijk gered te zijn. Sommigen hebben hun eigen ‘god’ gecreëerd en geloven in een beeld dat niet overeenkomt met de waarheid. Zij kunnen zeggen: “Ik geloof in God,” maar dat zal hun geen voordeel brengen. Daarom is het essentieel om wedergeboren te zijn en te geloven in de ware God en Zijn Zoon, Jezus Christus.

Is geloven genoeg?

Geloven is niet genoeg, want iedereen gelooft ergens in. Volgens een onderzoek uit 2015 zijn er 2,3 miljard christenen, 1,8 miljard moslims, 1,1 miljard hindoes, 500 miljoen boeddhisten en 500 miljoen mensen die in volksreligies geloven. Daarnaast is er een grote groep atheïsten. Op het eerste gezicht lijkt het alsof zij nergens in geloven, maar schijn bedriegt. Veel atheïsten geloven in de wetenschap. Ze vertrouwen op wat ze zien, op wat geleerden hebben onderzocht en op wat als ‘bewezen’ wordt beschouwd.

Toch zijn veel wetenschappelijke theorieën niet waterdicht. De wetenschap verandert voortdurend van zienswijze door nieuw onderzoek. Terwijl ik dit schrijf, lees ik een boek over het heelal vanuit wetenschappelijk perspectief. Ik zie prachtige structuren, planeten, sterren en andere hemellichamen voorbijkomen. Wat me opvalt, is hoe vaak er staat: *“De wetenschap moet nog verder onderzoek doen, want dit fenomeen in het universum is nog niet verklaard.”*

Soms geven wetenschappers en docenten de indruk dat alles al onderzocht is en dat de wetenschap altijd klopt. Maar dat is niet waar. Zelfs in de wetenschap moet je geloof hebben, je moet vertrouwen op de eerlijkheid en betrouwbaarheid van onderzoekers en je moet aannemen dat menselijke kennis voldoende is om alles te begrijpen. Atheïsten geloven ook. Misschien niet in een God, maar

in mensen, onderzoek of hun eigen verstand. Iedereen gelooft ergens in.

Alleen geloven is niet genoeg. Wat als iemand gelooft in de God van Israël en in Jezus Christus?

Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, en hij heeft geen werken? Kan dat geloof hem zalig maken? (...) U gelooft dat God één is; daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen. (Jakobus 2:14-19)

Demonen en de duivel geloven ook in God en in Jezus. Ze weten dat God bestaat en dat Jezus de Messias is, de Zoon van de levende God.

Op straat kom je veel mensen tegen die in God geloven, maar bij wie je daar niets van merkt. Ze bidden niet, gaan niet naar de kerk, lezen geen Bijbel en hebben geen relatie met God. Hun geloof is slechts een traditie, iets wat ze hebben overgenomen van hun ouders. Ze geloven omdat hun familie altijd geloofde, maar doen er niets mee.

Helaas zullen velen voor de hemelpoort staan en niet binnengelaten worden. Ze noemen zichzelf christen, maar zijn het niet. Het zijn lauwe christenen.

Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen. (Openbaring 3:15-16)

Ook de waarschuwing van Jezus in Mattheüs 7 laat dit zien.

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt! (Mattheüs 7:21-23)

Ik wil je laten zien hoe belangrijk de wedergeboorte is. Soms wordt er te gemakkelijk gezegd dat iemand voor eeuwig gered is. Er wordt bijvoorbeeld gezegd: “Bid mij maar na, en dan zal je voor eeuwig gered zijn.”

Het is waar dat iemand voor eeuwig gered is als hij zijn geloof in Jezus Christus belijdt, in zijn hart gelooft en het besluit neemt om voor Jezus te leven. Maar het opzeggen van een voorbeeldgebed zonder geloof zal daar niet voor zorgen. Dit moet samengaan met levend geloof en een oprecht besluit om Jezus Christus werkelijk te volgen. Om, zoals Jezus in Mattheüs 7 zei, de wil van God de Vader te doen.

Begrijp me niet verkeerd: je mag mensen helpen met een voorbeeldgebed of een zondaarsgebed. Maar het gebed zelf redt iemand niet; het is het levende geloof in Jezus dat redding brengt. Dit is het geloof dat vruchten zal voortbrengen in iemands leven.

Breng liever vruchten voort die tonen dat jullie tot inkeer gekomen zijn. (Mattheüs 3:8, NBV21)

Het gevaar van de uitspraak “Bid mij na, en je bent voor eeuwig gered” is dat iemand kan denken dat het uitspreken van een paar woorden voldoende is, zonder daadwerkelijk zijn leven aan Jezus te geven. Zo’n persoon zou kunnen denken: “Ik geloof niet echt in God, maar voor de zekerheid heb ik toch een gebed gebeden. Als God toch bestaat, kom ik in elk geval in de hemel.”

Maar niet iedereen die in het bestaan van God gelooft, zal in de hemel komen. Toen Jezus op aarde was, had Hij veel discussies met de farizeeën. Over hen zei Hij:

Maar wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er immers zelf niet binnen, en hen die er binnen willen gaan, laat u er niet binnengaan. (Mattheüs 23:13)

Het bijzondere is dat de farizeeën geen atheïsten waren. Zij geloofden in God, kenden het hele Oude Testament uit hun hoofd en werden door de Israëlieten gezien als perfecte religieuze leiders. Toch

zei Jezus dat zij het koninkrijk van de hemelen niet zouden binnengaan. Denk ook aan een andere radicale uitspraak van Jezus:

En als uw voet u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u kreupel het leven in te gaan dan met twee voeten geworpen te worden in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. (Markus 9:45-46)

Ook Paulus deed in zijn brieven radicale uitspraken, welke hij niet geschreven had tot ongelovigen, maar tot gelovigen. Hij schreef bijvoorbeeld:

Want dit weet u, dat geen enkele ontuchtpleger, onreine of hebzuchtige, die een afgodendienaar is, een erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en van God. (Efeze 5:5)

Geloven dat God bestaat, zonder een persoonlijke relatie met Hem en zonder de vruchten van bekering te tonen, zoals ook de farizeeën deden, is niet voldoende om gered te worden.

Geloven en werken

Geloven is niet genoeg. Betekent dit dan dat we er alles aan moeten doen om heilig te leven en te stoppen met zondigen? Dat zou een enorme inspanning van ons vragen, toch? Nee, gelukkig niet. Dit is juist het bijzondere aan God. Wanneer we tot levend geloof komen, zal Hij ons transformeren. Hij doet het in ons, zolang we Hem de ruimte geven om in ons leven te werken. Het is God die ons het verlangen geeft om heilig te leven en Zijn wil te doen op aarde.

(...) Werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven, want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen. (Filippenzen 2:12-13)

Wanneer iemand tot geloof komt en vergeving van God ontvangt, betekent dat niet: 'God heeft op de resetknop gedrukt, en je mag het opnieuw proberen.' Nee, wanneer je daadwerkelijk tot levend geloof

bent gekomen, heeft God jou Zijn Heilige Geest gegeven, die je zal helpen en je zal veranderen naar het beeld van Jezus Christus.

Hoe dit precies gebeurt en wat er plaatsvindt tijdens de wedergeboorte, zullen we in dit boek bestuderen. Het is belangrijk om te beseffen dat geloven en wedergeboorte twee verschillende begrippen zijn.

Om dit punt verder te verduidelijken, kijken we naar de toespraak van Petrus op de Pinksterdag. Petrus werd vervuld met de Heilige Geest, sprak in tongen en ging vervolgens naar buiten. Omdat er veel verwarring was over de tongentaal en de uitstorting van de Heilige Geest, gaf hij een krachtige preek met uitleg. Velen werden geraakt en geloofden de woorden van Petrus.

En toen zij dit hoorden, werden zij diep in het hart geraakt en zeiden tegen Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannenbroeders? (Handelingen 2:37)

Deze mensen werden echt geraakt door de woorden van Petrus, tot diep in hun hart. Ze geloofden wat hij sprak en erkenden dat Jezus uit de dood was opgestaan. Vervolgens vroegen ze aan Petrus: Wat moeten wij doen?

Wat was zijn antwoord? Zei hij: ‘Nu jullie geloven, hoeven jullie niets meer te doen. Leef je leven zoals je wilt, en wanneer je sterft, kom je automatisch in de hemel. Jullie hebben vandaag een goede keuze gemaakt; meer is er niet nodig?’ Nee, Petrus zei:

Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)

In de komende hoofdstukken zullen we zien dat de stappen die Petrus noemt, essentieel zijn om opnieuw geboren te worden. Geloven is een belangrijke eerste stap, maar met een ‘dood geloof’, zonder werken en vruchten, zul je niet gered worden.

Je moet wedergeboren zijn

We hebben gezien dat geloof een belangrijke eerste stap is, maar dat de wedergeboorte noodzakelijk is. Zeggen Jezus en de discipelen dit ook in de Bijbel?

*Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet **opnieuw geboren wordt**, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. (Johannes 3:3)*

*Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, **maar uit God geboren zijn**. (Johannes 1:12-13)*

*Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, **is uit God geboren**; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. (1 Johannes 5:1)*

In 1 Johannes spreekt Johannes over levend geloof: het geloof dat vruchten voortbrengt. 1 Johannes is een krachtige brief die duidelijk maakt dat een gelovige zijn liefde voor God toont door Zijn geboden te gehoorzamen.

*Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door **het bad van de wedergeboorte** en de vernieuwing door de Heilige Geest. (Titus 3:4-5)*

*Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans **de Geest van God in u woont**. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem. (Romeinen 8:9)*

Tijdens de wedergeboorte wordt iemand opnieuw geboren en komt de Geest van God in hem wonen. De wedergeboorte is daarom een erg belangrijk onderwerp in de Bijbel. Dit geldt ook voor ‘bekering’. Toen Jezus Zijn bediening op aarde begon, staat er:

*En nadat Johannes overgeleverd was, ging Jezus naar Galilea en predikte het Evangelie van het Koninkrijk van God, en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; **bekeer u en geloof het Evangelie.** (Markus 1:14-15)*

Jezus sprak zowel over geloof als bekering. Deze begrippen kunnen we niet van elkaar scheiden.

Ik wil terugkeren naar de vraag: Is geloven genoeg? Het antwoord is: ja, als je spreekt over levend geloof. Wanneer je levend geloof hebt en de goedheid van God hebt geproefd, wil je niets liever dan je bekeren van je zonden. Je verlangt ernaar om je te laten dopen om Jezus na te volgen en om gedoopt te worden in de Heilige Geest.

Misschien was alles nieuw voor je toen je tot geloof kwam en wist je bijvoorbeeld nog niet dat de waterdoop belangrijk is. Maar zodra je ontdekt dat Jezus dit van je vraagt, ontstaat er een verlangen in je hart om Hem gehoorzaam te zijn en je zo snel mogelijk te laten dopen. Of misschien had je nog nooit gehoord van de doop in de Heilige Geest, maar zodra je hoort dat deze doop bestaat, ontstaat er een honger naar meer.

Tot levend geloof komen betekent niet dat alles in één keer perfect is. Ja, we zullen bestuderen dat jouw geest tijdens de wedergeboorte direct perfect en volmaakt wordt. Maar tegelijkertijd zal de Heilige Geest je elke dag opnieuw vernieuwen. Hierdoor zul je ervaren dat de rechtvaardigheid, heiligheid en autoriteit die God in jouw geest heeft gelegd, steeds meer zichtbaar worden in je daden. Met andere woorden: je bent niet alleen rechtvaardig, je zult ook steeds rechtvaardiger en heiliger leven.

Geloof brengt een zichtbare verandering teweeg; het is onmogelijk dat geloof onopgemerkt blijft.

WEDER GEBOORTE

WAT IS DE
WEDERGEBOORTE?

DEEL 1

H2 DE DRIE-EENHEID VAN DE MENS

In dit hoofdstuk wil ik stilstaan bij de vraag: Wie is de mens?

Je weet natuurlijk hoe het lichaam van een mens eruitziet. Waarschijnlijk heb je jezelf vaak genoeg in de spiegel bekeken om daar een duidelijk beeld van te hebben.

Wanneer ik een naam noem, heb je daar meteen een bepaald beeld bij. Als het om een bekend persoon gaat, zie je in gedachten zijn of haar gezicht voor je. Je denkt aan het gedrag van die persoon, hoe aardig of begripvol hij is, of juist aan eigenschappen die je minder prettig vindt. Je kunt ook direct denken aan het beroep dat diegene uitoefent. Als ik bijvoorbeeld jouw kapper noem, zie je hem of haar voor je met een kappersschaar in de hand.

Het bijzondere is dat iedereen een ander beeld kan hebben van dezelfde persoon. Laten we denken aan iemand die Dave heet. Dave werkt als autoverkoper bij een groot bedrijf. In zijn vrije tijd houdt hij van voetballen, is hij een oudste in zijn kerk en heeft hij een gezin met drie kinderen. Toch heeft iedereen in zijn omgeving een ander beeld van hem. Dit komt niet doordat Dave zich anders voordoet bij de mensen, maar omdat hij in elke relatie een andere rol vervult en er andere verwachtingen van hem zijn.

Voor zijn klanten is Dave een verkoper die probeert een auto te verkopen. Klanten letten goed op dat ze niet te veel betalen, waardoor ze hem vooral zien als iemand die met geld en winst bezig is. Zijn collega's zien Dave als een professionele man die altijd netjes in pak verschijnt, zich goed moet gedragen en van zijn baas niet te veel tijd op sociale media mag doorbrengen. Op de voetbalclub is het beeld weer anders: daar is Dave sportief, draagt hij een sportbroek met een voetbalshirt en moet je voor hem oppassen, want soms kan hij net iets te fanatiek worden. In de kerk kennen mensen hem vooral als een man met een sterk geestelijk leven, iemand die anderen helpt en een bemoediger is voor de gemeente. Zijn vrouw ziet hem als een liefdevolle echtgenoot die romantische etentjes regelt en echt tijd voor haar maakt. En zijn kinderen? Voor hen is hij een grappige vader, iemand op wie ze altijd kunnen rekenen.

Maar wie is Dave werkelijk? Is hij een verkoper, een collega, een voetballer, een oudste in de kerk, een echtgenoot of een vader?

Hij is het allemaal. Het beeld dat we van iemand hebben, wordt gevormd door de rol die die persoon in ons leven speelt.

In dit hoofdstuk gaan we onderzoeken wie wij in de kern werkelijk zijn en uit welke ‘onderdelen’ wij als mens bestaan.

De Drie-eenheid van God

Voordat we kijken naar de mens, willen we eerst stilstaan bij God. De Bijbel openbaart dat God uit drie Personen bestaat: God de Vader, Jezus de Zoon en de Heilige Geest. Alle drie zijn Zij volledig God, maar tegelijkertijd onderscheiden Zij zich als drie verschillende Personen.

Dit is lastig om volledig te begrijpen, maar we kunnen het enigszins vergelijken met water. Water kan in drie vormen voorkomen: ijs, vloeibaar water en waterdamp. Ondanks deze verschillende vormen blijft het water. Zo hebben ook God de Vader, Jezus en de Heilige Geest elk een eigen ‘vorm’ en een unieke rol in Gods plan, terwijl Zij samen toch één God zijn.

Aan het einde van het evangelie van Mattheüs worden alle drie de Personen van de Drie-eenheid in één vers genoemd:

*Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van **de Vader** en van **de Zoon** en van **de Heilige Geest**, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.* (Mattheüs 28:19)

God de Vader

God de Vader is in de hemel, waar Hij op Zijn troon zit en voortdurend wordt aanbeden door miljoenen engelen. Vandaag mogen wij Hem hier op aarde aanbidden, en wanneer we in de hemel zijn, zal die aanbidding eeuwig doorgaan.

Alle macht en heerschappij, zowel in de hemel als op aarde, is aan Hem onderworpen. God is oneindig machtiger dan de duivel, demonen, engelen en alle koningen, presidenten en leiders op aarde.

Toch is God niet alleen almachtig, maar ook persoonlijk. Hij leeft in een volmaakte relatie met Zijn Zoon Jezus en verlangt ernaar om ook met ons een relatie te hebben. Als wedergeboren gelovigen

mogen wij rechtstreeks met God communiceren. Jezus zei bijvoorbeeld:

*Op die dag zult u in Mijn Naam bidden, en Ik zeg u niet dat Ik de Vader voor u vragen zal, **want de Vader Zelf heeft u lief**, omdat u Mij hebt liefgehad en hebt geloofd dat Ik van God ben uitgegaan.* (Johannes 16:26-27)

God de Vader is almachtig, maar tegelijkertijd ook een liefdevolle Vader voor Zijn kinderen.

Jezus Christus, de Zoon van God

Jezus Christus, de Zoon van God, kwam naar de aarde om verzoening te brengen tussen God de Vader en de mensen. De apostel Paulus beschrijft Zijn nederigheid en gehoorzaamheid als volgt:

Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, Die, terwijl Hij in de gestalte van God was, het niet als roef beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood. (Filippenzen 2:5-8)

Na Zijn kruisdood en opstanding heeft God de Vader Jezus verhoogd en een plaats gegeven aan Zijn rechterhand. Jezus heeft alle macht ontvangen en zal op de dag van het oordeel de hele wereld rechtvaardig oordelen.

Voordat Jezus naar de aarde kwam, was Hij volledig God. Tijdens Zijn leven op aarde was Hij ‘God in het vlees’: volledig God én volledig mens.

Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk. (Kolossenzen 2:9)

Als mens kon Jezus verzocht worden om te zondigen, maar Hij zondigde niet. Hierdoor is Hij onze volmaakte Hogepriester, die in de

hemel voor ons pleit. Toch heeft Hij nooit Zijn Goddelijkheid verloren: Jezus is zowel God als mens.

De Heilige Geest

De Heilige Geest is de Geest van God en woont in de wedergeboren gelovigen. In dit boek zullen we dieper ingaan op hoe de Heilige Geest in een gelovige kan wonen.

De Heilige Geest is meer dan een kracht; Hij is een Persoonlijk Wezen. Hij is aan ons gegeven als onderpand en als Helper om ons te leiden in ons leven op aarde. Zijn werk is altijd gericht op Jezus: Hij zal nooit tegen Jezus' woorden ingaan, maar deze juist bevestigen. Jezus zei hierover:

Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen. (Johannes 16:13-14)

We hebben nu kort de Drie-eenheid besproken. Natuurlijk is hier nog veel meer over te zeggen, maar voor dit hoofdstuk is het vooral belangrijk om te begrijpen dat God bestaat als Drie-eenheid: God de Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest. Zij zijn alle Drie God, maar hebben tegelijkertijd elk hun eigen rol en eigenschappen.

De mens als drie-eenheid

Ook de mens bestaat uit een soort drie-eenheid. Wij zijn samengesteld uit drie onderdelen die, zolang wij op aarde leven, niet zonder elkaar kunnen: het lichaam, de ziel en de geest. De Bijbel bevestigt dit in de volgende tekst:

*En moge de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen, en mogen uw geheel oprechte **geest, de ziel en het lichaam** onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus. (1 Thesalonicenzen 5:23)*

Hier worden alle drie de onderdelen van de mens benoemd. In andere Bijbelteksten worden ook twee onderdelen genoemd en met elkaar vergeleken. Bijvoorbeeld:

*Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van **ziel en geest, van gewrichten en merg**, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. (Hebreeën 4:12)*

Ook Jezus maakte een duidelijk onderscheid tussen het lichaam en de ziel:

*En wees niet bevreesd voor hen die het **lichaam** doden en de **ziel** niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel **ziel als lichaam** te gronde kan richten in de hel. (Mattheüs 10:28)*

Jakobus benoemt in zijn onderwijs eveneens twee onderdelen van de mens:

*Want zoals **het lichaam zonder geest** dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood. (Jakobus 2:26)*

De ziel, het lichaam en de geest zijn drie verschillende onderdelen van de mens, maar tegelijkertijd zijn ze met elkaar verweven. Het is lastig om precies te onderscheiden wat nu geest, ziel en lichaam is. Toch willen we in dit hoofdstuk een poging doen om hier helderheid over te krijgen, zodat we beter begrijpen waaruit de mens bestaat en hoe God met elk onderdeel in relatie staat.

*Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van **ziel en geest, van gewrichten en merg**, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. (Hebreeën 4:12)*

In deze tekst wordt de scheiding tussen ziel en geest genoemd, samen met de gewrichten en het merg. Deze laatste twee zijn onderdelen van ons lichaam. Gewrichten zijn de verbindingen tussen twee of

meer botten, waardoor we kunnen bewegen. Het merg is het sponsachtige weefsel in de holtes van de botten.

Het is moeilijk exact aan te wijzen waar het merg begint en het bot eindigt, omdat het merg zich als het ware in het bot bevindt. Op dezelfde manier is het lastig om precies te zeggen waar de ziel begint en de geest eindigt. Ze zijn nauw met elkaar verbonden, maar toch verschillend.

Hoewel het mogelijk is om een onderscheid te maken tussen ziel en geest, is dit niet eenvoudig. In dit hoofdstuk zullen we toch proberen dit onderscheid te onderzoeken, ook al is het een bijna onmogelijke opgave.

We beginnen met het lichaam en bestuderen daarna de ziel en de geest. Dit is noodzakelijk om te begrijpen wat wedergeboorte inhoudt. Want alleen als we weten wat er ‘opnieuw’ geboren wordt, kunnen we begrijpen wat God in ons leven heeft veranderd.

Onderdeel 1: Het lichaam

Het eerste onderdeel van de mens is het lichaam. Dit is het makkelijkst te onderscheiden, omdat het je ‘aardse pak’ is waarmee je op deze wereld leeft. Denk aan je botten, ledematen, hoofd, buik, organen en alles wat je in de spiegel kunt zien.

Het lichaam is erg belangrijk. Zonder lichaam kun je op aarde niet functioneren en kunnen andere mensen je niet zien of met je omgaan. Met je armen kun je dingen vastpakken, met je benen kun je lopen, en elk lichaamsdeel en orgaan heeft een specifieke functie en een uniek doel.

Geschapen naar Gods beeld

In de Bijbel lezen we dat God het lichaam van de eerste mens, Adam, schiep:

Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem.
(Genesis 2:7a)

God vormde de mens uit het stof van de aarde. Terwijl God aan het begin van de schepping sprak en door Zijn woorden alles tot leven

bracht, gebeurde er bij de mens iets bijzonders. De mens werd niet alleen tot bestaan geroepen met woorden, hij werd ook door Gods eigen handen gevormd. Als het ware kwam God zelf naar de aarde om uit het stof een prachtig kunstwerk te maken.

Het moest niet zomaar iets moois worden, het moest de kroon op de schepping zijn. Waar haalde God de inspiratie vandaan om zoietsachtigs te maken? Hij schiep de mens naar Zijn eigen beeld. We zijn niet zomaar bedacht, maar kunstig geschapen en lijken op God.

En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. (Genesis 1:26-27)

Soms leeft het idee dat God het lichaam van de mens niet belangrijk vindt, of dat we weinig tot geen aandacht mogen besteden aan de verzorging ervan. Hoewel het waar is dat ons geestelijk leven met God vele malen belangrijker is dan ons lichaam, mogen we het lichaam niet verwaarlozen. Dat blijkt ook uit de brief aan Timotheüs, waarin duidelijk wordt gemaakt dat de geest van de mens belangrijker is.

Want de oefening van het lichaam is van weinig nut, maar de godsvrucht is nuttig voor alle dingen, omdat zij de belofte van het tegenwoordige en van het toekomstige leven heeft. (1 Timotheüs 4:8)

Het geestelijk leven is belangrijker dan het lichamelijke, maar dat betekent niet dat het lichaam onbelangrijk is voor God. Het is de bedoeling dat we goed en verantwoord omgaan met ons lichaam. Je lichaam is iets wat je van God hebt ontvangen. Als een wijze rentmeester ben jij verantwoordelijk om er zorg voor te dragen. God heeft jou gevormd in de moederschoot; Hij heeft je een lichaam gegeven. Alles wat we van God ontvangen hebben, mogen we met respect en waardigheid behandelen.

Mijn beenderen waren voor U niet verborgen, toen ik in het verborgene gemaakt ben en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde. Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien, en zij alle werden in Uw boek beschreven, de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één van hen bestond. (Psalm 139:15-16)

Het is belangrijk om het lichaam goed te verzorgen. Tegelijkertijd moeten we waken dat we het lichaam niet als een afgod behandelen. Sommigen slaan hierin door in hun streven naar het ‘perfecte plaatje’. Denk bijvoorbeeld aan topmodellen die veel te weinig eten om er mager uit te zien. Of aan mannen en vrouwen die dagelijks uren in de sportschool doorbrengen, plastische chirurgie ondergaan, voortdurend in de spiegel kijken of hun haar of make-up goed zit, en helemaal geleefd worden door hun uiterlijk.

Nee, het lichaam is prachtig en door God geschapen, maar het lichaam is er om de mens te dienen en niet andersom.

Een tijdelijke tent, maar met eeuwige bestemming

We hebben gezien dat God het lichaam heeft geschapen, dat het ons in staat stelt goed te functioneren op aarde, en dat wij verantwoordelijk zijn om er goed voor te zorgen, als wijze rentmeesters. Maar er komt een dag dat het lichaam sterft.

Want alle vlees is als gras en al de heerlijkheid van de mens is als een bloem in het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is afgevalen. (1 Petrus 1:24)

Het lichaam is tijdelijk. Stel dat we 120 jaar vooruit in de tijd kunnen kijken, dan herkennen we niemand. Waarom niet? Omdat over 120 jaar iedereen van deze generatie is overleden. Alle grote wereldleiders zullen verdwenen zijn, de briljantste wetenschappers zijn dan gestorven, en ook onze broeders en zusters in de kerk zijn op een andere plek.

Deze generatie zal zijn heengegaan, en de volgende generaties, onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, zullen dan op aarde leven. Het lichaam zal in het graf belanden en vergaan tot stof. Het lichaam is niet eeuwig, maar tijdelijk.

Op dit moment bestaan wij uit drie delen: geest, ziel en lichaam. Maar omdat het lichaam vergaat, zou je je kunnen afvragen: “Hebben wij in de eeuwigheid bij God dan geen lichaam meer?” De Bijbel geeft hier een duidelijk antwoord op:

Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen. (Filippenzen 3:20-21)

We zullen in de toekomst van God een nieuw lichaam ontvangen. Dit zal een volmaakt lichaam zijn. Ons huidige lichaam is vergankelijk en imperfect, maar ons toekomstige lichaam zal verheerlijkt, onsterfelijk en perfect zijn. Het is Gods verlangen dat de mens een volmaakte drie-eenheid blijft. De mens is niet bedoeld om alleen als ziel of geest te bestaan, maar om voor eeuwig te zijn als lichaam, ziel en geest.

Hoe dat nieuwe lichaam er precies uitziet, weten we niet. Maar dat wedergeboren gelovigen het zullen ontvangen, is een vaststaand feit. Paulus heeft dit prachtig onder woorden gebracht.

Maar, zal iemand zeggen, hoe worden de doden opgewekt en met wat voor lichaam komen zij terug? Dwaas, wat u zaait, wordt niet levend, als het niet gestorven is. En wat u zaait, daarvan zaait u niet het lichaam dat worden zal, maar een kale graankorrel, al naar het voorvalt, van tarwe of van een van de andere graansoorten. God echter geeft daaraan een lichaam zoals Hij heeft gewild, en aan elk van de zaden zijn eigen lichaam. (1 Korinthe 15:35-38)

God wil dat jouw lichaam gezond is

Laten we nog wat dieper ingaan op ons aardse lichaam. Wat is Gods doel met dit lichaam? God wil dat ons lichaam gezond is. Ik weet dat veel mensen te maken hebben met ziekten en, menselijk gezien, ongeneeslijke kwalen. Maar dat is niet Gods wil voor ons lichaam. God verlangt ernaar dat wij gezond zijn en vrij van lichamelijke

ongemakken. Voor God is ons lichaam kostbaar, en wanneer we iets mankeren, wil Hij ons genezen.

Geliefde, ik wens dat het u in alles goed gaat en dat u gezond bent, zoals het uw ziel goed gaat. (3 Johannes 1:2)

Als je hier dieper op in wilt gaan, raad ik je mijn boek ‘105 redenen waarom God jou vandaag wil genezen’ van harte aan. In dat boek behandel ik Bijbelse redenen waarom God geneest en waarom Hij wil dat jij gezond bent.

Onderdeel 2: De ziel

Nu is het tijd om het tweede deel van de mens te bestuderen: de ziel. We lazen eerder dat God de mens vormde uit het stof van de aarde. Wat lag er op de grond toen God klaar was met vormen? Er lag een lichaam. Of beter gezegd: een levenloos lijk. Het was kunstig geweven, maar het leefde nog niet. Er ontbrak iets: Gods levensadem.

Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen. (Genesis 2:7)

Pas toen God Zijn levensadem in de neusgaten van de mens blies, werd de mens een levend wezen. Het is interessant om het Hebreeuwse woord voor ‘adem’ te onderzoeken. In het Hebreeuws is dit het woord *nʾšāmâ*, wat betekent: adem, blazen, geest of ziel. Het wordt vaak gebruikt om te beschrijven dat iemand ademt of een ademend wezen is. Toen God Zijn adem in de mens blies, was dat geen gewone lucht. Het was Gods levensadem die Hij in de mens blies. Als ik in iets blaas, gebeurt er niets. Maar toen God in Adam blies, ontstond er leven. God blies de geest en de ziel in de mens.

Wat is de ziel van de mens?

De ziel is onze natuurlijke persoonlijkheid. In de ziel bevinden zich ons verstand, onze gedachten, wil, emoties, verlangens, karakter, gevoelens, vaardigheden en unieke persoonlijkheid. Met onze ziel

kunnen we relaties opbouwen op aarde en wilsbesluiten nemen. Het lichaam is het deel van de mens dat beweegt, maar de ziel bestuurt het lichaam en bepaalt wat we doen. Ik denk bijvoorbeeld: Ik wil opstaan uit mijn stoel. Vervolgens neem ik in mijn ziel een besluit, en mijn lichaam gehoorzaamt dat besluit.

In de ziel bevinden zich ook onze gevoelens. Hierdoor kunnen we gebeurtenissen ervaren, interpreteren en er een emotionele reactie op hebben.

De ziel is dus onze natuurlijke persoonlijkheid en kan gevormd worden door de gebeurtenissen die we meemaken. Bij het lichaam weten we dat het pijn kan ervaren. Stel dat ik naar je toe loop en je een klap geef, dan voel je lichamelijke pijn. Maar er zijn ook andere manieren waarop ik je pijn kan doen, zonder je fysiek aan te raken. Ik kan bijvoorbeeld nare dingen over je zeggen, je uitschelden, je boos aankijken of negeren. Je lichaam raakt daarbij niet gewond, maar je ziel wel. Je kunt je verdrietig voelen door mijn woorden, onzeker worden door mijn blik, of boos worden doordat ik je uitscheld. Je ziel is gevoelig voor woorden, houdingen en situaties, en wordt daardoor beïnvloed en gevormd.

Ook lichamelijke pijn kan invloed hebben op je ziel. Als je veel lichamelijke pijn ervaart, heeft dat effect op je stemming. Je voelt je minder vrolijk of zelfs somber. Zoals eerder aangegeven, kun je lichaam, ziel en geest niet volledig van elkaar loskoppelen. Ze beïnvloeden elkaar voortdurend. Het lichaam beïnvloedt je ziel, en je ziel beïnvloedt je lichaam. Wanneer ik bijvoorbeeld elke dag gestrest ben, kan dat lichamelijke klachten veroorzaken, zoals hoofdpijn, rugpijn of vermoeidheid. De ziel draagt dus bij aan onze lichamelijke gezondheid.

Een blij hart bevordert de genezing, maar een neerslachtige geest doet de beenderen verdorren. (Spreuken 17:22)

Je bent geen ziel

Veel mensen denken dat ze hun ziel zijn, en laten zich voortdurend leiden door hun gevoelens en emoties. Stel je voor: je komt op je werk, en je krijgt direct een donderpreek van je baas, terwijl je niets verkeerd hebt gedaan. Blijkbaar is je baas slechtgehumeurd, en jij

bent degene die het moet ontgelden. Wanneer je je laat leiden door je ziel, voel je je de rest van de dag verontwaardigd en boos. Uren later denk je er nog steeds aan. Tijdens de lunch vertel je het verhaal aan je collega's, en 's avonds thuis herhaal je het bij je partner. Gevolg: je bent de hele avond chagrijnig. De hele dag is bepaald door één gebeurtenis die je ziel heeft geraakt.

Is dat de juiste manier van leven? Moeten we zomaar elke emotie en prikkel uit onze ziel volgen? Als je op die manier leeft, dan beleef je veel emotionele toppen en dalen. Gaat alles goed, dan voel je je geweldig en ben je vol vreugde. Maar als er iets tegenzit, of je stapt met het verkeerde been uit bed, dan raak je snel uit balans. Daarom is het belangrijk om te beseffen: wij zijn niet onze ziel. We hebben een ziel, maar wij zijn een geest. De ziel hoort dus niet de hoogste plaats in ons leven te krijgen. Onze ziel kan van uur tot uur veranderen.

Het is niet verstandig om ons leven volledig te baseren op onze emoties. Emoties zijn belangrijk, en ze mogen er zijn, maar ze mogen niet de leiding krijgen. De Bijbel geeft hierin duidelijke richting:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. (Galaten 5:16)

De ziel en het vlees

Onze ziel, of onderdelen ervan, wordt in de Bijbel aangeduid als het vlees. Wanneer de Bijbel spreekt over het vlees, moeten we dus niet alleen denken aan ons fysieke lichaam.

Heel simpel gezegd: ons lichaam kan niet zondigen. Weet je waar niet gezondigd wordt? Op de begraafplaats. Waarom? Omdat de lichamen daar geen ziel of geest meer in zich hebben. Heel oneerbiedig gezegd, ligt er slechts 'materie' in de grond. Die lichamen hebben geen begeerten, geen gedachten en geen neiging tot zonde. Een levenloos lichaam steelt niet, pleegt geen overspel en liegt niet. Het kan helemaal niets doen.

Wanneer Paulus spreekt over leven door de Geest in plaats van door het vlees en zijn begeerten, dan bedoelt hij daarmee de zondige verlangens en neigingen die zich uiten in onze gedachten en wil.

In de Bijbel zijn ‘het vlees’ en ‘de geest’ vaak tegenpolen van elkaar. Het is daarom belangrijk om te begrijpen dat het woord vlees in de Bijbel niet alleen verwijst naar ons fysieke lichaam, dat letterlijk uit vlees bestaat. Vaak wordt met vlees ook onze natuurlijke, menselijke ziel bedoeld: ons eigen ik zonder Gods leiding. Ons vlees en onze geest staan lijnrecht tegenover elkaar. Kijk maar naar deze Bijbelteksten:

Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. (Mattheüs 26:41)

Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. (Johannes 3:6)

De Geest is het Die levend maakt, het vlees heeft geen enkel nut. De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven. (Johannes 6:63)

Want toen wij in het vlees waren, waren de hartstochten van de zonden, die geprikkeld worden door de wet, in onze leden werkzaam om vrucht te dragen voor de dood. Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter. (Romeinen 7:5-6)

In het vlees van de mens woont niets goeds, en het vlees is niet in staat om het goede te doen.

Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. (Romeinen 7:18)

Vanuit onze menselijke, zielse kant is het onmogelijk om werkelijk goed te leven of om God te behagen. We hebben het geestelijke, het werk van Gods Geest in ons, nodig.

Een volmaakte ziel

Ons vlees, of onze ziel, is niet volmaakt. Ze wil de zonde doen. Maar wordt onze ziel beter?

Voor een wedergeboren gelovige is het belangrijk om steeds meer te gaan lijken op Jezus, ook in onze ziel, met al onze emoties, gedachten en keuzes. Dat is een proces. Het gebeurt niet in één dag. Het is een levenslang groeitraject waarin we stap voor stap mogen veranderen naar Zijn beeld. Paulus verwoordt dit prachtig:

Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd. (2 Korinthe 4:16)

Onze innerlijke mens, dat is onze ziel, wordt van dag tot dag vernieuwd. Daarnaast is het belangrijk om te beseffen dat onze ziel onsterfelijk is. De ziel sterft niet, maar leeft voor eeuwig voort. Als we vooruitkijken naar Openbaring 20, zien we dat de zielen van gelovigen bij God zijn in de hemel:

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen (...). (Openbaring 20:4)

Misschien vraag je je af: “In mijn ziel zitten toch ook zonden en verkeerde verlangens? Hoe kan ik dan met een onvolmaakte ziel in de hemel zijn?” Het antwoord is: niet alles in je ziel is verkeerd. Een deel van je ziel, zoals je karakter en mooie eigenschappen, is zoals God jou werkelijk bedoeld heeft. Dat blijft bestaan. Maar de onvolmaaktheden in je ziel zal God volledig herstellen. We hebben gezien dat dit vernieuwingsproces op aarde begint. Maar wanneer wij Jezus zullen aanschouwen, zal onze ziel in één keer volmaakt goed worden.

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt. (2 Korinthe 3:18)

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. (1 Johannes 3:2)

Deze Bijbelteksten kunnen moeilijk te begrijpen zijn. Heel eenvoudig gezegd: wanneer wij Jezus zullen zien, zullen wij aan Hem gelijk worden. Onze ziel zal dan geen tekortkomingen meer kennen. Ook onze angsten, trauma's en andere innerlijke worstelingen zullen geen rol meer spelen in de hemel. We zullen volmaakt zijn.

God wil vandaag al werken aan onze ziel. Hij wil ons helpen om los te breken van negatieve invloeden, zoals angst, pijn en emotionele schade. Maar zelfs als dat op aarde om welke reden dan ook niet volledig lukt, mogen we weten dat we in de hemel volmaakt zullen zijn. We zullen in de hemel niet langer met deze dingen geconfronteerd worden. In de hemel is er geen zonde, pijn, verdriet en ellende. Alles zal goed zijn.

En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. (Openbaring 21:4)

Onze zielen zullen volmaakt zijn in de hemel en niet meer kunnen zondigen. Maar wat gebeurt er met de zielen van mensen die niet in God geloven?

En wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en de ziel niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel ziel als lichaam te gronde kan richten in de hel. (Mattheüs 10:28)

Deze zielen leven ook eeuwig, maar zullen worden geworpen in de hel. De ziel van ieder mens is onsterfelijk. De keuze die iemand hier op aarde maakt, bepaalt of die eeuwigheid in de hemel of in de hel zal zijn.

Onderdeel 3: De geest

We omschreven de ziel als de natuurlijke persoonlijkheid van de mens. Onze geest kunnen we omschrijven als onze geestelijke persoonlijkheid. Door onze geest hebben we een besef van God en kunnen we in contact komen met het bovennatuurlijke en met God Zelf. De geest van de mens is wie we werkelijk zijn.

Je zou het zo kunnen zeggen: je bent een geest, je hebt een ziel, en je woont in een lichaam. Een andere manier om het verschil tussen geest en ziel duidelijk te maken, is deze vergelijking:

- **De ziel is jouw horizontale oogpunt.** Met je ziel kun je in contact komen met andere zichtbare en tastbare wezens. Je ziel stelt je in staat om relaties aan te gaan met andere mensen en aandacht te geven aan dieren. Het is de manier van leven die ieder mens op natuurlijke wijze op aarde ervaart.
- **De geest is jouw verticale oogpunt.** Met je geest kun je in contact komen met God, met de Heilige Geest en met het bovennatuurlijke van God. Dit is geen horizontale relatie zoals met mensen, maar een verticale relatie met de hemelse wereld.

Wat doe je met de geest?

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:24)

Wanneer we omgang met God hebben, gebeurt dat in onze geest. Hier gaat het bij veel mensen mis: wanneer we willen bidden, de Bijbel lezen of God aanbidden, doen we dat soms vanuit onze ziel. Dat betekent dat we proberen God te ‘ervaren’ met onze emoties, gedachten of zintuigen. Wanneer we bijvoorbeeld tot God bidden, maar Hem niet voelen of zien, dan denken we al snel: God hoort mijn gebed niet. Maar die gedachte komt voort uit de ziel. We zien God niet, we voelen niets, dus we gaan ervan uit dat God ons niet hoort. Maar dat is niet hoe het werkt. Bidden tot God en Hem aanbidden, doen we niet met onze ziel, maar met onze geest.

Zo werkt het ook met de Bijbel. Veel mensen leren Bijbelteksten uit het hoofd en dat is geweldig, het is belangrijk om Gods Woord te kennen. Maar wanneer je alleen Bijbelteksten uit je hoofd

leert, gebeurt er nog niets. Dan ontvang je enkel kennis. Die kennis moet veranderen in openbaring, zodat je het kunt uitleven. En hoe ontvang je openbaring? Wanneer de Heilige Geest je iets laat zien en het Woord tot leven brengt in jouw hart.

Tijdens het lezen van de Bijbel is het belangrijk om te beseffen dat dit een geestelijke activiteit is. We lezen de Bijbel vanuit onze geest, en niet slechts met ons verstand of onze ziel.

Zonder onze geest, en zonder de Heilige Geest, blijft de Bijbel een ingewikkeld boek. Maar met onze geest én onder leiding van de Heilige Geest, gaat de Bijbel leven.

Emoties in de geest

Via onze geest kunnen we ook emoties ervaren. Deze moet je niet verwarren met de emoties uit onze ziel. Emoties uit de geest zijn door de Heilige Geest in ons gelegd: het zijn emoties van God. Ook Jezus kende deze geestelijke emoties. De Bijbel geeft daar meerdere voorbeelden van:

En Hij zuchtte diep in Zijn geest en zei: Waarom verlangt dit geslacht een teken? (Markus 8:12)

Op dat moment verheugde Jezus Zich in de geest (...) (Lukas 10:21)

Toen Jezus haar dan zag huilen, en ook de Joden die met haar meekwamen, zag huilen, werd Hij heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering. (Johannes 11:33)

Toen Jezus deze dingen gezegd had, raakte Zijn geest in beroering, en Hij getuigde en zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden. (Johannes 13:21)

Ook Maria sprak over zowel haar ziel als haar geest toen zij zwanger was:

En Maria zei: Mijn ziel maakt de Heere groot, en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker. (Lukas 1:46-47)

Wanneer we kijken naar de vrucht van de Heilige Geest, zien we ook bepaalde gevoelens die van God afkomstig zijn:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Galaten 5:22)

Sommige van deze vrucht, zoals blijdschap en vrede, ervaren wij ook als gevoelens. Maar ze zijn meer dan alleen emoties: het is een geestelijke vrucht die de Heilige Geest in ons voortbrengt. Misschien heb je zo'n gevoel in jouw geest ervaren toen je tot geloof kwam. Stel dat je jarenlang in zonde leefde. Je had bijvoorbeeld meerdere bedpartners, gebruikte veel drugs, ging van feest naar feest, of maakte met iedereen ruzie. Maar toen ontmoette je Gods liefde. Wat gebeurde er? Je werd diep geraakt. Je kreeg verdriet over de dingen die je vroeger deed. Niet zomaar uit schuldgevoel, maar een innerlijke droefheid die door God werd gegeven. Die droefheid leidde tot bekering, en dat is precies wat de Bijbel zegt:

Want de droefheid die overeenkomstig de wil van God is, brengt een onberouwelijke bekering tot zaligheid teweeg, maar de droefheid van de wereld brengt de dood teweeg. (2 Korinthe 7:10)

Van dode naar levende geest

Wie heeft er eigenlijk een geest? Hebben alleen gelovigen een geest? Nee. Iedereen heeft een geest ontvangen; de geest bevindt zich in alle mensen.

Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? (1 Korinthe 2:11a)

Niet bij iedereen functioneert de geest goed. Laten we dit vergelijken met een televisie. Een televisie is gemaakt om naar te kijken. Toch kan er van alles aan de hand zijn waardoor je geen beeld ziet. Misschien zit de stekker niet in het stopcontact. Of je hebt geen internetverbinding, waardoor je geen YouTube kunt kijken. Of de televisie is kapot en moet worden gerepareerd. Alleen het hebben van een

televisie betekent nog niet dat je er ook naar kunt kijken. Alles moet goed functioneren voordat het apparaat doet wat het moet doen.

Zo is het ook met de geest. Ieder mens heeft een geest ontvangen, maar niet iedereen gebruikt zijn geest op de juiste manier. Veel mensen hebben wel een geest, maar deze is niet geactiveerd, omdat zij Jezus niet hebben aangenomen als hun Redder en Verlosser. Je zou kunnen zeggen: zij hebben wel een televisie, maar ze hebben de stekker nooit in het stopcontact gestoken. De geest is er, maar functioneert niet zoals het hoort. Er moet iets gebeuren zodat de geest tot leven komt en goed kan werken.

Hoe komt het dat de geest geactiveerd moet worden? Waarom moet de geest levend worden? Aan het begin van de schepping hadden Adam en Eva een levende geest. Ze leefden een volmaakt leven in de hof van Eden en wandelden met God. In de hof stond een bijzondere boom: de boom van de kennis van goed en kwaad. God had hen verboden daarvan te eten.

*En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker **sterven**.* (Genesis 2:16-17)

Helaas besloten Adam en Eva toch van de vrucht te eten. Ze namen een hap en vielen op de grond en stierven. Toch? Nee, zo ging het verhaal niet. Er staat namelijk:

En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan. Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij naakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten. (Genesis 3:6-7)

Adam en Eva's lichamen functioneerden nog gewoon. Hun lichamen stierven niet meteen, terwijl God had gezegd dat ze op de dag dat ze van de vrucht zouden eten, zeker zouden sterven. Stierf dan hun ziel

op die dag? Nee, want ze ervoeren emoties, voelden schaamte en verstopten zich voor God. Wat er stierf, was hun geest.

Het is via onze geest dat wij in contact kunnen komen met God. Toen Adam en Eva van de vrucht aten, moesten zij vertrekken uit Gods nabijheid.

Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken. (Genesis 3:24)

Pas veel later, na de zondeval, stierven Adam en Eva ook lichame-lijk. Adam werd 930 jaar oud. Ook dat was een gevolg van de zondeval. Op de dag dat zij zondigden, viel de relatie tussen God en de mens weg. De mens kon niet langer met God wandelen zoals voorheen. De geest van de mens was gestorven. Of anders gezegd: de geest functioneerde niet meer zoals het bedoeld was. Hij kon niet langer doen waarvoor hij geschapen was, om een intieme relatie met God te hebben.

In het Oude Testament lezen we gelukkig over enkele geloofshelden die wel een relatie met God hadden, zoals Henoch, Noach, Abraham en koning David. Toch is er een duidelijk verschil tussen de omgang van Adam met God voor de zondeval en de omgang tussen de mens en God na de zondeval.

Het is nodig dat de geest van de mens, die gestorven is, weer tot leven wordt gewekt. Dit gebeurt door de wedergeboorte. Mensen hebben een levende en goed functionerende geest nodig om een relatie met God te hebben.

De geest illegaal gebruiken

Ook mensen die de wedergeboorte nog niet hebben ervaren en niet in Jezus Christus geloven, kunnen op een ‘illegale’ manier gebruiken van hun geest en toegang krijgen tot de geestelijke wereld. Nogmaals: iedereen heeft een geest, maar bij mensen die niet wedergeboren zijn, functioneert die geest onvolmaakt. Omdat iedereen een geest heeft, is het ook mogelijk om daar op een verkeerde manier gebruik van te maken.

Hoe kunnen mensen hun geest dan op een illegale manier gebruiken? Door te proberen te wandelen in het bovennatuurlijke zonder geleid te worden door Jezus of de Heilige Geest. Denk bijvoorbeeld aan waarzeggerij, het oproepen van geesten, of contact met overledenen. Ook new age-praktijken en occultisme vallen hieronder. Deze mensen zoeken contact met de geestelijke wereld, maar in werkelijkheid communiceren zij met demonen en geestelijke machten van de duisternis. Sommigen doen dit bewust, zoals satanisten, maar anderen denken dat ze met ‘licht’ te maken hebben en geloven dat het goed is, terwijl het in feite een valstrik van de duivel is.

En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. (2 Korinthe 11:14)

Om deze reden moeten wij ook de geesten beproeven. Wanneer we een Bijbelleraar horen spreken, is het belangrijk dat we toetsen of deze spreekt vanuit de juiste geest, de Heilige Geest, of vanuit een geest van de duisternis.

*Geliefden, geloof niet elke geest, maar **beproof de geesten of zij uit God zijn**; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan. Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is. (1 Johannes 4:1-3)*

Het is dus van groot belang dat de geest van de mens tot leven komt door de wedergeboorte die Jezus ons wil geven. Alleen dan kunnen we op de juiste manier in contact treden met God, de Heilige Geest en Jezus Christus. Dat doen we bijvoorbeeld door gebed, Bijbelstudie en aanbidding. We mogen God aanbidden vanuit onze geest.

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:24)

De geest is eeuwig

Tot slot: de geest van de mens is eeuwig. Hij verdwijnt niet, maar zal voor altijd blijven leven.

Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. (Johannes 11:25-26)

Het stof terugkeert naar de aarde zoals het was, en de geest terugkeert tot God, Die hem gegeven heeft. (Prediker 12:7)

Wanneer het lichaam sterft, keert de geest terug naar God. Op dat moment volgt het oordeel. Gelovigen mogen voor eeuwig bij God verblijven, terwijl ongelovigen verbannen worden naar de hel. De geest leeft voor eeuwig, maar de keuzes die wij op aarde maken bepalen of we de eeuwigheid zullen doorbrengen in de hemel of in de hel.

Ons lichaam vergaat, maar onze ziel en geest gaan naar de hemel. Daar zullen we ook een volmaakt, nieuw lichaam ontvangen, zodat we opnieuw bestaan als een volmaakte drie-eenheid: geest, ziel en lichaam.

H3 WEDERGEBOORTE VAN DE GEEST

Nu we hebben vastgesteld dat de mens een drie-eenheid is, bestaande uit lichaam, ziel en geest, is het belangrijk om te kijken naar de wedergeboorte. Wat wordt er precies wedergeboren? En wat is de wedergeboorte eigenlijk? Veel mensen spreken over ‘de wedergeboorte’, maar als je doorvraagt, weten ze vaak niet precies wat ze ermee bedoelen. Daarom is dit hoofdstuk van groot belang, omdat het een fundament legt voor een goed begrip van wedergeboorte.

Een lichamelijke wedergeboorte?

Wat is de wedergeboorte? Wanneer ik kijk naar Nederlandse definities en woordenboeken, merk ik dat het lastig is om een heldere omschrijving te vinden, vooral wanneer iemand de wedergeboorte zelf niet heeft ervaren. Laten we een paar definities bekijken uit algemene woordenboeken:

1. Het in sommige godsdiensten gangbare idee van het lichamenlijk opnieuw geboren worden na de dood.
2. Herleving, hernieuwd leven, herrijzenis, nieuwe bloei, opstanding, palingenesis.
3. Reïncarnatie, zielsverhuizing, renaissance, wederverschijning.

Wat valt je op? In de meeste niet-christelijke bronnen ligt de nadruk op lichamelijke verandering of de verplaatsing van de ziel in een ander lichaam. Dat komt doordat deze woordenboekmakers zich vaak niet bewust zijn van de geestelijke realiteit. Ze gaan ervan uit dat de mens alleen uit een lichaam en ziel bestaat, en negeren het bestaan van een geest.

Om de wedergeboorte goed te begrijpen, moet je weten dat de mens een geest is. Daarom hebben we in het vorige hoofdstuk eerst gekeken naar de drie-eenheid van de mens. We weten nu dat de mens een geest is, een ziel heeft en in een lichaam woont. Vanuit dat inzicht kunnen we de wedergeboorte beter begrijpen.

Ik neem het deze woordenboekmakers niet kwalijk. Zelfs in de Bijbel zien we iemand die veel kennis had van de Schriften, maar het begrip ‘wedergeboorte’ niet begreep. Deze persoon was een

leider van de Joden en werd zelfs ‘de leraar van Israël’ genoemd. Hij kende het Oude Testament uit zijn hoofd en werd als een wijze man beschouwd. Zijn naam was Nicodemus, en hij leefde in de tijd van Jezus.

Nicodemus was nieuwsgierig naar wie Jezus werkelijk was. Daarom besloot hij om Jezus ’s nachts op te zoeken en een gesprek met Hem aan te gaan. In dat gesprek haalde Jezus het begrip ‘wedergeboorte’ aan. Net als veel mensen vandaag de dag, dacht ook Nicodemus eerst aan iets lichamelijks.

Nicodemus zei tegen Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch niet voor de tweede keer in de buik van zijn moeder ingaan en geboren worden? (Johannes 3:4)

Als we het woord ‘wedergeboorte’ splitsen, krijgen we ‘weder’ en ‘geboorte’. Wanneer we het woord ‘geboorte’ horen, denken we meteen aan zwangere vrouwen die aan het bevallen zijn, aan pasgeboren baby’s die voor het eerst ademen en huilen, aan ouders die ontroerd naar hun kind kijken, en aan grootouders die diezelfde dag nog op kraambezoek willen komen. Bij een geboorte hoort een baby.

Nicodemus hoorde Jezus het woord ‘wedergeboorte’ gebruiken. Het woord ‘geboorte’ kende hij wel. Maar je kunt toch niet zomaar het woord ‘weder’, dat ‘opnieuw’ betekent, ervoor zetten? Hoe kan iemand opnieuw geboren worden?

Nicodemus dacht aan een fysieke bevalling. Eerst is er een baby in de baarmoeder, dan komt het kind eruit en wordt het geboren. Moet dat dan nog een keer gebeuren? Moeders weten hoe pijnlijk een bevalling kan zijn. Je kunt je nauwelijks voorstellen hoe het zou zijn als een volwassen man opnieuw geboren moet worden. Dat is toch absurd, Nicodemus? En jij bent nota bene de leraar van Israël! Ik kan me voorstellen dat Jezus verbaasd was dat Nicodemus dit zo letterlijk nam. Zijn reactie laat duidelijk zien dat Hij verrast was door deze misvatting.

Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden. (...) Nicodemus antwoordde en zei tegen Hem: Hoe

kunnen deze dingen gebeuren? Jezus antwoordde en zei tegen hem: Bent u de leraar van Israël en weet u deze dingen niet? (Johannes 3:7-10)

Ik vind het evangelie van Johannes geweldig. In dit evangelie lezen we veel over wat Jezus sprak en onderwees. Wat mij opvalt, is dat terwijl Jezus sprak over geestelijke zaken, mensen vaak alleen in aardse, lichamelijke begrippen dachten. Dat leidde regelmatig tot verwarring. Johannes 3 is daar een duidelijk voorbeeld van. Jezus sprak over geestelijke waarheden, maar Nicodemus begreep het niet en dacht aan iets lichamelijks. Wanneer we het in deze studie hebben over ‘de wedergeboorte’, bedoelen we niet dat het lichaam opnieuw geboren wordt uit een vrouw, en ook niet dat het lichaam in de toekomst volmaakt zal worden¹. Wanneer de Bijbel spreekt over de wedergeboorte, gaat het om de geboorte van de geest.

Een geestelijke wedergeboorte?

De wedergeboorte is dus niet lichamenlijk, maar geestelijk. Laten we eerst een duidelijke definitie geven van wat de wedergeboorte is, en daarna Johannes 3 verder bestuderen, waarin Jezus aan Nicodemus uitlegt wat de wedergeboorte betekent.

De wedergeboorte is het moment waarop de geest van de mens opnieuw tot leven komt. De mens wordt geboren uit God. De geest van de mens was dood door de zondeval en door zijn zondige daden. Maar tijdens de wedergeboorte blaast de Heilige Geest als het ware nieuw leven in die dode geest. De geest wordt opnieuw levend. Laten we kijken naar wat Jezus hierover zegt:

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. (Johannes 3:3)

¹ De Bijbel gebruikt het woord wedergeboorte niet alleen om te verwijzen naar de geestelijke geboorte van een gelovige, maar in sommige gevallen ook om een toekomstige werkelijkheid te beschrijven. Denk aan Matteüs 19:28.

In de eerste plaats maakt Jezus duidelijk dat de wedergeboorte geen bijzaak is in het Koninkrijk van God. Jezus zei niet: “Nicodemus, ik wil het hebben over de wedergeboorte. Het is iets moois, maar niet noodzakelijk.” Nee de wedergeboorte is cruciaal. Zonder wedergeboorte kun je het Koninkrijk van God niet eens zien.

Jezus begint Zijn uitspraak met “Voorwaar, voorwaar,” wat aangeeft dat Hij iets uiterst belangrijks wil benadrukken. Hij draaide er niet omheen: als je Gods Koninkrijk wilt zien, moet je wedergeboren zijn. Je geest moet tot leven worden gewekt. Alleen dan kun je leven in de volheid van Gods Koninkrijk, met alles wat daarbij hoort, zoals het eeuwig leven, tekenen, wonderen, zegeningen en geestelijke autoriteit. Dat alles is alleen mogelijk als je geest leeft. Heb je de wedergeboorte niet ervaren? Dan kun je het Koninkrijk van God ook niet binnengaan.

Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven, en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet. (1 Korinthe 15:50)

Door de natuurlijke, lichamelijke geboorte kunnen wij de eeuwigheid bij God niet binnengaan. Ons lichaam is sterfelijk. Om voor altijd bij God te zijn, hebben we een onvergankelijk lichaam nodig, en moet onze geest wedergeboren zijn. Zonder wedergeboorte kunnen wij de eeuwigheid niet bij God doorbrengen.

Nadat Jezus tegen Nicodemus had gezegd dat iemand het Koninkrijk van God niet kan zien zonder wedergeboren te zijn, benadrukte Hij dit nogmaals, maar dan in andere woorden:

Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. (Johannes 3:5)

Merk op dat Jezus opnieuw begint met: “Voorwaar, voorwaar.” Als Jezus iets herhaalt en beide keren met deze woorden begint, dan is het uiterst belangrijk en vol waarheid. Jezus maakt duidelijk dat je het Koninkrijk van God alleen kunt zien en binnengaan als je bent

wedergeboren. De wedergeboorte is geen optie of aanvulling, maar een absolute noodzaak.

Wat is de wedergeboorte dan precies? Het valt op dat Jezus in vers 3 spreekt over “opnieuw geboren worden”, terwijl Hij in vers 5 zegt: “geboren worden uit water en Geest.” Dat betekent dat zowel het water als de Geest van groot belang zijn in het proces van wedergeboorte. In deel 2 van dit boek zullen we ontdekken dat het water verwijst naar de waterdoop, en de Geest naar de doop in de Heilige Geest.

Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. (Johannes 3:6)

De wedergeboorte is dus een geestelijke geboorte, uit de Geest van God. Zoals we eerder zagen, was de geest van de mens gestorven door de zondeval. Sindsdien heeft ieder mens gezondigd, waardoor niemand uit zichzelf in staat is om met God te leven. Maar door de wedergeboorte wordt de geest van de mens weer levend gemaakt. Met andere woorden: de geest wordt wedergeboren. In het vorige hoofdstuk zagen we dat de geest van de mens onze geestelijke identiteit is: het deel waarmee we contact kunnen maken met God en met het bovennatuurlijke. Door de wedergeboorte wordt de verbroken relatie tussen God en mens hersteld.

Dat jouw geest is hersteld, zul je direct na de wedergeboorte beginnen te ervaren. Laten we een aantal voorbeelden bekijken:

Voorbeeld 1: Terwijl de Bijbel vroeger moeilijk en onbegrijpelijk leek, zul je merken dat de Bijbel steeds meer tot je begint te spreken. Terwijl je leest, lichten er teksten op. Dit zijn woorden waarmee God persoonlijk tot jouw hart spreekt.

Voorbeeld 2: Voorheen genoot je van de zonde. Misschien vond je het heerlijk om dronken te worden, te vloeken of anderen belachelijk te maken. Maar na de wedergeboorte ervaar je dat je verlangen naar zulke dingen verdwijnt of minder wordt. Je wilt het gewoon niet meer. Bij sommigen gebeurt dit direct na de wedergeboorte, terwijl het bij anderen een proces is dat zich geleidelijk voltrekt. Er ontstaat een diep verlangen om rein en heilig voor God te

leven. Naarmate je groeit in je wandel met God, hoor je heiliger te leven. Dit komt door het werk van de Heilige Geest in jou.

Voorbeeld 3: Je ervaart God op een nieuwe manier in je leven. Waar Hij voor de wedergeboorte ver weg leek, is Hij nu dichtbij. Je voelt Zijn nabijheid en leert Zijn stem steeds beter herkennen. Er ontstaat een intieme relatie tussen jou en God.

Laten we verder lezen in Johannes, want Jezus was nog niet klaar met Zijn uitleg over de wedergeboorte:

Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden. De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is. (Johannes 3:7-8)

De wedergeboorte is, net als de wind, niet zichtbaar. Meestal kun je aan de buitenkant niet direct zien of iemand wedergeboren is. Er verschijnt geen vlammetje op iemands hoofd en het gezicht straalt meestal geen bovennatuurlijk licht uit. In die zin is de wedergeboorte onzichtbaar, net zoals de wind dat is. Maar de wind is wel voelbaar.

Wie ooit met tegenwind heeft gefietst, weet hoe krachtig en vermoeiend wind kan zijn. En wie woont in een gebied met stormen of tornado's weet hoeveel schade de wind kan veroorzaken. De wedergeboorte is net zo: je ziet het niet, maar het moet voelbaar en merkbaar zijn. Zowel voor jezelf als voor anderen. Mensen horen te merken dat jij bent wedergeboren, doordat je steeds meer op Jezus gaat lijken en wandelt in Zijn kracht en autoriteit. Als er na jouw wedergeboorte geen zichtbaar verschil is met wie je daarvoor was, dan klopt er iets niet.

In de rest van Johannes 3 legt Jezus aan Nicodemus uit hoe je wedergeboren wordt. Dat gaan we uitgebreid bestuderen in deel 2 van dit boek.

Uit God geboren worden

Tijdens de wedergeboorte wordt onze geest opnieuw geboren. De Bijbel noemt dit ook wel: "uit God geboren worden." Soms wordt het ook vertaald als: "van boven geboren worden."

*Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar **uit God geboren zijn**. (Johannes 1:12-13)*

We kunnen twee soorten geboorten onderscheiden: de lichamelijke geboorte van een baby, en de geestelijke geboorte van de mens. De geboorte van een baby gebeurt uit bloed en uit het vlees. Wanneer een man en een vrouw samenkomen en een kind willen, vindt er bevruchting plaats, en ongeveer negen maanden later wordt het kind geboren. De wil van de ouders speelt daarbij een belangrijke rol. Simpel gezegd: als de ouders niet samenkomen, zal er geen bevruchting plaatsvinden, en dus ook geen geboorte. Een natuurlijke geboorte is afhankelijk van menselijke keuzes.

Maar de geboorte uit God is totaal anders. Je wordt uit God geboren wanneer je gelooft in de Naam van Jezus. Deze geboorte is niet afhankelijk van bloedbanden. Niemand kan deze geboorte tegenhouden. Het is geen resultaat van een lichamelijke handeling of de beslissing van je ouders. De geboorte uit God is een bovennatuurlijke, geestelijke realiteit die begint bij geloof in Jezus Christus.

Bij een natuurlijke geboorte begint het leven pas echt. Een baby heeft negen maanden in de baarmoeder doorgebracht, wat een donkere, krappe en vrij saaie omgeving is. Stel je eens voor dat jij daar vanaf vandaag zou moeten verblijven, negen maanden lang. Dat is niet bepaald iets om naar uit te kijken. En als je eenmaal het leven buiten de baarmoeder hebt meegemaakt, zou je daar nooit meer naar terug willen. Het leven na de geboorte is zoveel rijker, kleurrijker en vrijer dan het leven ervoor.

Zo is het ook wanneer je uit God geboren wordt. Soms hoor je mensen zeggen: "Als je voor God kiest, wordt het leven zwaar. Dan krijg je strijd, moet je vroom en serieus zijn, en lachen is van de duivel." Maar dat is niet het beeld dat de Bijbel schetst. Het leven met God is geen straf, het is een feest. Pas wanneer je uit God geboren bent, begint het echte leven. Het leven met God is juist rijker, vreugdevoller en krachtiger. Zoals een baby pas echt begint te leven na de geboorte, zo begint ons ware leven pas wanneer we geestelijk

geboren worden uit God. De psalmist verwoordde dit verlangen prachtig:

Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik verkoos liever te staan op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid. (Psalm 84:11)

De wedergeboorte is prachtig. Er gaat een hele nieuwe wereld voor je open. Een wereld vol van Gods liefde, kracht en heiligheid. Je bent dan uit God geboren.

*Ieder **die uit God geboren is**, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij **uit God geboren is**. (1 Johannes 3:9)*

*Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, **is uit God geboren**; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. (1 Johannes 5:1)*

En wanneer we uit God geboren zijn, dan overwinnen wij de wereld met haar verleidingen en zorgen, door ons geloof.

*Want al wat **uit God geboren is**, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. (1 Johannes 5:4)*

De wedergeboorte wordt in de Bijbel aangeduid als “uit God geboren zijn.” Dit komt doordat onze geest, die tijdens de wedergeboorte tot leven komt, wordt samengevoegd met Gods Geest.

Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem. (1 Korinthe 6:17)

Wij ontvangen als het ware Gods DNA en worden deel van Zijn geestelijke familie. Zoals een baby wordt geboren en de achternaam van de vader ontvangt, zo worden wij bij de wedergeboorte geboren in Gods gezin. We zijn kinderen van God geworden.

Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. (Galaten 3:26)

Net zoals een eerstgeboren kind een broertje of zusje krijgt wanneer zijn ouders opnieuw een kind krijgen, zo mogen wij een broeder of zuster verwelkomen wanneer iemand de wedergeboorte ervaart. De familie van God, en de realiteit van de wedergeboorte, begint niet pas in de hemel. Gods familie is nu al op aarde. Als één grote geestelijke familie mogen wij elkaar ondersteunen en helpen. Gods familie bestaat uit vele gelovigen over de hele wereld, verspreid over verschillende kerkstromingen.

Het startschot

Het is belangrijk om te beseffen dat de wedergeboorte geen eindstation is. Het is juist het startschot. Wanneer een baby geboren wordt, is die baby volmaakt: met een hoofd, twee armen, twee benen en een buik. Er wordt geen halve baby geboren, het is een complete en volmaakte baby. Maar de baby is nog niet volgroeid. Hij moet voldoende eten en drinken, leren lopen, gaat op vierjarige leeftijd naar school en groeit uiteindelijk op tot een volwassen persoon. De geboorte is het beginpunt van het leven. Pas daarna begint het echte leven.

Bij de wedergeboorte is het precies hetzelfde. Wanneer iemand wedergeboren wordt, komt hij tot geestelijke geboorte. In de geest ben je volmaakt geworden, maar je moet nog veel leren. Het startschot is gegeven, maar je bent nog niet geestelijk volgroeid. Paulus vergelijkt de goede eigenschappen van de Heilige Geest op een prachtige manier met een vrucht:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Galaten 5:22)

Wanneer je wedergeboren bent, heb je de vrucht van de Geest ontvangen en mag je wandelen in liefde, blijdschap, vrede, enzovoort. Maar een vrucht groeit. Je hoort te groeien in de vrucht van de Geest en dit doe je samen met de Heilige Geest. Bij de wedergeboorte

ontvang je de volmaakte vrucht, maar die vrucht moet nog tot volle rijpheid komen.

Misschien heb je in de eerste weken na je wedergeboorte nog veel moeite om in liefde te wandelen; het lukt je bijna niet. Na een paar maanden lukt het steeds beter, al gaat het nog regelmatig mis. Na verloop van tijd merk je dat het steeds makkelijker wordt om in liefde te wandelen. Vanaf het moment van je wedergeboorte beschik je over de vrucht van de Geest. Hoe meer tijd je met God doorbrengt, hoe sterker en voller die vrucht in je zal groeien.

Tijdens de wedergeboorte is jouw geest volmaakt, maar nog niet volgroeid. Daarom wandel je niet altijd direct in het leven dat God beschikbaar heeft gesteld voor wedergeboren gelovigen. Niet omdat God jou slechts een deel van de wedergeboorte heeft gegeven, maar omdat jij, samen met de Heilige Geest, de vrucht van de wedergeboorte mag laten groeien. Daarom roept Johannes de Doper ook op om vruchten voort te brengen:

Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering.
(Mattheüs 3:8)

De bekering, een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte, moet zichtbaar zijn. Ze hoort zichtbaar te zijn in je levenswandel, in de woorden die je spreekt en de daden die je doet. Het gaat er niet om dat wij de wedergeboorte verdienen door de vruchten die we voortbrengen. Integendeel: omdat we wedergeboren zijn, mogen we onze vruchten laten zien.

We werken niet toe naar de wedergeboorte; we leven vanuit de wedergeboorte. En vanuit die nieuwe positie laten we onze goede vruchten zien. De wedergeboorte is zichtbaar. En zoals vruchten groeien, zo horen ook wij te groeien in heiligheid en autoriteit, zodat we steeds meer op Jezus gaan lijken. Dit doen we door in Jezus te blijven, in Zijn woord te blijven, voortdurend een levende relatie met Hem te onderhouden en door te doen wat Hij zegt.

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen. Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen zoals de rank, en verdort,

en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand. Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen. Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent. (Johannes 15:5-8)

Wanneer ben je wedergeboren?

In deel 2 kijken we naar de vier onderdelen van de wedergeboorte. In deze paragraaf gaan we specifiek in op het moment wanneer wij wedergeboren worden. Is wedergeboorte iets wat pas in de toekomst in de hemel plaatsvindt? Of begint het al hier op aarde? Laten we onderzoeken wat de Bijbel zegt over het tijdstip van de wedergeboorte.

*Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, **maakte Hij ons zalig**, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van **de wedergeboorte** en de vernieuwing door de Heilige Geest. (Titus 3:4-5)*

Wanneer maakte God ons zalig en vond de wedergeboorte plaats? In Titus wordt het woord ‘maakte’ gebruikt. Dit staat in de verleden tijd. Dat betekent dat de wedergeboorte nu al op de aarde plaatsvindt. Er zijn dus gelovigen die hier en nu wedergeboren zijn.

*Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, **opnieuw geboren deed worden** tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. (1 Petrus 1:3)*

Ook Petrus spreekt in de verleden tijd. Hij schrijft aan gelovigen die al opnieuw geboren zijn. Deze wedergeboorte vindt dus op aarde plaats. Hetzelfde zien we in de brieven van Johannes. Hij maakt duidelijk dat gelovigen, terwijl zij op aarde leven, uit God geboren zijn. Het gaat hier niet om een toekomstige gebeurtenis, maar om een realiteit die nu al geldt voor iedere gelovige.

Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. (1 Johannes 5:1)

De conclusie is duidelijk: de wedergeboorte vindt op aarde plaats. Het is niet iets dat pas in de hemel begint.

Wie kunnen wedergeboren worden?

Tot slot willen we kijken wie er wedergeboren kunnen worden. Geldt dit voor iedereen, of slechts voor enkelen?

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Johannes 3:16)

Johannes 3:16 maakt duidelijk dat het aanbod voor iedereen is. Iedereen heeft de keuze gekregen om Jezus aan te nemen en wedergeboren te worden, of om Hem af te wijzen en voor eeuwig verloren te gaan. De keuze ligt bij de mens. Hij moet zelf beslissen.

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. (Johannes 3:18)

In deze tekst lezen we dat wie in geloof kiest voor Jezus, niet wordt veroordeeld, maar gered is. Wie echter niet gelooft, is al veroordeeld, doordat hij Jezus heeft afgewezen. De keuze is aan de mens. Jezus is aan het kruis gegaan voor iedereen, en Zijn genade is aan alle mensen verschenen:

Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen. (Titus 2:11)

Ook de volgende verzen bevestigen dat Gods wil gericht is op alle mensen:

Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen. (1 Timotheüs 2:4)

De Heere (...) wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. (2 Petrus 3:9)

Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden. (Romeinen 10:13)

Jezus is gestorven voor alle zonden van de wereld.

En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld. (1 Johannes 2:2)

Iedereen kan wedergeboren worden, en iedereen mag het gratis geschenk van redding aannemen dat God aanbiedt. Daarom heeft ieder mens de vrijheid om te kiezen: kies ik voor de wedergeboorte en het eeuwige leven met God, of kies ik tegen God en leef ik onder Zijn oordeel?

Je mag weten dat iedereen van God wedergeboren mag worden. Daar hoeft je niet aan te twijfelen. Het is jouw keuze om dit geschenk te ontvangen, of om het af te wijzen. Zoals we in de Bijbelteksten hebben gelezen, is het Gods verlangen dat iedereen Zijn genade aanneemt, zich bekeert en wedergeboren wordt. Dat is Gods wil voor alle mensen. Maar de keuze ligt bij de mens. En die keuze geldt ook voor jou.

WEDER GEBOORTE

HOE WORD JE
WEDERGEBOREN?

DEEL 2

H4 GELOVEN IN GOD

In dit deel bestuderen we hoe wij wedergeboren worden. In het vorige deel zagen we wat wedergeboorte is en welk onderdeel van de mens wordt wedergeboren. Dat is belangrijk om te weten, maar nog belangrijker is de vraag: hoe worden wij wedergeboren?

Je kunt veel kennis hebben over een onderwerp. Je kunt bijvoorbeeld een cursus ondernemerschap volgen en precies weten hoe je een eigen bedrijf start en laat groeien. Maar aan die cursus heb je niets, als je geen stappen onderneemt. Het gaat er niet om dat je alles weet over ondernemerschap, het gaat erom dat je daadwerkelijk als ondernemer gaat leven en de juiste keuzes maakt.

Dit geldt ook voor de wedergeboorte. Je kunt alles weten over de wedergeboorte, en toch niet wedergeboren zijn. Het is belangrijk dat je dit in je eigen leven meemaakt: dat je werkelijk wedergeboren wordt. Misschien denk je: Dat klinkt goed, maar hoe word ik dan wedergeboren?

In dit deel behandelen we vier stappen die de Bijbel noemt om volmaakt wedergeboren te zijn. De Bijbel benoemt niet alleen de wedergeboorte, maar legt ook uit hoe je deze kunt ontvangen.

We behandelen de volgende vier stappen:

- **Hoofdstuk 4:** Geloven in God
- **Hoofdstuk 5:** De bekering
- **Hoofdstuk 6:** De waterdoop
- **Hoofdstuk 7:** De doop in de Heilige Geest

Voordat we deze stappen doorlopen, is het goed om te beseffen dat alle vier de stappen nodig zijn om volmaakt wedergeboren te zijn, zoals God dat bedoeld heeft. Misschien ontdek je dat je één of meerdere stappen nog niet hebt gezet of ontvangen. Ik wil je aanmoedigen dit deel met aandacht te lezen, en om niet te wachten, maar deze stappen zo snel mogelijk te zetten of te ontvangen.

Hoewel we deze vier stappen kunnen onderscheiden, is het belangrijk om te beseffen dat het niet jaren hoeft te duren om ze te doorlopen. We zullen bijvoorbeeld zien dat het niet Bijbels is om eerst tot geloof te komen, je vervolgens te bekeren en je pas tien jaar later te laten dopen.

Alle stappen van de wedergeboorte mogen, en kunnen, op één dag plaatsvinden. God wil ons direct alles geven wat we nodig hebben, zodat we vanaf het begin alle onderdelen van de wedergeboorte ontvangen en een krachtige, gezonde start maken in ons geloofsleven.

Veel problemen waar gelovigen mee worstelen, ontstaan doordat zij niet volmaakt wedergeboren zijn. Sommigen hebben zich bijvoorbeeld nooit laten dopen, waardoor het oude leven nog niet is begraven. Daarmee maken zij het zichzelf onnodig moeilijk.

De stappen die God ons geeft zijn geen symbolische rituelen of betekenisloze tradities. Integendeel: elk onderdeel is krachtig en belangrijk. We hebben ze allemaal nodig om heilig te leven en God welgevallig te zijn.

In dit hoofdstuk beginnen we bij het fundament: het evangelie en het geloven in God. In de volgende hoofdstukken bestuderen we stap voor stap de bekering, de waterdoop en de doop in de Heilige Geest.

Wat is het evangelie?

Jezus heeft door Zijn verzoening aan het kruis de prijs betaald voor onze redding en wedergeboorte. Iedereen die in Jezus gelooft, wordt gered. In deze paragraaf bekijken we wat Jezus heeft gedaan om ons te verzoenen met God de Vader. Het is noodzakelijk om het evangelie te geloven om gered en wedergeboren te worden.

Het Nieuwe Testament vertelt ons over Jezus. Het begint met de vier evangeliën, waarin het leven en de prediking van Jezus worden beschreven, en eindigt met de brieven van de apostelen.

Jezus kwam als mens naar de aarde

Voordat Jezus naar de aarde kwam, maakte Hij deel uit van de Drie-eenheid. God de Vader besloot om de relatie met de mens te herstellen, en dat kostte Hem een hoge prijs. Jezus besloot naar de aarde te gaan om als mens te leven.

Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast,

maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens. (Filippenzen 2:5-7, NBV)

Jezus kwam naar de aarde, en hoe dat gebeurde lezen we in het evangelie van Lukas. Daar kreeg de maagd Maria een bijzondere boodschap van een engel:

En de engel zei tegen haar: Wees niet bevreesd, Maria, want u hebt genade gevonden bij God. En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. (Lukas 1:30-33)

Jezus kwam voort uit de baarmoeder van een vrouw. De Heilige Geest zorgde voor de bevruchting van Maria, en vervolgens maakte Jezus het leven door zoals ieder ander mens. Hij groeide op in de baarmoeder, werd geboren, en doorliep alle levensfasen: als baby, peuter, kleuter, tiener en jongvolwassene, totdat Hij een volwassen man werd met een beroep.

Jezus was zonder zonde en verkondigde het evangelie

Jezus weet precies hoe het menselijk leven eruitziet en welke verleidingen, zorgen en moeilijkheden een mens kan meemaken. Maar Jezus deed iets wat geen enkele andere mens ooit kon: Hij zondigde niet. Hij werd verzocht, net zoals wij, maar gaf daar geen gehoor aan. Zijn hele leven was Hij volmaakt gehoorzaam aan God de Vader.

Rond Zijn dertigste begon Jezus met het verkondigen van het Koninkrijk van God. Hij riep de mensen op om zich te bekeren, en zei dat het Koninkrijk van de hemel nabij was gekomen. Tijdens Zijn bediening gebeurden er talloze wonderen: mensen werden genezen, bevrijd van demonen, en er vonden bijzondere tekenen plaats.

Daar bleef het niet bij. Jezus is niet alleen een goed mens of profeet, Hij is de Zoon van God. Hij kwam naar de aarde met een doel: om te verkondigen dat alleen door Hem mensen verzoend

kunnen worden met God de Vader. In één van Zijn bekendste uitspraken zei Jezus:

Ik ben de weg, de waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. (Johannes 14:6)

Aangezien de hele mensheid van nature slecht is, kan niemand uit eigen kracht tot God komen of het eeuwige leven verdienen. Daarom is Jezus onze enige weg tot verzoening met God. Hij heeft de weg naar de Vader vrijgemaakt, en er is één weg daarnaartoe: Jezus Christus.

Jezus' kruisiging en opstanding

De prijs voor die weg was zowel voor God de Vader als voor Jezus ontzettend hoog. De verzoening kon alleen tot stand komen als Jezus een aards leven zou leiden zonder te zondigen, en vervolgens zou sterven aan het kruis. Het kruis was een van de gruwelijkste martelwerktuigen uit het Romeinse Rijk, gebruikt voor de zwaarste misdadigers. Jezus wist ruim van tevoren wat Hem te wachten stond. Na het vieren van Pesach met Zijn discipelen ging Hij naar de hof van Gethsémané om te bidden tot God. Tijdens dat gebed werd de innerlijke strijd van Jezus zichtbaar. Hij ervoer diepe angst en vroeg of 'de beker' aan Hem voorbij mocht gaan. Lukas beschreef hoe heftig deze strijd was: Jezus zweette bloed van angst en verkeerde in doodsangst. Toch bad Hij uiteindelijk:

Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden. (Lukas 22:42)

Vervolgens werd Jezus gearresteerd, en Zijn volgelingen vluchtten van Hem weg. In Zijn moeilijkste uren was Hij helemaal alleen. Hij werd naar de Romeinse stadhouder Pilatus gebracht, waar Hij vals werd beschuldigd. Hoewel Jezus niets verkeerd had gedaan, werd Hij veroordeeld tot geseling en de dood aan het kruis.

Na de geseling moest Jezus Zijn eigen kruis dragen naar een heuvel buiten Jeruzalem: Golgotha. Op Zijn rug, die openlag van de zweepslagen, werd de dwarsbalk van het kruis gelegd. Met

bloedende wonden en diepe striemen liep Hij naar Golgotha. Hij was zó verzwakt dat Hij het kruis niet meer uit eigen kracht kon dragen. Daarom werd Simon van Cyrene gedwongen om het kruis over te nemen en Jezus te volgen.

Volledig uitgeput en lichamelijk kapot werd Jezus aan het kruis genageld. Daarna werd het kruis opgericht. Jezus, de Zoon van God, hing daar buiten de stad.

Omdat Zijn armen gespreid waren en Zijn voeten nauwelijks steun hadden, hing Jezus voorovergebogen, waardoor Hij geen adem kon halen. Elke ademhaling vergde een enorme inspanning: Hij moest zich met ondraaglijke pijn omhoogduwen langs het hout, wat zijn spieren en gewrichten verscheurde. Uiteindelijk gaf Hij de geest. En te bedenken dat Jezus op elk moment twaalf legioenen engelen kon oproepen om Hem te redden van het kruis. Maar Hij deed het niet. Uit liefde voor ons bleef Hij hangen, zodat Hij de relatie tussen God en mens kon herstellen.

De verlossing van de mens was voor God niet goedkoop. Hij gaf Zijn enige Zoon om de macht van de zonde te breken en onze plaats in te nemen. Jezus droeg onze zonde, zodat niemand verloren hoeft te gaan. Iedereen mag terugkeren naar God, door te geloven in Jezus. Herstel is voor iedereen mogelijk.

Na Zijn dood werd Jezus in een graf gelegd. Een grote steen werd voor de ingang gerold, het graf werd verzegeld en er werden soldaten geplaatst om het te bewaken, zodat niemand het lichaam kon stelen. Jezus leefde Zijn leven van de kribbe tot het graf. Hij had alles meegemaakt wat een mens kan meemaken, maar zondigde nooit. En omdat Jezus zonder zonde was, had de dood geen macht over Hem.

Het loon van de zonde is de dood. (...) (Romeinen 6:23)

De dood kon Jezus niet vasthouden. Door de kracht van Gods Geest stond Jezus op uit de dood! Na Zijn opstanding liet Hij Zich zien aan verschillende mensen, onder wie Maria en de discipelen, en zij zagen met eigen ogen dat Hij leefde.

Daarna voer Jezus op naar de hemel, opgenomen in de wolken, en nam Hij plaats aan de rechterhand van God de Vader, waar

Hij tot op de dag van vandaag is. Door de liefde van Jezus is de weg naar God de Vader volledig vrijgemaakt. Dankzij Hem kan de mens hersteld worden van alles wat door de zondeval verloren is gegaan. De volgende Bijbelteksten laten zien dat Jezus en God dit uit pure liefde voor ons hebben gedaan:

God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. (Romeinen 5:8)

*Dit is Mijn (Jezus') gebod: dat u elkaar liefhebt, zoals **Ik u liefgehad heb**. Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden. U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied. (Johannes 15:12-14)*

Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd. (1 Johannes 3:1)

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Johannes 3:16)

Wat is geloven?

Om gered te worden, moeten wij het evangelie van Jezus geloven. Wat is geloven? Geloven is één van de belangrijkste woorden in de Bijbel. Tijdens mijn voorbereiding voor dit hoofdstuk heb ik veel Bijbelteksten genoteerd die laten zien dat geloven cruciaal is om gered en gerechtvaardigd te worden. Als ik alles opsom, kom ik al op tientallen teksten vanuit het Nieuwe Testament. Geloven is geen vrijblijvende keuze. Wie niet gelooft, zal niet wedergeboren worden en mist het eeuwige leven met God.

Wat is geloven dan precies? Gelukkig geeft de Bijbel zelf een definitie:

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet. (Hebreeënen 11:1)

Geloven is nu

In de eerste plaats is geloven iets wat je nu doet. Sommige mensen zeggen: “Ik wacht nog met kiezen voor Jezus. Ik ben nog jong; kiezen kan later ook nog.” Maar dat is geen geloof. Geloven is nu. Als je denkt: Ik kies later voor Jezus, dan heb je nu nog geen keuze gemaakt. Als je onverwachts zou sterven, dan heb je het eeuwige leven gemist, ben je niet gerechtvaardigd en zijn je zonden niet vergeven. Wanneer we spreken over geloven, spreken we over het heden. We mogen niet koppig zijn; we moeten nu geloven.

Heden, als u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet. (Hebreeën 3:15)

Kan ik dan zomaar beginnen met geloven? Moet ik niet eerst wachten op God? Is het echt Zijn timing dat ik vandaag tot geloof kom en niet pas volgend jaar?

*Want Hij zegt: In de tijd van het welbehagen heb Ik U verhoord, en op de dag van het heil heb Ik U geholpen. Zie, **nu is het de tijd van het welbehagen, zie, nu is het de dag van het heil!** (2 Korinthe 6:2)*

Nee, als je nog niet tot geloof bent gekomen in Jezus Christus, dan is nu het moment van Gods goedheid en trouw. Nu is het moment waarop God jou wil redden en zalig maken. Het is niet de bedoeling dat je het besluit uitstelt tot in de toekomst; het is de bedoeling dat je nu gelooft.

Geloven is een vaste grond

In de tweede plaats is het geloof “een vaste grond”. Geloven is een zekerheid en dit wordt ook wel geloofszekerheid genoemd. Toch worstelen veel lieve broeders en zusters hiermee. Ze zeggen: “Ik geloof wel, maar het is toch afwachten wat God tijdens het oordeel zal beslissen.” Nee, dat is niet wat de Bijbel ons leert. Wij mogen nu al geloven dat God ons rechtvaardig heeft gemaakt. De Bijbel belooft ons dat, wanneer wij geloven, God ons gered heeft en ons eeuwig leven heeft gegeven. Dit is ontzettend belangrijk om te weten. De Bijbel noemt dit niet slechts één keer, maar benadrukt dit keer op

keer. Als je in Jezus Christus gelooft, hoef je nooit te twijfelen aan je redding. God heeft het beloofd en Hij liegt niet.

Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden. (Markus 16:16)

Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; (Johannes 1:12)

opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. (Johannes 3:15-18)

Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem. (Johannes 3:36)

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven. (Johannes 5:24)

En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. (Johannes 6:40)

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven. (Johannes 6:47)

Maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam. (Johannes 20:31)

Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. (Romeinen 10:9)

Wanneer je gelooft in Jezus Christus, mag je zeker weten dat je gered bent. Je hoeft niet te twijfelen. Als God iets belooft in Zijn Woord, dan komt Hij die belofte na. Het is onmogelijk dat God liegt. God wil niet dat wij voor altijd twijfelen over onze redding, God wil dat wij geloofs zekerheid hebben. Bovendien wil God niets liever dan dat zoveel mogelijk mensen tot geloof komen. Het is niet Gods verlangen om mensen naar de hel te sturen. Integendeel: God wil iedereen redden en verlangt ernaar dat iedereen in Jezus gelooft.

Wanneer wij geloven en met zekerheid zeggen: “Dankzij Jezus, Zijn genade en het geloof, heb ik het eeuwige leven ontvangen,” dan is God niet boos. Hij zegt dan niet: “Wacht even, Ik ben soeverein. Misschien wil Ik jou helemaal niet in de hemel hebben.” Nee, wanneer wij tot geloof komen zijn wij gered, en zijn God en de hemel verheugd over onze beslissing.

Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert. (Lukas 15:10)

Het is dus belangrijk dat wij nu geloven, en dat wij zeker weten dat God ons gered en zalig gemaakt heeft. Wij hoeven niet te twijfelen; wij mogen dit met volle overtuiging geloven.

Geloven is een vaste grond van onze hoop

In de derde plaats is geloven “een vaste grond van de dingen die men hoopt”. Hopen en geloven zijn twee verschillende begrippen. We zagen al dat geloven een zekerheid is. Hopen gaat vooraf aan geloven. Wanneer je het evangelie hebt gehoord en je hoort dat Jezus zonden vergeeft en dat Hij de weg heeft bereid zodat de mens eeuwig gered kan worden, dan kun je denken: “Ik hoop dat dit ook voor mij is.” Je

hoort het goede nieuws, maar je twijfelt of dit ook op jou van toepassing is, of dat Gods evangelie ook werkelijk voor jou geldt. Je hoopt dat Jezus ook voor jouw zonden aan het kruis is gegaan en is opgestaan uit de dood. Maar op het moment dat je hoort: “Jezus is ook voor jou gestorven en ook voor jou opgestaan. En als je in Jezus gelooft, word je gered,” dan verandert die hoop in geloof. Eerst hoopte je dat God jou zou aannemen, maar nu weet je dat God jou heeft aangenomen, omdat je in Jezus gelooft. Je bent gaan geloven in de hoop die je eerst had.

Veel mensen blijven hangen in hoop, maar komen nooit tot geloof. Wanneer je hen vraagt: “Ga jij naar de hemel?” zeggen ze: “Ik hoop van wel.” Maar hopen brengt je niet in de hemel. Hopen vergeeft je zonden niet, en hopen zorgt er niet voor dat je wedergeboren wordt. Hoop is slechts een opstap naar geloof.

Wanneer iemand zegt: “Ik hoop dat ik na mijn sterven bij God in de hemel mag komen,” dan erkent die persoon dat er een hemel is en dat God bestaat. Die persoon is al verder dan iemand die denkt dat er na de dood niets meer is. Maar hopen alleen is niet genoeg. Die persoon komt niet in de hemel alleen omdat hij weet dat er een hemel is of dat God bestaat. Geloven in het bestaan van God is een begin, maar het zorgt er nog niet voor dat je eeuwig gered bent. De duivel en de demonen geloven ook dat God bestaat. Zij weten het zeker. In het begin van het boek Job lezen we zelfs dat de duivel gesprekken had met God over het leven van Job. De duivel sprak met God en had Hem vaak gezien. Hij weet dus dat God bestaat, maar dat betekent niet dat hij gered is of dat hij de eeuwigheid met God zal doorbrengen.

U gelooft dat God één is; daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen. (Jakobus 2:19)

Wanneer mensen zeggen: “Ik hoop dat ik in de hemel kom,” dan is dat niet voldoende. Ze moeten niet alleen hopen, maar geloven in die hoop. Waar mensen precies in moeten geloven om gered te worden, zullen we in de volgende paragraaf bestuderen.

Geloven is een bewijs

In de vierde plaats is geloven “een bewijs van de zaken die men niet ziet”. Wanneer je in Jezus gelooft, ontvang je geen zichtbaar of tastbaar bewijs waarmee je met eigen ogen kunt zien dat je naar de hemel gaat. Er valt geen ticket uit de hemel, je uiterlijk verandert niet, en er vinden geen natuurlijke gebeurtenissen plaats die bewijzen dat je gered bent. Wat is dan onze zekerheid dat wij naar de hemel gaan? Ons geloof is het bewijs. Ik weet zeker dat ik naar de hemel ga, omdat ik geloof in Jezus Christus. Ook Paulus benadrukte dat wij niet leven op basis van wat wij zien, maar op basis van geloof.

Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonen, uitwonend zijn van de Heere, want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen. (2 Korinthe 5:6-7)

Wanneer wij tot geloof zijn gekomen, mogen we weten dat ons echte thuis in de hemel is en dat de aarde niet ons thuis is. We zijn vreemdelingen op aarde. Op dit moment is dat niet zichtbaar. Je kunt niet zeggen: “Dit weekend ga ik even in mijn hemelse woning verblijven, en maandag kom ik weer terug op aarde.” Nee, we hebben geen zichtbare bewijzen dat we gered zijn of dat er een plaats voor ons wordt voorbereid in de hemel.

Maar we hebben wel ons geloof als bewijs. Door geloof weten wij dat God een plaats voor ons gereedmaakt, en dat wij werkelijk gered zijn. Ons geloof is het bewijs van wat we nog niet met onze ogen kunnen zien. Toch weten we zeker dat het waar is, omdat God het heeft beloofd.

Laten we dit vergelijken met een aards voorbeeld. Stel dat je naar de snackbar gaat en je bestelling doorgeeft aan de medewerker. Je zegt dat je één portie patat en een hamburger wilt. De medewerker voert dit in de computer in, je betaalt, en in ruil daarvoor krijg je een bonnetje. Maar op dat moment ontvang je nog niet direct je patat en hamburger. De medewerker moet dit eerst klaarmaken, en pas daarna kun je met het bonnetje je bestelling ophalen.

Als we dit vergelijken met ons eeuwige, hemelse leven, dan is geloof als dat bonnetje. Wanneer je tot geloof komt, ga je niet direct naar de hemel. Afhankelijk van je leeftijd en wanneer Jezus

terugkomt, kan het nog tientallen jaren duren voordat dat moment aanbreekt. Toch weet je zeker dat je later in de hemel zult komen. Waarom? Omdat je geloof als bewijs dient, net als het bonnetje. Je geloof in God is het bewijs en zekerheid dat er een plaats voor jou gereedgemaakt is.

(...) Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen. (1 Petrus 1:8-9)

Wanneer wij blijven volharden in het geloof, zal het bonnetje uiteindelijk ‘ingewisseld’ worden voor onze hemelse woning bij God. Nu al mogen wij ons verheugen over deze heerlijke toekomst.

Geloven is een besluit dat je nu neemt (of al hebt genomen), het is de zekerheid dat je ontvangt wat God heeft beloofd en waar je op hoopt, en het is het bewijs dat je daadwerkelijk bent gered.

Geloven is vertrouwen

Als laatste is geloven ook: vertrouwen. Je vertrouwt op God. Je vertrouwt erop dat het werk van Jezus Christus genoeg was om jou te redden van de eeuwige dood. Je vertrouwt je hele leven aan Hem toe. Vaak hoor je iemand die tot geloof is gekomen zeggen: “Ik heb mijn leven aan Jezus gegeven.” Dat is prachtig. Maar als jij jouw leven aan Jezus hebt gegeven, betekent dat ook dat je niet langer van jezelf bent. Je behoort nu aan Jezus toe.

Wanneer je in geloof zegt: “Ik heb mijn leven aan Jezus gegeven,” dan geef je daarmee aan dat je jouw volledige vertrouwen in Hem hebt gesteld. Je vertrouwt erop dat Jezus jouw leven beter leidt dan jij zelf ooit zou kunnen. Betekent dit dat je voortaan als een robot achter Jezus aanloopt? Nee, je mag nog steeds zelf beslissingen nemen. Soms zullen die beslissingen zelfs tegen Gods Woord ingaan. Jezus zal je niet tegenhouden wanneer je iets verkeerd wilt doen. Hij is geen dictator die jouw wil onderdrukt.

Maar als je Jezus echt vertrouwt, dan luister je naar Zijn stem en Zijn geboden. Je weet namelijk dat Hij beter weet wat goed voor je is dan jijzelf. Je vertrouwt Hem, zelfs wanneer je de uitkomst nog niet ziet.

Stel, je wilt trouwen. Je hebt een leuke partner gevonden om mee te trouwen, maar steeds ervaar je onrust in je geest. Jezus laat je keer op keer merken dat dit niet de partner is met wie je jouw leven moet delen. Je kunt dat gevoel negeren en toch trouwen. Vervolgens ontdek je dat deze persoon toch niet bij je past. Je kunt ook luisteren naar Jezus en besluiten om niet te trouwen. En een jaar later ontmoet je de partner die echt bij je past. De keuze ligt bij jou. Vertrouw je op Jezus en Zijn leiding, ook al doet dat nu pijn en zie je nog geen andere uitweg? Of kies je voor je eigen wil?

Elke dag geloven en vertrouwen

Zie je dat geloven geen eenmalig besluit is? Elke dag moeten wij geloven in Jezus, en elke dag mogen wij op Hem vertrouwen. Geloven en vertrouwen op Jezus mogen onze levensstijl worden.

Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven. (Romeinen 1:17)

Uit het geloof zullen wij leven. Dit begint op dag één, wanneer wij zeggen: “Jezus, ik geloof in U. Ik vertrouw erop dat U voor mij bent gestorven en bent opgestaan. Ik geloof dat U al mijn zonden hebt vergeven en dat ik een kind van U ben geworden.”

Wanneer we beseffen dat geloven in God ook inhoudt dat we Hem vertrouwen, dan is het logisch dat God dit van ons vraagt. God wil namelijk een relatie met ons aangaan. En zoals een aardse relatie gebaseerd is op vertrouwen, zo werkt het ook met God.

Stel dat je met iemand hebt afgesproken om samen te gaan eten in een restaurant. Je vertrouwt erop dat diegene komt opdagen. Maar als hij meerdere keren niet komt opdagen en jij telkens alleen zit, dan verdwijnt het vertrouwen. De volgende keer dat hij je uitnodigt, wijs je het af. Je vertrouwt hem niet meer, hij is zijn geloofwaardigheid verloren.

Wij mogen op God vertrouwen, en God verlangt ernaar dat wij Hem in alles volledig vertrouwen.

Vertrouw op de HEERE met heel je hart. (...) (Spreuken 3:5)

Geloven is een enorm belangrijk Bijbels begrip. Zonder geloof en vertrouwen is het onmogelijk om gered te worden. Geloven is geen eenmalig moment uit het verleden; geloven hoort onze levensstijl te zijn. In geloof en vertrouwen mogen wij dagelijks een relatie met God aangaan.

Wat moet je geloven

Nu we hebben gezien wat geloven is, is het belangrijk om te weten wat je moet geloven. Zoals we al opmerkten, zijn er verschillende religies en geloofsovertuigingen en iedereen gelooft iets. De vraag is: wat moet je geloven om gered te worden?

Jezus Christus

In de eerste plaats moet je geloven in de Heere Jezus Christus.

*Jezus antwoordde en zei tegen hen: Dit is het werk van God: **dat u gelooft in Hem Die Hij gezonden heeft.** (Johannes 6:29)*

*En Jezus zei tegen hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie **in Mij gelooft**, zal nooit meer dorst hebben. (Johannes 6:35)*

*Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; **wie in Mij gelooft, zal leven**, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Geloof u dat? (Johannes 11:25-26)*

Het is belangrijk om in Jezus Christus te geloven. Je moet geloven dat Jezus werkelijk op aarde heeft geleefd. Tijdens Zijn leven op aarde vonden er enkele belangrijke gebeurtenissen plaats die je moet geloven om gered te worden. Hieronder benoemen we die punten, samen met bijbehorende Bijbelteksten.

Jezus is gekomen vanuit God

Ten eerste moet je geloven dat Jezus Christus vanuit God is gekomen en naar de aarde is gezonden. Eén Persoon van de Drie-eenheid

verliet Zijn hemelse heerlijkheid en werd mens op aarde. Dit is een fundamenteel onderdeel van het geloof tot redding.

*want de Vader Zelf heeft u lief, omdat u Mij hebt liefgehad en hebt **geloofd dat Ik van God ben uitgegaan**. Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen; Ik verlaat de wereld weer en ga heen naar de Vader.* (Johannes 16:27-28)

Jezus nu riep en zei: Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij maar in Hem Die Mij gezonden heeft. En wie Mij ziet, ziet Hem Die Mij gezonden heeft. (Johannes 12:44-45)

*Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze aangenomen, en zij hebben **daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben gelooft dat U Mij gezonden hebt**.* (Johannes 17:8)

Jezus is gestuurd door God de Vader. Dat laat niet alleen zien waar Jezus vandaan kwam, namelijk vanuit God in de hemel, maar ook waarom Hij kwam. Jezus had een bijzonder doel te vervullen op aarde, en dat doel kwam rechtstreeks van God.

*(...) want de werken die de Vader Mij gegeven heeft om die te volbrengen, juist die werken die Ik doe, getuigen van Mij dat **de Vader Mij gezonden heeft**. En de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Zelf van Mij getuigd. (...) En Zijn woord hebt u niet blijvend in u, omdat u **Hem niet gelooft Die Hij gezonden heeft**.* (Johannes 5:36-38)

Jezus sprak deze woorden tot Joden die weigerden in Hem te geloven. Hij verweet hen dat zij Hem niet erkenden als Degene die uitgegaan was van God de Vader.

Maria ontving Hem door de bevruchting van de Heilige Geest. Dat betekent dat Jezus ook letterlijk “uit God geboren” is. Toen Hij op aarde kwam, was Hij zowel volledig mens als volledig God.

Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk.
(Kolossenzen 2:9)

Jezus is de Zoon van God

Het tweede wat wij moeten geloven, is dat Jezus de Zoon van God is. Laten we beginnen met het verhaal van Filippus en de kamerheer. Filippus verkondigde het evangelie, en vervolgens vroeg de kamerheer of hij zich mocht laten dopen. Filippus antwoordde als volgt:

*(...) Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zei: **Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is.***
(Handelingen 8:37)

Op basis van dit geloof mocht de kamerheer zich laten dopen. Het is dus van groot belang om te geloven dat Jezus de Zoon van God is.

Johannes beschreef in zijn evangelie verschillende wonderen die Jezus deed. Hij schreef dit met een speciaal doel:

*maar deze zijn beschreven, opdat u **gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God**, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam.* (Johannes 20:31)

Ook Johannes de Doper getuigde hiervan:

En ik heb gezien en getuigd dat Hij de Zoon van God is. (Johannes 1:34)

Jezus is de Christus en Messias

Het is niet alleen belangrijk om te geloven dat Jezus de Zoon van God is, maar ook dat Hij de Christus en de Messias is. Dit is het derde wat wij moeten geloven.

Wat betekent het eigenlijk dat Jezus “de Christus” is? Het woord “Christus” betekent “Gezalfde”. Jezus werd door God Zelf aangewezen als Zijn Gezalfde. In het Oude Testament werden koningen, profeten en priesters gezalfd. Jezus werd gezalfd als de ul-tieme Koning, Profeet en Hogepriester van God. Als de Gezalfde

kwam Hij om het evangelie te verkondigen en te demonstreren door Zijn daden.

De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen wie gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid, om het jaar van het welbehagen van de Heere te prediken. (Lukas 4:18-19)

Een belangrijke taak die Jezus als de Christus moest vervullen, was om ons te bevrijden van de macht van de zonde.

En zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. (Mattheüs 1:21)

Wanneer we spreken over de Christus of de Messias, dan bedoelen we dat Jezus de Gezalfde is die door God is gezonden. Jezus is Degene die ons verlost, bevrijdt, en de relatie tussen God en mensen heeft hersteld.

Het is van groot belang om te geloven dat Jezus als de Messias de enige weg is tot God de Vader. Al in het Oude Testament hebben de profeten vaak over Hem geprofeteerd en gezegd dat Hij zou komen om ons te redden van onze zonden.

Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam. (Handelingen 10:43)

De Bijbel benadrukt keer op keer dat wij in Jezus **Christus** moeten geloven om gered te worden:

Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. (1 Johannes 5:1)

*En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus **Christus** en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten. (Handelingen 16:31)*

*(...) Hij zei ook tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem Die na hem kwam, dat is in **Christus** Jezus. (Handelingen 19:4)*

*Weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus **Christus**. En ook wij zijn in **Christus** Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van **Christus** en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd. (Galaten 2:16)*

Het geloven dat Jezus de, door God gezonden, Christus en Messias is, is cruciaal voor onze redding.

Jezus is gekruisigd en opgestaan uit de dood

Het vierde wat belangrijk is om te geloven, is dat Jezus voor onze zonden is gekruisigd en daarna is opgestaan uit de dood.

We moeten niet alleen geloven dat Jezus gekruisigd werd en stierf, want dat geloofde iedereen in Jeruzalem en de omliggende gebieden in de tijd van Jezus. Toen Jezus stierf, was dat het gesprek van de dag. Dat blijkt duidelijk uit het verhaal van de twee discipelen die na de opstanding van Jezus op weg waren naar Emmaüs. Onderweg spraken ze met elkaar over alles wat er met Jezus was gebeurd. Plotseling verscheen Jezus aan hen, maar zij herkenden Hem niet. Jezus vroeg waar ze over spraken, en deed alsof Hij niet wist wat er gebeurd was. Ze antwoordden:

Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet welke dingen daar in deze dagen gebeurd zijn? En Hij zei tegen hen: Welke dan? En zij zeiden tegen Hem: De dingen met betrekking tot Jezus de Nazarener, Die een Profeet was, machtig in werken en woorden voor God en heel het volk; en hoe onze overpriesters en leiders Hem overgeleverd hebben om Hem ter dood te veroordelen, en Hem gekruisigd hebben. (Lukas 24:18-20)

Iedereen wist wie Jezus was en iedereen wist dat Hij gekruisigd was. In die tijd zou niemand het bestaan van Jezus betwijfeld hebben. Zelfs mensen die geen volgelingen van Jezus waren, erkenden dat Hij werkelijk had geleefd. Dit is vergelijkbaar met iemand die vandaag beweert dat een net overleden wereldleider nooit heeft bestaan. Zo'n uitspraak zou niemand serieus nemen. Daarom is geloven in het bestaan van Jezus, en zelfs in Zijn kruisiging, op zichzelf niet genoeg. Je moet ook geloven dat Jezus stierf voor jouw zonden, en dat Hij is opgestaan uit de dood, en zo de macht van de zonde en dood heeft overwonnen. Je moet geloven dat Jezus Christus verlossing heeft gebracht, en dat iedereen die in Hem gelooft gered is.

*maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, aan ons namelijk **die geloven in Hem Die Jezus, onze Heere, uit de doden opgewekt heeft**, Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging.* (Romeinen 4:24-25)

En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos; u bent dan nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen. Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn. Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens. (1 Korinthe 15:17-21)

*Want als wij **geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is**, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem.* (1 Thessalonicenzen 4:14)

Het bloed van Jezus

Ten vijfde mogen wij geloven in het bloed van Jezus. We geloven dat het bloed dat Jezus aan het kruis vergoot, ons verlossing heeft gebracht van onze zonden. Door Zijn bloed zijn wij gereinigd, geheilgd en is de relatie tussen God en ons hersteld.

*Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door **het geloof in Zijn bloed**. Dit was om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege het voorbijgaan aan de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God. Hij deed dit om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt degene die uit het geloof in Jezus is. (Romeinen 3:25-26)*

In het Oude Testament lezen we over de offers die de Israëlieten moesten brengen. Deze offers hadden als doel vergeving te brengen tussen God en de zondaar. Maar ze waren slechts een voorafschaduw van het volmaakte offer dat Jezus zou brengen. Zoals het bloed van dieren tijdelijke vergeving bracht voor de Israëlieten, zo brengt het bloed van Jezus Christus een volledige en eeuwige verzoening en vergeving voor allen die geloven. Jezus gaf Zijn eigen bloed om ons te verlossen.

*Want het leven van het vlees is in het bloed, en Ik heb dat Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. **Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerkt.** (Leviticus 17:11)*

*In de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met **het kostbaar bloed van Christus**, als van een smetteloos en onbevlekt Lam. (1 Petrus 1:18-19)*

*God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij **gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed**, door Hem behouden worden van de toorn. (Romeinen 5:8-9)*

*In Hem hebben wij de verlossing, **door Zijn bloed**, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade. (Efeze 1:7)*

Het bloed dat gevloeid heeft, betaalde de prijs voor onze rechtvaardigheid.

Zoals je hebt gezien, is het cruciaal om in Jezus Christus te geloven. Er is één weg tot God de Vader en tot de hemel. Er is één weg om gered te worden, en er is één naam die ons zalig maakt.

Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. (Johannes 14:6)

Wanneer je in Jezus Christus gelooft, gelooft dat Hij door God naar deze aarde is gezonden, dat Hij de enige Weg en de Messias is en dat Hij jouw zonden gedragen heeft aan het kruis en is opgestaan uit de dood, dan zul je gered worden.

Gered door genade

Tot slot hoort ons geloof altijd gericht te zijn op Jezus. We worden niet gered door onze eigen goede werken of inspanningen. We worden gered door geloof in Jezus Christus en door genade, niet door verdienste.

Weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd. (Galaten 2:16)

Je kunt jouw plek in de hemel niet verdienen. Je kunt ook de wedergeboorte niet ontvangen door goede daden te doen of te stoppen met bepaalde zonden. Alleen door het geloof in Jezus worden wij gered. Iedereen heeft gezondigd, en zonder God gaat iedereen verloren. Maar doordat Jezus naar de aarde is gekomen, is er één weg tot verzoening met God de Vader: door te geloven in Jezus Christus.

De belijdenis van het geloof

Het is enorm belangrijk om niet alleen in je hart te geloven, maar dit ook met je mond te belijden. Je moet hoorbaar maken dat je bij Jezus Christus hoort en in Hem gelooft.

Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid. (Romeinen 10:9-10)

Wanneer je een keuze maakt, moet je dit altijd kenbaar maken. Stel dat je besluit een opleiding te volgen: dan moet je een formulier invullen en ondertekenen. Pas dan wordt jouw keuze officieel. Wanneer je in je hart besluit rechten te gaan studeren, maar je meldt je nergens aan, dan word je op de eerste schooldag gewoon naar huis gestuurd. Niemand weet namelijk dat jij die opleiding wilt volgen, er is geen rekening met je gehouden. Je kunt zo'n keuze niet in stilte maken zonder dat ooit naar buiten te brengen.

Hetzelfde geldt voor de keuze om Jezus te volgen. Dit is niet iets wat alleen in je hart plaatsvindt. Je hoort dit uit te spreken en kenbaar te maken.

Maar, zeg je misschien, "God kijkt toch naar mijn hart?" Dat klopt. God ziet het geloof in jouw hart. Maar Hij roept je ook op om je geloof te belijden tegenover anderen. Wanneer je ervoor kiest om je geloof niet te belijden, zal Jezus jouw naam ook niet belijden voor de Vader.

Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Maar wie Mij verloochen en zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. (Mattheüs 10:32-33)

Jouw geloof belijden is dus erg belangrijk. Je kunt je geloof niet verborgen houden. Wanneer mensen je vragen of je bij Jezus hoort, kun je niet antwoorden met: "nee." Je hoort Jezus te belijden en je hoort je niet te schamen voor de keuze die je hebt gemaakt.

Daarnaast kun je pas echt oprecht geloven wanneer je het ook uitspreekt. Stel dat ik in mijn hart denk dat ik goed Spaans spreek. Niemand weet dit, en niemand zal mij daarin testen. Ik kom niet in situaties terecht waarin ik verplicht Spaans moet spreken, want iedereen gaat ervan uit dat ik het niet kan. Maar zodra ik met mijn mond zeg: “Ik kan vloeiend Spaans spreken,” dan heeft dat gevolgen. Mijn werkgever zal bijvoorbeeld naar mij toekomen als hij een Spaanse klant heeft. Als ik daadwerkelijk goed Spaans spreek, is dat geen enkel probleem. Ik help de klant graag. Maar als ik in werkelijkheid geen woord Spaans spreek, dan heb ik een groot probleem.

Wanneer je iets uitspreekt met je mond, weet je dat het meer gevolgen heeft dan wanneer je het alleen in je hart of verstand houdt. Jezus wil niet dat wij verborgen christenen zijn. Hij wil dat wij publiekelijk uitkomen voor ons geloof.

Als je alleen in je hart gelooft, kost het je niets. Je wekt geen aanstoot en mensen zullen je er niet op aanspreken. Maar als je zegt: “Ik geloof in Jezus Christus,” dan heeft dat gevolgen. Mensen gaan vragen stellen, of maken je misschien belachelijk. Maar jij hebt besloten dat Jezus jou meer waard is dan de meningen van de mensen om je heen. Daarom is het belangrijk om Jezus als Heer te belijden.

Jezus wil geen verborgen relatie met jou. Hij wil niet dat je alleen in het geheim met Hem optrekt, omdat je bang bent voor de reacties van je vrienden of familie. Stel dat je aan het daten bent met iemand, en je wilt niet dat zij jouw familie of vrienden ontmoet omdat je je voor haar schaamt. Hoe zou dat voor haar voelen? Waarschijnlijk zou ze niet eens met je willen trouwen. Ze wil juist dat je trots op haar bent, dat ze een belangrijke rol mag spelen in jouw leven en in het leven van de mensen om je heen. Ze wil niet weggestopt worden. Zo wil Jezus ook niet weggestopt worden. Hij verlangt eraan dat jij Hem openlijk erkent.

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard. (Mattheüs 10:37)

Het is belangrijk om aan iedereen kenbaar te maken dat Jezus de belangrijkste Persoon in jouw leven is. Dit doe je door te belijden dat Jezus jouw Heer, Koning en Verlosser is.

Zonder geloof word je niet gered

Geloven is belangrijk, en zonder geloof is het onmogelijk om gered te worden. De Bijbel zegt niet: “Zonder geloof is het moeilijk om gered te worden.” Nee, de Bijbel zegt dat het onmogelijk is. Als wij niet geloven, zijn wij niet gered.

Ik heb u dan gezegd dat u in uw zonden zult sterven, want als u niet geloofd dat Ik het ben, zult u in uw zonden sterven. (Johannes 8:24)

Er is geen tussenweg mogelijk, de Bijbel is hierin heel duidelijk. Wie gelooft, is gered. Wie niet gelooft, is niet gered. Dat zien we ook terug in de volgende Bijbelteksten:

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. (Johannes 3:18)

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. (1 Johannes 5:12)

Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld. (Marcus 16:16, NBV21)

Tientallen Bijbelteksten laten zien dat wie gelooft, gered is. Er zijn ook teksten die het tegenovergestelde benadrukken: wie niet gelooft, is niet gered. Dit maakt geloof tot een belangrijke eerste stap in het proces van de wedergeboorte. Geloof gaat vooraf aan de drie volgende stappen. Neem bijvoorbeeld de waterdoop: het heeft geen enkele zin je te laten dopen als je niet gelooft in Jezus Christus. Ook de andere stappen van wedergeboorte ontvangen wij door geloof en zetten wij omdat wij geloven. De reden dat jij je bekeert, je laat dopen en vervuld wordt met de Heilige Geest, is omdat je gelooft in Jezus Christus.

Het evangelie van God is de krachtigste boodschap van het universum. Maar het evangelie kan alleen voor jou werken als jij het gelooft.

Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek. (Romeinen 1:16)

H5 DE BEKERING

Nu we hebben gezien dat we moeten geloven in Jezus Christus, is het tijd voor de volgende stap: bekering. Wanneer je gelooft in Jezus, kun je twee dingen doen. Het eerste is dat je naar Jezus toe gaat en besluit Hem te volgen. Het tweede is dat je wel gelooft dat Jezus leeft en het evangelie waar is, maar toch besluit om Hem te negeren en in je eigen zonden te blijven leven.

Wat is het verschil tussen deze twee keuzes? De mensen uit de eerste groep hebben zich bekeerd. De mensen uit de tweede groep willen niets weten van bekering. Zij weten dat Jezus leeft, maar vinden hun eigen verlangens belangrijker. Of ze zijn zo druk met hun eigen leven, dat ze geen ruimte willen maken voor Jezus en het geloof. Hun geloof wordt verstikt door alle zorgen en verleidingen van het dagelijks leven.

En bij wie in de dorens gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort; maar de zorgen van deze wereld en de verleiding van de rijkdom verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar. (Mattheüs 13:22)

In dit hoofdstuk gaan we bestuderen wat bekering is, waarom bekering belangrijk is en waarvan we ons moeten bekeren.

Wat is bekeren?

Bekeren is een bekend woord in de Bijbel en ook in de kerk wordt het vaak gebruikt. Stel dat iemand je vraagt: “Wat is bekeren?” of “Waarom moet ik mij bekeren?”, kun jij dan een duidelijk antwoord geven, ondersteund met Bijbelteksten?

Bekeren is een werkwoord. Dat betekent dat er van jou verwacht wordt dat je iets doet en dat je in actie komt. We zullen zien dat God ons helpt om ons te bekeren en ons ook het verlangen geeft om ons te bekeren. Maar tegelijkertijd is het iets wat wij zelf moeten doen. God kan ons niet dwingen tot bekering als wij daar zelf niet voor kiezen. We moeten actief betrokken zijn bij ons bekeringsproces en zelf bewuste keuzes maken in ons leven.

Griekse betekenis van bekeren

Om een goede definitie van bekering te geven, is het waardevol om naar de oorspronkelijke Griekse betekenis te kijken. Wat betekent “bekeran” in het Grieks, en waar werd dit woord nog meer voor gebruikt?

Het Griekse woord voor “bekeran” is “metanoēō”. Dit betekent: “berouw hebben”, “zich bekeran”, of letterlijk: “van gedachten veranderen”. Deze vertaling is veelzeggend, want het laat twee belangrijke aspecten van bekering zien.

Het eerste is **het veranderen van je denken**. Stel: iemand ging vroeger met verschillende partners naar bed. Hij dacht dat dit normaal was en zag er geen kwaad in. Maar dan komt hij tot bekering: zijn denken verandert. Waar hij eerst dacht dat het niet erg was, beseft hij nu dat het verkeerd is. Hij wil ermee stoppen. Wanneer zijn gedachten veranderd zijn en hij zich heeft bekeerd, ontstaat er iets bijzonders: **berouw**. Hij voelt spijt over hoe hij heeft geleefd en wat hij allemaal verkeerd heeft gedaan. Paulus beschreef dit als volgt in zijn brief aan de Korinthiërs:

*Nu verblijd ik mij, niet omdat u bedroefd bent geweest, maar omdat u **bedroefd bent geweest tot bekering**. Want u bent bedroefd geweest overeenkomstig de wil van God (...). (2 Korinthe 7:9)*

Paulus gebruikte de term “bedroefd tot bekering”. Er is een bedroefdheid, of een berouw, dat van God komt. Wanneer we ons leven vanuit Gods perspectief bekijken, worden we bedroefd over de verkeerde keuzes die we hebben gemaakt. Deze bedroefdheid opent de deur naar echte bekering. Aan de hand van het Griekse woord metanoēō zien we twee prachtige onderdelen van bekering die hand in hand gaan: het veranderen van je gedachten en berouw.

Wanneer jij je bekeert, verander je je denken en neem je een wilsbesluit. Eerst was je gericht op de zonde en op jezelf, maar nu is er een omkeer in je denken gekomen. Je wilt niet langer gericht zijn op de zonde en op je eigen verlangens, maar op heiligheid, op Jezus, en je wilt je naaste liefhebben zoals je jezelf liefhebt. Doordat je nu anders denkt, komt er berouw. Je beseft dat je in het verleden verkeerde keuzes hebt gemaakt. Dat doet pijn en je hebt er spijt van.

Deze keuzes geven je verdriet en als je de tijd kon terugdraaien, zou je het nooit meer zo hebben gedaan.

Berouw kan samen gaan met veel emoties, maar het is belangrijk om te begrijpen dat berouw alleen, nog geen bekering is. Je moet ook een wilsbesluit nemen om je denken te veranderen en om voortaan anders te leven. Veel mensen hebben berouw over hun keuzes, maar veranderen er niets aan. Ze keren zich er niet van af. Dat is geen bekering.

Laten we een voorbeeld bekijken: Een vrouw en een man wonen samen zonder getrouwd te zijn. Op een gegeven moment beseffen ze dat dit niet is zoals God het bedoeld heeft en ze krijgen berouw. Nu hebben ze twee keuzes:

1. Ze negeren hun berouw, blijven ongetrouwd samenwonen, en er verandert niets.
2. Ze nemen een besluit: ze plannen een trouwdatum en leven tot die tijd in onthouding.

In het eerste geval was er alleen berouw, maar dat leidde niet tot bekering. In het tweede geval was er niet alleen berouw, maar ook een verandering van denken en handelen. Dat is echte bekering. Het is belangrijk om ons te bekeren en onze gedachten te vernieuwen. Dit wordt prachtig verwoord in Ezechiël, waar God het volk Israël oproept tot bekering:

*Volk van Israël, Ik zal ieder van jullie beoordelen naar de weg die hij gaat! – spreekt God, de HEER. Kom tot inkeer; bega geen misdaden meer, anders brengen die jullie ten val. **Breek met het zondige leven dat jullie hebben geleid, en vernieuw je hart en je geest.** Want waarom zouden jullie sterven, volk van Israël? De dood van een mens geeft Me geen vreugde – spreekt God, de HEER. Kom tot inkeer en leef! (Ezechiël 18:30-32, NBV21)*

Hebreeuwse betekenis van bekeren

Dit brengt ons bij een ander belangrijk woord voor bekering: het Hebreeuwse woord “šûb”. Dit betekent: “omdraaien”, “omkeren” of “terugkeren”. Bij het Griekse woord metanoëō zagen we vooral wat er inwendig bij een mens gebeurt: zijn denken verandert, zijn wil verandert, en hij krijgt berouw. Het Hebreeuwse woord šûb richt zich

meer op de uitwendige kant van bekering: dit zijn de zichtbare daden van een persoon. Je kunt aan iemands keuzes en gedrag zien dat hij zich heeft bekeerd.

De tekst uit Ezechiël is hiervan een prachtig voorbeeld, omdat hierin zowel het inwendige als het uitwendige onderdeel van bekering naar voren komt. Israël moest breken met hun zondige levensstijl (de uitwendige kant), door hun hart en geest te vernieuwen (de inwendige kant). Zie je hoe deze twee onderdelen bij elkaar horen? Echte bekering is nooit alleen innerlijk of alleen uiterlijk, echte bekering moet zowel innerlijk als uiterlijk zijn. Laten we daarom kijken naar twee gevaren die kunnen ontstaan bij bekering:

1. Inwendige bekering zonder uitwendige verandering
2. Uitwendige bekering zonder inwendige verandering

Gevaar 1: alleen innerlijk bekeerd

Het eerste gevaar is wanneer mensen zeggen dat ze zich innerlijk hebben bekeerd, maar er niets van te zien is in hun gedrag. Ik bedoel hier niet mensen die nog groeien in heiligheid of onderweg zijn. Ik bedoel mensen die denken dat ze zich hebben bekeerd, maar bij wie er geen zichtbaar verschil is tussen hun leven voor en na de bekering. Hun daden zijn hetzelfde gebleven, en er zijn geen goede vruchten te zien. De Bijbel waarschuwt deze mensen heel duidelijk:

Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering. (...) Elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. (Mattheüs 3:8-10)

De volgende Bijbeltekst spreekt ook over bekering. Het is namelijk belangrijk dat we de wil van God de Vader doen, dat is een teken van oprechte bekering:

Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. (Mattheüs 7:19-21)

Het is onmogelijk dat iemand zich echt bekeerd heeft en zijn leven helemaal niet veranderd is. Wanneer je je hebt bekeerd, hoort dat zichtbaar te zijn aan de vruchten in je leven.

Natuurlijk is bekering vaak een proces. Het kan tijd kosten, maar als je oprecht bent in je bekering, zul je steeds meer op Jezus gaan lijken. Net zoals aardse vruchten tijd nodig hebben om te groeien, zo zullen ook wij groeien in ons karakter en levensstijl. Maar als iemand zegt dat hij zich heeft bekeerd en er gaan jaren voorbij zonder enige zichtbare verandering, dan is er iets misgegaan. De bekering was dan niet oprecht.

Gevaar 2: Alleen uitwendig bekeerd

Het tweede gevaar is dat mensen zich wel uitwendig hebben bekeerd, maar vanbinnen niet werkelijk veranderd zijn. Een duidelijk voorbeeld hiervan waren de farizeeën in de tijd van Jezus. Ze hielden zich strikt aan de uiterlijke regels en deden alles om door anderen gezien te worden, maar hun harten waren niet rein. Jezus sprak hen hier regelmatig streng op aan:

*Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want **u reinigt de buitenkant** van de drinkbeker en van de schotel, maar **vanbinnen zijn ze vol van roofzucht en onmatigheid**. Blinde Farizeër, reinig eerst de binnenkant van de drinkbeker en de schotel, zodat ook de buitenkant daarvan rein wordt. Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die **vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid**. Zo lijkt u ook wel vanbuiten rechtvaardig voor de mensen, maar vanbinnen bent u vol huichelarij en weteloosheid. (Mattheüs 23:25-28)*

Jezus was boos over het gedrag van de farizeeën. Het doet God niets wanneer onze buitenkant er vroom en religieus uitziet, terwijl ons innerlijk vol zonde en ellende is. Jezus verlangt dat wij ons hart bekeren en dat we geen schijnvroomheid tonen om indruk te maken op anderen.

Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden, want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwastjes aan hun kleren groot. (Mattheüs 23:5)

God wil dat wij ons hart tot Hem keren, zodat onze daden voortkomen uit een oprecht hart.

*Ook nu echter, spreekt de HEERE, **bekeer u tot Mij met heel uw hart**, namelijk met vasten, met geweene en met rouwklacht. En scheur uw hart en niet uw kleren. Bekeer u tot de HEERE, uw God, want Hij is genadig en barmhartig, geduldig en rijk aan goedertierenheid, en Hij heeft berouw over het kwaad. (Joël 2:12-13)*

Helaas zijn er mensen die zich, vaak onbewust, alleen uitwendig hebben bekeerd. Ze doen dit om door anderen gezien te worden, maar zodra niemand kijkt, gedragen ze zich heel anders. Juist mensen die zich alleen uiterlijk hebben bekeerd, zijn vaak ook degenen die anderen veroordelen. Dat zagen we ook bij de farizeeën: zij legden mensen regels op die niet van God kwamen en hielpen hen niet om deze lasten te dragen. Daarom is het zo belangrijk dat onze bekering oprecht is. Een ware bekering begint in het hart en werkt van daaruit door in ons hele leven, zichtbaar in onze woorden, daden en houding. God kijkt naar het hart, Hij roept ons op om ons hart tot Hem te bekeren.

Waarvan moeten wij ons bekeren?

Nu gaan we bestuderen waarvan wij ons moeten bekeren. We hebben al gezien dat het Hebreeuwse woord voor bekering betekent: “omdraaien”, “omkeren” of “terugkeren”. Waarvan moeten we ons dan omkeren? Wat moeten we achter ons laten? En waar mogen we onze aandacht op richten?

Laten we eerst een voorbeeld gebruiken. Stel je voor dat je in een auto rijdt. Terwijl je onderweg bent, merk je dat de lucht steeds donkerder wordt. Je ziet bliksem, dreigende wolken en uiteindelijk zelfs een orkaan die huizen verwoest en ellende veroorzaakt. Hoe verder je rijdt, hoe dichter je bij het gevaar komt. Maar dan kijk je in je achteruitkijkspiegel en zie je aan de horizon iets heel anders: een

heldere hemel, met zonneschijn en rust. Een totaal ander beeld dan storm en verwoesting. Wat doe je? Blijf je rechtdoor rijden richting de orkaan? Of keer je om en rij je terug naar het veilige gebied? Het antwoord is vanzelfsprekend: je keert direct om, want je wilt niet ten onder gaan in de storm.

Dit beeld laat goed zien wat bekering is. Geestelijk gezien bevindt ieder mens zich op een weg. Wie zonder God leeft, beweegt zich richting vernietiging, richting het oordeel en richting een eeuwigheid zonder God. De Bijbel maakt duidelijk dat deze weg uiteindelijk eindigt in de hel. Maar zolang je leeft, is er nog een kans om je om te keren. Bekering is de enige weg terug. Wanneer je je bekeert, verlaat je de weg die leidt naar het verderf, en keer je je tot de weg van het leven: het eeuwige leven met God.

Wanneer de Bijbel spreekt over bekering, verwijst zij naar meerdere dingen waarvan wij ons moeten afkeren. Laten we enkele van deze zaken bekijken.

Van de duisternis tot het licht

*Om hun ogen te openen en hen te bekeren **van de duisternis tot het licht** en van de macht van de satan tot God. (...) (Handelingen 26:18)*

In de eerste plaats bekeren wij ons van de duisternis tot het licht. “Duisternis” is in de Bijbel een beeld voor de wereld onder de invloed van de duivel en zijn demonen. Het verwijst ook naar een leven zonder God. Dit is een leven waarin de mens leeft voor zichzelf, los van zijn Schepper.

Voordat iemand zich kan bekeren, is het nodig dat zijn ogen geopend worden. De Bijbel leert dat mensen verblind zijn voor het evangelie en deze verblindings wordt veroorzaakt door de duivel.

*Maar in het geval dat ons Evangelie nog bedekt is, dan is het bedekt in hen die verloren gaan. Van hen, **de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind**, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is, hen niet zou bestralen. (2 Korinthe 4:3-4)*

Hoe zorgt de duivel ervoor dat mensen verblind blijven? Hij zorgt ervoor dat mensen het Woord van God niet lezen of horen. En als zij het toch horen, probeert hij dat Woord zo snel mogelijk te stelen, zodat het geen vrucht kan dragen in hun leven.

Als iemand het Woord van het Koninkrijk hoort en het niet begrijpt, dan komt de boze en rukt weg wat in zijn hart gezaaid was; dat is hij bij wie langs de weg gezaaid is. (Mattheüs 13:19)

Het is dus noodzakelijk dat deze geestelijke verblinding wordt weggenomen. Dat kan alleen door het werk van de Heilige Geest, Die het Woord van God openbaart in het hart van de mens. De Heilige Geest wil die verblinding wegnemen, maar Hij doet dat waar Hij de ruimte krijgt. Het hart van de mens moet openstaan om het licht van God te ontvangen. Maar wees gerust: het licht van de Heilige Geest en van het evangelie is vele malen sterker dan welke duisternis ook. Geen enkel menselijk leven is te donker voor het licht van God.

In de eerste plaats is het dus belangrijk dat wij ons bekeren van de duisternis en gaan tot het licht. Onder leiding van de Heilige Geest nemen we het besluit om uit de duisternis te stappen. Naast de invloedssfeer van de duivel en het leven zonder God, betekent dit ook dat we ons laten verlichten door het evangelie. Met andere woorden: we maken een bewuste keuze om het evangelie te geloven, zodat we niet langer in de duisternis leven, maar in het licht.

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. (Kolossenzen 1:13)

Van de duivel tot God

In de tweede plaats bekeren wij ons van de macht van de duivel tot God. Wanneer we spreken over mensen die onder de macht van de duivel staan, denken we vaak aan satanisten, vrijmetselaars of occultisten. Maar deze groep is in werkelijkheid veel groter. De Bijbel laat zien dat iedereen die geen kind van God is en niet onder het gezag van Jezus Christus leeft, automatisch onder de macht van de duivel valt. Dat geldt dus ook voor mensen die niet in God geloven, en voor degenen die niet in het bestaan van de duivel geloven.

Wij weten dat we bij God horen, maar dat de hele wereld in de macht van de duivel is. (1 Johannes 5:19, BGT)

Wanneer iemand zich bekeert, staat hij niet langer onder de macht van de duivel, maar komt hij onder het gezag van God. Dat maakt bekering zo ingrijpend. Het is niet slechts een verstandelijke keuze om met een bepaalde zonde te stoppen. Er gaat een veel diepere geestelijke werkelijkheid achter schuil. Bij bekering maak je letterlijk de overstap van het geestelijke koninkrijk van de duisternis naar het geestelijke koninkrijk van Jezus Christus. Zoals we eerder zagen: je gaat van de duisternis naar het licht.

*Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem **Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.** (1 Petrus 2:9)*

Je verlaat de strik van de duivel, je ogen worden geopend voor de waarheid van God.

*Hij moet met zachtmoedigheid hen onderwijzen die zich verzetten. Misschien geeft God hun eens bekering, zodat zij tot **erkenning van de waarheid komen en zij weer mogen ontwaken uit de strik van de duivel**, door wie zij levend gevangen waren om zijn wil te doen. (2 Timotheüs 2:25-26)*

Van de afgoden tot God

In de derde plaats bekeren wij ons van de afgoden tot God.

*(...) hoe u zich **van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen.** (1 Thessalonicenzen 1:9)*

In de tijd van het Nieuwe Testament waren er in Thessaloniki veel afgoden en afgodsbeelden. Ze waren overal: in de huizen, op straat, in scholen, op het werk, tijdens feesten, op bruiloften en op allerlei andere plekken in de stad. De Thessalonicenzen geloofden dat ze deze goden gunstig moesten stemmen met offers en aanbidding.

Maar toen inwoners uit de stad zich tot God bekeerden, maakten ze een radicale keuze: ze verlieten de afgoden om alleen de levende en waarachtige God te dienen.

Dit was geen stille beslissing die alleen in het hart was genomen. Ze moesten de afgoden uit hun huizen verwijderen en alle afgodsbeelden op straat negeren. Het was een publieke en zichtbare omkeer, met als gevolg dat ze vervolgd werden door hun stadsgenoten. Beking had een prijs, maar het was de juiste keuze.

Echte beking vraagt om radicale beslissingen. Dat betekent dat wij ook vandaag alle afgodsbeelden en religieuze voorwerpen uit andere religies weg moeten doen, ook al worden deze voorwerpen al generaties doorgegeven in jouw familie, of wanneer ze erg waardevol zijn. Dat zien we ook terug in het boek Handelingen:

Velen ook van hen die toverkunsten uitgeoefend hadden, brachten hun boeken bijeen en verbrandden die in tegenwoordigheid van allen. En men berekende de waarde ervan en kwam uit op vijftigduizend zilverstukken. (Handelingen 19:19)

Alles wat te maken heeft met andere religies, afgoden of occultisme moeten we wegdoen. We mogen ons radicaal bekeren tot God.

Naast occulte voorwerpen en afgodsbeelden, kunnen ook bepaalde interesses afgoden worden in ons leven. Sommige hobby's of activiteiten zijn op zichzelf niet verkeerd. God heeft er geen probleem mee als je bijvoorbeeld een voetbalwedstrijd kijkt, uit eten gaat, een normale film bekijkt of luistert naar een gewone artiest. Maar wanneer deze dingen een te grote plaats in ons leven innemen, kunnen ze veranderen in afgoden.

Denk aan iemand die fan is van een voetbalclub en alles daarvan verzamelt. Hij kijkt dagelijks wedstrijden, samenvattingen en interviews, en het neemt een groot deel van zijn gedachten en tijd in beslag. Op dat moment is het een afgod geworden.

Of stel dat iemand meerdere keren per dag uit eten moet gaan of voortdurend veel en ongezond eet, dan is eten een afgod geworden.

*Want velen – ik heb dikwijls met u over hen gesproken en zeg het nu ook onder tranen – wandelen als vijanden van het kruis van Christus. Hun einde is het verderf, **hun god is de buik** en hun eer is in hun schande; zij bedenken aardse dingen. (Filippenzen 3:18-19)*

Zelfs normale interesses en dagelijkse bezigheden kunnen afgoden worden als ze belangrijker worden dan God. Ook hiervan moeten we ons bekeren. God wil de eerste plaats in ons leven hebben. Als iets of iemand die plaats probeert in te nemen, dan is dat een afgod en moeten we ons daarvan afkeren.

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard. En wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij navolgt, is Mij niet waard. (Mattheüs 10:37-38)

Daarom is bekering ook persoonlijk. God kan van de één iets vragen wat Hij niet van een ander vraagt. Er zijn zonden waarvan iedereen zich moet bekeren, zoals overspel, roddel, diefstal en moord. Maar er zijn ook dingen die voor de één geen zonde zijn, terwijl ze voor een ander wel een struikelblok kunnen zijn. Iemand die bijvoorbeeld alcoholverslaafd is geweest, moet misschien nooit meer een druppel alcohol drinken, terwijl iemand anders prima een glas kan drinken zonder dat het hem tot zonde leidt.

Van zonden tot goede werken

In de vierde plaats bekeren wij ons van onze zonden en doen wij de goede werken die God van ons vraagt.

Broeders, als iemand onder u van de waarheid is afgedwaald en een ander doet hem terugkeren, weet dan dat hij die een zondaar van zijn dwaalweg doet terugkeren, een ziel zal redden van de dood en een menigte van zonden zal bedekken. (Jakobus 5:19-20)

God verlangt van ons dat wij stoppen met de zonde en wandelen in heiligheid. Dat is niet altijd iets wat in één moment gebeurt. Dit kan

een proces zijn. Paulus sprak er ook over dat wij van dag tot dag worden vernieuwd:

(...) wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd. (2 Korinthe 4:16)

Toch mogen we ons bekeren van de zonde en wandelen in de heiligheid die God ons wil geven. We mogen leven in de goede vruchten van bekering.

Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering. (Mattheüs 3:8)

Sommige mensen denken bij bekering van zonde dat dit hun vrijheid beperkt en dat het streng is of niet leuk. Maar het tegenovergestelde is waar. De zonde is juist een wrede meester, die je uitput, beschadigt en uiteindelijk naar de dood leidt. Zonde lijkt misschien aantrekkelijk voor een moment, maar geeft uiteindelijk alleen pijn, schuld en ellende.

Bekering is juist een zegen van God: het betekent dat je mag loskomen van de macht van de zonde en gaat wandelen in het goede, het zuivere en het leven dat God voor jou heeft bedoeld.

Wanneer u zich als slaaf in iemands dienst stelt, weet u toch dat u hem moet gehoorzamen? Wanneer u de zonde dient, leidt dat tot de dood; wanneer u God gehoorzaamt, leidt dat tot vrij spraak. (Romeinen 6:16, NBV21)

Bekering is dus van levensbelang. Wanneer je de werkelijke waarde van bekering begrijpt, zie je dat het geen last is, maar juist een bevrijding. Bekering is het beste wat een mens kan doen: het is de breuk met een leven vol pijn, leegte en dood, en de stap naar een leven vol zegen, vrede en de goedheid van God.

Waarom is bekering belangrijk?

We hebben gezien dat God wil dat wij ons bekeren. Maar waarom is bekering zo belangrijk? Waarom kunnen we bekering niet

overslaan? In deze paragraaf geef ik zeven redenen waarom bekering essentieel is. Bekering is voor God geen optie, maar een absolute noodzaak.

Reden 1: Bekeren of omkomen

Bekeren of omkomen klinkt vrij hard en direct. En dat is het ook. Bij God is er geen grijs gebied. Of je bekeert je en aanvaardt Jezus Christus als Redder en Verlosser, of je gaat verloren en eindigt in de hel. Dat is een confronterende boodschap, maar het is wel de ware boodschap van de Bijbel. De Bijbel zegt dat iedereen gezondigd heeft en dat iedereen fouten en tekortkomingen kent:

Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God.
(Romeinen 3:23)

Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goeddoet en niet zondigt. (Prediker 7:20)

Alleen door de genade van Jezus en door geloof in Hem is redding mogelijk, zoals we in het vorige hoofdstuk hebben gezien. Maar dat betekent niet dat je vroeger zondigde en voor jezelf leefde, vervolgens Jezus één keer in geloof hebt aangenomen in je hart, en daarna gewoon verder leeft zoals daarvoor. Mensen moeten zich werkelijk bekeren.

Misschien vraag je je af: “Ben ik dan mijn redding aan het verdienen door goede werken te doen?” Nee, zeker niet. Een kenmerk van oprecht geloof in Jezus is dat het leidt tot verandering. Als je besluit om in Jezus te geloven en Hem de ruimte geeft in je leven, dan zal God in jou aan het werk gaan. Dat werk leidt tot bekering en een heilig leven.

*(...) Werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven, want het is God, **Die in u werkt zowel het willen als het werken**, naar Zijn welbehagen.* (Filippenzen 2:12-13)

Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooien zal tot op de dag van Jezus Christus. (Filippenzen 1:6)

God is Degene die het werk in ons wil doen, door Zijn Heilige Geest. Maar Hij vraagt van ons dat wij Hem de ruimte geven om te werken en dat wij zelf een wilsbesluit nemen om heilig te leven. God verlangt ernaar dit in ons te doen, maar Hij dwingt Zichzelf niet op. Als wij Hem geen ruimte geven en het zelf niet willen, zal Hij het ook niet doen.

Het Nieuwe Testament legt veel nadruk op bekering, en ook Jezus sprak er vaak over in Zijn gelijkenissen. Laten we de gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom bestuderen.

Wanneer Jezus een gelijkenis vertelde, was dat vaak naar aanleiding van een vraag uit de menigte, of van een gebeurtenis die net had plaatsgevonden. Waarom vertelde Jezus juist op dat moment de gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom?

*Er waren juist op dat tijdstip enigen bij Hem, die Hem berichtten over de Galileeërs van wie Pilatus het bloed met hun offers vermengd had. En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Denkt u dat deze Galileeërs grotere zondaars zijn geweest dan alle andere Galileeërs, omdat zij zulke dingen geleden hebben? Ik zeg u: **Nee, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen.** Of die achttien, op wie de toren in Siloam viel en die daardoor gedood werden, denkt u dat zij meer schuld hebben gehad dan alle andere mensen die in Jeruzalem wonen? Ik zeg u: **Nee, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen.** (Lukas 13:1-5)*

Dit is een krachtig en duidelijk beeld. De mensen dachten dat deze Galileeërs en de slachtoffers in Siloam zulke tragische gebeurtenissen hadden meegemaakt doordat zij grotere zondaars waren dan anderen. Maar Jezus legde niet uit waarom het juist hen was overkomen. In plaats daarvan gaf Hij een waarschuwendende boodschap: “Als jullie je niet bekeren, zullen jullie allemaal op dezelfde manier omkomen.” In deze context vertelde Hij de volgende gelijkenis:

En Hij sprak deze gelijkenis: Iemand had een vijgenboom, die in zijn wijngaard geplant was. En hij kwam om daaraan vrucht te zoeken, maar vond die niet. Toen zei hij tegen de wijngaardenier: Zie, ik kom nu al drie jaar vrucht zoeken aan deze vijgenboom en vind die niet.

Hak hem om. Waarom beslaat hij de aarde nutteloos? En hij antwoordde en zei tegen hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar staan, totdat ik om hem heen gegraven en hem bemest heb. Wellicht dat hij dan vrucht draagt. Maar zo niet, dan moet u hem alsnog omhakken. (Lukas 13:6-9)

Deze Bijbeltekst spreekt in de eerste plaats over het volk Israël. Jezus deed drie jaar lang wonderen en tekenen onder het volk, maar toch kwam het niet tot bekering. In reactie daarop roept Jezus (de Wijngaardenier) tot God de Vader (de Eigenaar van de wijngaard) om nog even geduld te hebben. Maar als de vijgenboom geen vrucht blijft dragen, zal hij worden omgehakt.

Toch kunnen we deze gelijkenis ook toepassen op vandaag. God verlangt dat wij ons bekeren, als dat niet gebeurt, dan volgt uiteindelijk het oordeel. Net als in de gelijkenis geeft God ons tijd om ons te bekeren, maar er komt een moment dat die tijd om is. Als we ons niet hebben bekeerd, zullen we worden omgehakt en omkomen. Dit beeld keert vaker terug in het onderwijs van de Bijbel.

Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering. (...) De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. (Mattheüs 3:8-10)

*Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, **maar wie de wil doet van Mijn Vader**, Die in de hemelen is. (...) Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de **wetteloosheid** werkt! (Mattheüs 7:19-23)*

Het is heel duidelijk: bekeren of omkomen. Deze boodschap is zo belangrijk dat God wil dat iedereen ervan op de hoogte is en dat iedereen zich bekeert.

*God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat **zij zich moeten bekeren**, en wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. (Handelingen 17:30-31)*

En het loopt verschrikkelijk af met de mensen die zich niet bekeren.

De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal jammer zijn en tandengeknars. (Mattheüs 13:41-42)

Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moorde-naars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood. (Openbaring 21:8)

Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem. (Johannes 3:36)

Jezus vraagt ons om radicale keuzes te maken en om radicaal te breken met de zonde.

En als uw hand u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u verminkt het leven in te gaan dan met twee handen heen te gaan in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. (Markus 9:43-44)

De belangrijkste reden waarom bekering nodig is, is omdat we zonder bekering verloren gaan. Zoals ik eerder al zei, betekent bekering niet dat alles vanaf dat moment perfect verloopt. De Bijbel leert ons dat we van dag tot dag vernieuwd worden en dat we steeds meer op Jezus gaan lijken. Maar als we naar ons leven kijken, hoort het zo te zijn dat we steeds heiliger leven voor Zijn aangezicht.

Reden 2: Johannes de Doper predikte bekering

De tweede reden waardoor we zien dat bekering belangrijk is, is doordat Johannes de Doper met zijn boodschap van bekering moest komen voordat Jezus kon optreden. De boodschap van het Nieuwe Testament begint met een oproep tot bekering. Ik raad je aan om Mattheüs 3, Markus 1:1-8 en Lukas 3:1-17 in hun geheel te lezen. In dit boek zullen we enkele verzen uit deze gedeelten bestuderen en zien dat Johannes gekomen is om over bekering te prediken.

*In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: **Bekeer u**, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. (Mattheüs 3:1-2)*

Johannes kwam in de woestijn en doopte en predikte een doop van bekering tot vergeving van zonden. (Markus 1:4)

*En hij zal velen van de Israëlieten **bekeren tot de Heere**, hun God. En hij zal voor Hem uit gaan in de geest en de kracht van Elia, om het hart van de vadersen te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen, om voor de Heere een toegerust volk gereed te maken. (Lukas 1:16-17)*

En hij kwam in heel de omgeving van de Jordaan en predikte een doop van bekering tot vergeving van zonden. (Lukas 3:3)

Op de oproep van Johannes om zich te bekeren, vroegen de mensen hem wat zij dan precies moesten doen. En dat is het mooie van Johannes' boodschap: hij gebruikte geen vaag geestelijk verhaal vol onbegrijpelijke beelden, maar gaf heel praktisch aan wat bekering in het dagelijks leven betekent.

En de menigte vroeg hem: Wat moeten wij dan doen? Hij antwoordde en zei tegen hen: Wie twee stel onderkleren heeft, moet delen met hem die er geen heeft, en wie voedsel heeft, moet ook zo doen. Er kwamen ook tollenaars om gedoopt te worden en zij zeiden tegen hem: Meester, wat moeten wij doen? Hij zei tegen hen: Eis niet meer dan wat u voorgeschreven is. Ook de soldaten vroegen aan hem: En

wij, wat moeten wij doen? Hij zei tegen hen: Val niemand lastig, pers niemand af en wees tevreden met uw soldij. (Lukas 3:10-14)

De boodschap van bekering is dus een praktische boodschap. Je stopt met de zonde en in plaats daarvan begin je het goede te doen.

Reden 3: Jezus predikte bekering

Na Johannes kwam Jezus. En waar sprak Jezus over? Over bekering. De derde reden waarom bekering belangrijk is, is omdat Jezus Zelf een boodschap van bekering bracht.

*Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: **Bekeer u**, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. (Mattheüs 4:17)*

*En Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; **bekeer u** en geloof het Evangelie. (Markus 1:15)*

*Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot **bekering** te roepen, maar zondaars. (Lukas 5:32)*

*Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot **bekering** te roepen, maar zondaars. (Mattheüs 9:13)*

De boodschap van Jezus is een boodschap van bekering. En bekering is daardoor een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte.

Reden 4: De eerste kerk predikte bekering

De vierde reden waarom bekering belangrijk is, is dat dit ook de kernboodschap was van de eerste kerk. In de allereerste preek van Petrus kwam dit belangrijke onderwerp al direct naar voren:

*En Petrus zei tegen hen: **Bekeer u** en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)*

Ook in de rest van het boek Handelingen en in de brieven komt het onderwerp bekering regelmatig terug. Soms wordt het woord “beker-
ring” letterlijk genoemd, maar vaak ook klinkt de oproep om te stop-
pen met een bepaalde zonde en om in heiligheid te leven. Bekering
is dus geen klein of onbelangrijk thema in het Woord van God, maar
neemt een centrale plaats in.

*Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewan-
deld heeft. (1 Johannes 2:6)*

*Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van te-
voren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te
zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. (Ro-
meinen 8:29)*

*Volg dus het voorbeeld van God, als kinderen die Hij liefheeft.
(Efeze 5:1, NBV21)*

Reden 5: Mensen horen Jezus in jou te zien

Jezus leefde een heilig leven. En zoals Hij heilig leefde, mogen ook
wij een heilig leven leiden op aarde. Het is belangrijk dat mensen
Jezus in ons kunnen zien. Wanneer zij dat zien, zullen zij God ver-
heerlijken.

*Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken
zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken. (Mattheüs
5:16)*

*Houd uw levenswandel onder de heidenen goed; opdat zij die nu van
u kwaadspreken als van kwaaddoeners, door de goede werken die
zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar
hen omgezien wordt. (1 Petrus 2:12)*

Het is van groot belang dat wij heilig leven, omdat mensen daaraan
kunnen zien dat wij bij God horen. Jouw leven hoort een afspiegeling
te zijn van Gods goedheid en heiligheid.

Als ons leven daarentegen een chaos is, vol onreinheid en zonde, dan zijn we geen goede getuigenissen voor de mensen om ons heen. Dan zullen zij niet merken dat we anders zijn, en ook geen verlangen voelen om op ons te lijken. Maar wanneer zij zien dat wij een heilig leven leiden en in liefde leven, dan wekt dat verlangen op. Dan willen zij ook ontvangen wat wij hebben. Op die manier zullen mensen tot geloof komen, omdat zij dezelfde rust, heiligheid en liefde willen ervaren die wij van God hebben ontvangen.

Reden 6: Bekering helpt ons

De zesde reden waarom bekering belangrijk is, is dat bekering ons helpt. Eén van de belangrijkste redenen waarom God wil dat we stoppen met zondigen, is omdat zonde ons leven wil verwoesten. We zagen al dat wie zich niet bekeert, uiteindelijk verloren gaat in de hel. Maar daarnaast maakt zonde ook ons leven hier op aarde kapot. Denk bijvoorbeeld aan het volgende:

- Overspel in het huwelijk breekt relaties en gezinnen.
- Leugens zorgen voor wantrouwen en beschadigen vriendschappen.
- Dronkenschap en drugs tasten je gezondheid en zelfbeheersing aan.
- Ruzies en woede verstoren de vrede in huis en maken relaties kapot.

Als je er over nadent, is zonde altijd een slechte keuze. Het is een rampzalig besluit om een huwelijk op het spel te zetten voor overspel. Het is onverstandig om een gezond lichaam te vernietigen met alcohol, drugs of roken. Zonde is nooit de juiste beslissing.

God vindt het verschrikkelijk om te zien hoe zonde mensen beschadigt. Hij wil dat we breken met de zonde, omdat Hij ons wil beschermen. Heilig leven brengt rust, vrede en zegen met zich mee. Het leidt tot leven, in plaats van vernietiging.

Wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten.
(Galaten 6:8)

Reden 7: God wil dat iedereen zich bekeert

De zevende reden waarom bekering zo belangrijk is, is omdat God wil dat iedereen zich bekeert. Bekering is niet bedoeld voor een paar uitverkorenen, maar voor mensen uit elke stam, elk volk en elke natie. God roept alle mensen op om zich te bekeren.

God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren. (Handelingen 17:30)

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. (2 Petrus 3:9)

Gods oproep tot bekering is voor iedereen en Hij sluit niemand uit.

Hoe bekeer ik mij?

Laten we kort ingaan op het bekeringsproces. Hoe ziet een bekering er eigenlijk uit? We hebben al gezien dat bekering iets is dat gebeurt in je innerlijke mens, maar dat het ook zichtbaar hoort te zijn in je daden. Ik wil dit zo praktisch mogelijk uitleggen. Daarom heb ik ervoor gekozen om vijf stappen te benoemen, zodat we beter begrijpen hoe bekering eruitziet.

In de Bijbel staat niet letterlijk dat we “vijf stappen moeten nemen om ons te bekeren”, maar deze stappen zijn samengesteld aan de hand van Bijbelteksten. Ze helpen ons om het proces van bekering te begrijpen en toe te passen.

Stap 1: God geeft de bekering

God wil dat iedereen tot bekering komt en gered wordt.

(...) God, onze Zaligmaker, Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen. (1 Timotheüs 2:3-4)

De Heere (...) wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. (2 Petrus 3:9)

Het is Gods verlangen dat iedereen tot geloof komt. Hij werkt in de harten van mensen om hen tot bekering te brengen. Als iemand zich bekeert, is dat het werk van de Heilige Geest. Hij is het Die mensen overtuigt en tot bekering leidt.

En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. (Johannes 16:8)

De Heilige Geest opent ons hart voor het evangelie. Dat betekent niet dat Hij dit altijd zonder mensen doet. Vaak gebruikt God evangelisten of gewone gelovigen om het evangelie te delen met anderen. De Heilige Geest werkt dan door hun woorden heen om harten te openen. Dat zien we bijvoorbeeld bij Lydia in het boek Handelingen:

*En een zekere vrouw, van wie de naam Lydia was, een purperverkoopster uit de stad Thyatira, die God diende, luisterde naar ons. **En de Heere opende haar hart**, zodat zij acht gaf op wat door Paulus gesproken werd. (Handelingen 16:14)*

De Heilige Geest is dus nauw betrokken bij het bekeringsproces. Hij zorgt ervoor dat harten worden geopend, zodat mensen in Jezus gaan geloven en zich bekeren.

Stap 2: Inzien van de zonde

De tweede stap is het inzien van de zonde. Met andere woorden: je beseft dat je verkeerd hebt geleefd en dat je gezondigd hebt. Vroeger dacht je misschien dat het allemaal wel meeviel. Je dacht: “Ik maak weleens fouten, maar ik ben echt niet de grootste zondaar van het land.”

Maar op het moment van bekering dringt het tot je door dat je niet recht voor God staat. Je beseft dat je zondig bent en dat alles wat je in je leven hebt gepresteerd, niet goed genoeg is om God te behagen. Je komt erachter dat je niet door eigen werken de hemel kunt verdienen.

Want ik ken mijn overtredingen, mijn zonde staat mij voortdurend voor ogen. Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, ik heb gedaan wat

kwaad is in Uw ogen, zodat U rechtvaardig bent wanneer U rechtspreekt en rein bent wanneer U oordeelt. Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen. (Psalm 51:5-7)

Je erkent dat je tekort bent geschoten. Je ziet in dat je fouten hebt gemaakt en dat je Gods vergeving nodig hebt.

Stap 3: Berouw tonen

Dit brengt ons bij stap 3: berouw tonen. Doordat je inziet dat je fouten hebt gemaakt, voel je verdriet. Je beseft dat je God pijn hebt gedaan door je zonden. Ook realiseer je je dat je anderen hebt gekwetst, zoals familieleden, vrienden en collega's. Als je de tijd kon terugdraaien, zou je dat doen, maar dat is niet meer mogelijk. Daarom voel je je bedroefd.

Berouw tonen kan er aan de buitenkant verschillend uitzien. De één huilt, terwijl een ander minder sterke emoties toont. Dat is niet erg. Berouw is in de eerste plaats geen emotie. Het is de erkenning dat je iets verkeerd hebt gedaan en dat je daar oprecht spijt van hebt. Hoe dat eruitziet, verschilt per persoon. Maar God verlangt van ons dat we berouw hebben over de zonden die we hebben gedaan.

*Nader tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinig de handen, zondaars, en zuiver de harten, dubbelhartigen! **Besef uw ellendige staat en treur en huil.** Laat uw lachen veranderd worden in treuren en uw blijdschap in droefheid. Verneder u voor de Heere, en Hij zal u verhogen. (Jakobus 4:8-10)*

Stap 4: Vergeving vragen

Vervolgens vragen we vergeving aan God voor de zonden die we hebben gedaan. Eerst belijden we onze zonden aan God. We vertellen aan Hem wat we verkeerd hebben gedaan.

Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. (1 Johannes 1:9)

Wat als je een zonde hebt gedaan en je herinnert die zonde niet meer? Het is niet zo dat we in ons verleden moeten gaan graven en dat God ons pas kan vergeven wanneer we elke vergeten zonde hebben beleiden. Wanneer we oprecht om vergeving vragen, vergeeft God ons. Het kan wel goed zijn om zonden te benoemen die een grote invloed op je leven hebben gehad, maar je hoeft niet jarenlang te zoeken naar alles wat je ooit verkeerd hebt gedaan.

Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde. (Psalm 32:5)

Het belijden van zonden is dus erg belangrijk. En wanneer we, in berouw, onze zonden belijden en om vergeving vragen, dan zal God ons vergeving schenken voor alles wat we verkeerd hebben gedaan. God is een vergevende en barmhartige God.

Daarnaast is het ook goed om vergeving te vragen aan de mensen om ons heen als we hen benadeeld hebben.

Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar. (...) (Jakobus 5:16)

Stap 5: Afkeren van de zonde

Tot slot mogen we ons afkeren van de zonde. We nemen het besluit dat we niet langer in zonde willen leven, maar juist gehoorzaam willen zijn aan God. Dit doen we door de kracht van de Heilige Geest.

Laat de zonde dus niet heersen over uw sterfelijke bestaan, geef niet toe aan uw begeerten. Stel uzelf niet langer in dienst van de zonde als een werktuig voor het onrecht, maar juist in dienst van God, als levenden die uit de dood zijn opgewekt. Stel uzelf in dienst van God als een werktuig voor de gerechtigheid. (Romeinen 6:12-13, NBV21)

We besluiten dus om niet langer in dienst te staan van de zonde, maar om te leven in dienst van God. In plaats van het kwade te doen, kiezen we ervoor het goede te doen. Als we alleen besluiten om niet

meer te zondigen, zonder dat we daar iets goeds tegenover zetten, dan is dat moeilijk vol te houden. Stel dat je vroeger elke dag een zonde beging die een uur van je tijd in beslag nam en je doet nu tijdens dat uur niets, dan blijft de verleiding groot. Je gedachten blijven dan bij de zonde. Maar als je ervoor kiest om dat uur te vullen met iets goeds, wordt het veel gemakkelijker. Je richt je dan actief op wat opbouwt. Dit principe komt ook terug in het onderwijs van Paulus:

Wie gestolen heeft, moet niet meer stelen, maar zich liever inspannen om met de handen goed werk te doen, om iets te kunnen delen met wie gebrek heeft. Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar wel iets goeds, wat nuttig is tot opbouw, opdat het genade geeft aan hen die het horen. En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid, maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft. (Efeze 4:28-32)

Paulus leert ons dus: doe het verkeerde niet meer, maar vervang het door iets goeds.

Eenmalige bekering?

Tot slot is het belangrijk om te beseffen dat bekering geen eenmalige gebeurtenis is. Ja, er is een moment waarop je het besluit neemt om Jezus in je hart aan te nemen en niet langer onder de heerschappij van de duivel te leven, maar onder de heerschappij van Jezus. Maar dat betekent niet dat je leven uit slechts één bekering bestaat en dat je daarna nooit meer bekering nodig hebt. Elke dag dat je opstaat, mag je opnieuw het besluit nemen om de zonde de rug toe te keren en je te richten op God.

Daarnaast zal de Heilige Geest voortdurend tot je spreken. Tijdens je wedergeboorte heb je je misschien bekeerd van zichtbare zonden, zonden die vooral in je daden naar voren kwamen. Maar het kan zijn dat er diep in je hart nog verkeerde patronen zijn die niet in lijn zijn met Gods wil. De Heilige Geest zal je op die patronen

wijzen, zodat je je ook daarvan kunt bekeren. Dit doet Hij altijd vanuit een liefdevolle en persoonlijke relatie. De Heilige Geest wil je niet veroordelen of pijn doen, maar je leiden om steeds meer op Jezus Christus te lijken. Vanuit deze relatie laat Hij je zien wat nog niet helemaal zuiver is. Hij zal je veranderen zodat je steeds meer het beeld van Jezus weerspiegelt.

*Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, **zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.*** (2 Korinthe 3:18)

We worden dus door de Geest van de Heere veranderd. Deze tekst maakt duidelijk dat dit een voortdurend proces is. Het begint bij de bekering tijdens de wedergeboorte, maar het eindigt pas wanneer we Jezus Christus zullen zien, op het moment dat we bij Hem zijn in de hemel.

De bekering tijdens de wedergeboorte is een duidelijk en afgezonderd moment, maar vanaf dat moment zullen we ons steeds opnieuw moeten bekeren tot God. Met andere woorden: we geven de Heilige Geest de ruimte om ons steeds meer te vormen naar het beeld van Jezus.

H6 DE WATERDOOP

We zijn nu aangekomen bij de derde stap van de wedergeboorte: de waterdoop. De waterdoop wordt vaak gezien als een ceremonie of ritueel zonder echte kracht. Helaas beseffen velen niet welke kracht er werkelijk schuilt in de waterdoop. Dit zien we ook terug in de manier waarop kerken met de doop omgaan. Wanneer iemand tot bekering en geloof komt, kan het soms maanden of zelfs jaren duren voordat hij zich laat dopen. Waarom? Omdat de kracht van de waterdoop wordt onderschat. In dit hoofdstuk bestuderen we wat de waterdoop is, wanneer je je mag laten dopen en wat de waterdoop daadwerkelijk doet.

Wat is de waterdoop?

Laten we eerst kijken naar de betekenis van het woord “doop” en vervolgens naar de manier waarop de doop in de Bijbel wordt uitgevoerd.

Het woord “dopen” komt van het Griekse woord baptizō, wat “onderdompelen” betekent. Onderdompelen wil zeggen: iets geheel in een vloeistof dompelen of helemaal door vloeistof laten bedekken. Denk bijvoorbeeld aan een vies bord dat je onderdompelt in een sopje. Het bord komt volledig onder water en geen enkel deel blijft droog. Elke centimeter is nat geworden.

Wanneer we spreken over de Bijbelse waterdoop, betekent dit dat iemand volledig in het water wordt ondergedompeld, van top tot teen, en voor een kort moment geheel door het water wordt omgeven. Dit brengt ons ook bij wat dopen niet is. Dopen is niet besprenkelen. Bij besprenkelen worden slechts enkele druppels water op iemand aangebracht. Dit gebeurt meestal op een baby. Die persoon wordt niet volledig ondergedompeld in het water. Besprenkeling is geen Bijbelse manier van dopen. Wanneer de Bijbel spreekt over de doop, gaat het altijd over een volledige onderdompeling in water. Dit zien we ook duidelijk in de doopverhalen, waarin mensen daadwerkelijk het water in gingen om gedoopt te worden.

*Toen liep Jeruzalem, heel Judea en heel het land rondom de Jordaan naar hem uit, **en zij werden door hem gedoopt in de Jordaan**, terwijl zij hun zonden beleden. (Mattheüs 3:5-6)*

*En het gebeurde in die dagen dat Jezus kwam van Nazareth, in Galilea, en door Johannes werd gedoopt in de Jordaan. En meteen toen **Hij uit het water opkwam**, (...) (Markus 1:9-10)*

*En hij liet de wagen stilhouden, en **zij daalden beiden af in het water**, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. En toen **zij uit het water opgekomen waren**. (...) (Handelingen 8:38-39)*

In deze verhalen lezen we dat mensen het water in gingen om gedoopt te worden. Ze werden niet besprenkeld, maar ondergedompeld.

Voorbereidingen van de doop

Degene die zich laat dopen, moet zijn geloof in Jezus Christus belijden. Dit kan gebeuren in het doopwater zelf, of voorafgaand aan de doop. Dit principe zien we duidelijk bij de kamerheer en Filippus: de kamerheer beleed eerst zijn geloof in Jezus Christus, en daarna daalde hij met Filippus af in het water.

*En Filippus zei: Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zei: **Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is**. En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. (Handelingen 8:37-38)*

Dit laat zien dat iemand eerst tot geloof moet komen voordat hij of zij zich kan laten dopen. De doop is dus een persoonlijke keuze, die niet door iemand anders gemaakt kan worden. Het is daarom niet Bijbels wanneer ouders hun baby laten dopen. De doop vindt pas plaats nadat iemand tot geloof is gekomen.

Vervolgens gaat de dopeling het water in. Het maakt niet uit of dit in een doopbad is in een kerk, of in een rivier, meer, badkuip

of een andere plek met voldoende water. Zolang iemand volledig ondergedompeld kan worden, is het geschikt.

Er is minimaal één wedergeboren broeder of zuster nodig om de doop uit te voeren. Dit is de dooper. Er is geen speciale doopdienst nodig, noch een publiek of raad van oudsten. Dat blijkt duidelijk uit de Bijbelse voorbeelden. In het geval van de kamerheer werd hij direct door Filippus gedoopt, langs de weg bij een waterplaats. Er waren geen andere gelovigen of leiders bij betrokken, enkel Filippus, de dooper, en de kamerheer, de dopeling.

Dit beeld, dat mensen op verschillende plekken buiten de gemeentedienst werden gedoopt, komt vaker voor in het boek Handelingen. Een krachtig voorbeeld vinden we in Handelingen 16. Paulus en Silas waren gevangen gezet, maar ze besloten God te loven en te aanbidden. Terwijl zij zongen, kwam er een aardbeving. Alle deuren gingen open en de boeien vielen af. De cipier die wakker schrok, dacht dat de gevangenen waren ontsnapt en wilde zichzelf van het leven beroven. Maar Paulus riep dat hij dat niet moest doen. Bevend viel de cipier voor hen neer en vroeg wat hij moest doen om gered te worden. Nadat hij tot geloof kwam, lezen we het volgende:

En zij spraken het Woord van de Heere tot hem en tot allen die in zijn huis waren. En hij nam hen in dat nachtelijke uur met zich mee en waste hun striemen, en hij werd onmiddellijk gedoopt, en al de zijnen. (Handelingen 16:32-33)

Midden in de nacht werden hij en zijn huisgenoten gedoopt. Dit gebeurde niet in een kerk en er waren geen andere gelovigen bij dan Paulus en Silas. Dit zien we ook terug bij Johannes de Doper, die de mensen niet in een gebouw, maar in de woestijn doopte.

Is het dan fout om in de kerk te dopen? Absoluut niet. Het is juist prachtig om in de kerk gedoopt te worden. Maar het is geen vereiste. Het is belangrijk om te beseffen dat de Bijbel nergens spreekt over een doopdienst met een dooplied, een dooptekst, een dooppreek, enzovoort. Zulke elementen kunnen mooi en waardevol zijn, maar ze zijn geen Bijbelse verplichting. Het gevaar van een doopdienst is dat de doop als iets bijzonders wordt gezien dat slechts één keer per jaar plaatsvindt. Terwijl de Bijbel ons laat zien dat

mensen meteen gedoopt werden zodra ze tot geloof kwamen. Wanneer iemand tot geloof is gekomen, is het belangrijk om die persoon zo snel mogelijk te dopen. Niet pas maanden later omdat er een uitgebreide dienst georganiseerd moet worden.

We hebben nu gezien dat de dopeling eerst zijn geloof in Jezus belijdt, de doop plaatsvindt door onderdompeling in water en dat er minimaal één wedergeboren gelovige aanwezig is als doper.

Hoe wordt er gedoopt?

De doper doopt de dopeling in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest:

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopen in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. (Mattheüs 28:19)

Dit is van groot belang, want de doper doopt niet namens zichzelf, maar namens Jezus Christus. Met andere woorden: de dopeling wordt gedoopt in opdracht van Jezus en onder Zijn autoriteit. De doop is geen gewone, menselijke handeling tussen twee personen. Het is een geestelijke handeling tussen Jezus Christus en de dopeling.

Nadat de doper heeft uitgesproken: “Ik doop jou in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest,” volgt de daadwerkelijke doop. De dopeling wordt ondergedompeld tot volledig onder het wateroppervlak en komt na één tot enkele seconden weer omhoog uit het water.

De geestelijke betekenis van de waterdoop

Nu we hebben gezien hoe de doop wordt uitgevoerd, is het tijd om te kijken wat er in de geestelijke wereld gebeurt tijdens de doop. In deel 1 van dit boek lasen we dat de mens bestaat uit geest, ziel en lichaam. Tijdens de doop is het onze geest die verandert. Paulus schrijft hierover in zijn brief aan de Romeinen. Laten we eerst zijn woorden lezen en daarna dieper ingaan op de betekenis van deze tekst.

Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding. Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. Want wie gestorven is, is rechteus vrij van de zonde. Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem. Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens en voor altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere. (Romeinen 6:3-11)

De waterdoop is dus geen oppervlakkig ritueel of een lege ceremonie, maar een krachtig geestelijk moment. Tijdens de doop gebeurt er iets in de geestelijke wereld. Door de doop:

- Worden we één met Jezus in Zijn dood.
- Worden we met Hem gekruisigd.
- Worden we met Hem begraven.
- Staan we met Hem op in een nieuw leven.

Deze geestelijke werkelijkheid is diep en rijk aan betekenis. Laten we nu stap voor stap de verzen bekijken en ontdekken wat ze werkelijk inhouden:

Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood. (...) (Romeinen 6:3-4)

In vers 3 lezen we dat wij samen met Jezus zijn gedoopt **in Zijn dood**. Dit betekent dat de doop een geestelijke eenwording is met het sterven van Jezus. Zoals Jezus stierf om de straf voor de zonde te dragen, zo worden wij in de doop met Hem verbonden in dat

sterven. Tijdens de doop sterft onze oude, zondige natuur samen met Jezus aan het kruis.

Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. (Romeinen 6:6-7)

Tijdens de waterdoop wordt onze **oude mens gekruisigd**, samen met Jezus. Voor onze wedergeboorte en de waterdoop waren we slaven van de zonde. De zonde had de controle over ons en we waren niet in staat om onszelf daarvan te bevrijden. Er is één manier om aan deze macht te ontsnappen: door geestelijk te sterven. Onze oude natuur moet sterven, zodat we niet langer onder de heerschappij van de zonde staan.

Wist je dat er een plek is waar nooit gezondigd wordt, waar mensen nooit iets verkeerd denken of doen? Wil je weten waar dat is? Dat is op de begraafplaats. De lichamen die daar liggen, zondigen niet: ze zijn namelijk niet meer in staat om iets te doen. Een dode kan geen bank overvallen, geen leugen vertellen, geen kwaad meer doen. Hij is gestorven en tot niets meer in staat.

Zo mogen wij ook onze oude natuur zien. Onze oude zondige natuur is gestorven en begraven. Dit is het volgende onderdeel van de waterdoop: we zijn met Jezus **begraven**. We hoeven geen gehoor meer te geven aan de macht van de zonde. Door de wedergeboorte en de doop zijn we één geworden met Christus en daardoor losgebroken van de zonde en het oude leven. In Jezus zijn we vrijgemaakt en we zijn niet langer slaven van de zonde.

Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn. (Johannes 8:36)

Het kan gebeuren dat wij als wedergeboren gelovigen nog steeds geconfronteerd worden met zonden uit ons verleden. Ons oude, zondige leven kan soms weer opkomen, waardoor er gedachten of zelfs verlangens naar zonde in ons denken kunnen binnensluipen. Paulus roept ons op om dat oude leven aan het kruis te laten hangen. We

leven nu immers een nieuw, heilig leven in Christus en we moeten ons oude leven blijven beschouwen als begraven en dood.

Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. (Romeinen 6:4)

Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding. (Romeinen 6:5, NBV21)

Het bijzondere aan de waterdoop is dat we niet in het watergraf achterblijven. Tijdens de doop ga je onder water, blijf je enkele seconden ondergedompeld en daarna sta je weer op uit het water. Jezus wil ons niet alleen verlossen van het oude, zondige leven, maar Hij wil ook dat we **delen in Zijn opstanding**. Door de doop wordt onze geest opnieuw geboren.

De doop is dus niet alleen een begrafenis, maar ook een geboorte. Dit principe zien we ook terug in de natuur. Denk bijvoorbeeld aan een zaadje van een plant of boom: het moet eerst sterven en in de aarde worden begraven voordat het nieuw leven kan voortbrengen. Op dezelfde manier sterft tijdens de doop onze oude mens en staat onze nieuwe mens op. Het oude is voorbijgegaan en het nieuwe is gekomen.

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden. (2 Korinthe 5:17)

Dit vernieuwingsproces vindt plaats tijdens de wedergeboorte en de waterdoop speelt daarin een belangrijke rol.

*Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook **met Hem zullen leven**. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.* (Romeinen 6:8-9)

Wij zullen **met Jezus leven**. Door de wedergeboorte hoef je nooit meer alleen door het leven te gaan. Je bent namelijk samen met Jezus opgestaan, en elke dag mag je wandelen met de Heilige Geest. Je bent één geworden met de Geest van God!

Wanneer een man en een vrouw trouwen, nemen ze het besluit om voortaan samen te leven. Ze kopen samen een huis waarin ze beide wonen, delen één bed, openen een gezamenlijke bankrekening, en de vrouw neemt de achternaam van de man aan. Ook voor de wet zijn ze voortaan één.

Op een vergelijkbare manier zijn wij door de waterdoop één geworden met Jezus Christus en de Heilige Geest. We leven niet langer gescheiden van God, maar zijn door de Heilige Geest **één geest** geworden met Hem. En dat zal nooit meer veranderen.

Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem. (1 Korinthe 6:17)

Je hoeft dus nooit meer alleen te zijn. Je bent met Jezus opgestaan uit het water en je mag elke dag samen met Hem wandelen. Jezus is, door de inwoning van de Heilige Geest, altijd bij je. Hij woont in jou en Hij zal je nooit meer verlaten.

*Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, **Ik ben met u al de dagen**, tot de voleinding van de wereld. Amen. (Mattheüs 28:19-20)*

Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens en voor altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere. (Romeinen 6:10-11)

Doordat je bent gedoopt, mag je jouw oude, zondige mens beschouwen als gestorven. De zonde heeft geen recht meer op jou. Je bent vrij. Je nieuwe geestelijke mens leeft en deze leeft in de heiligheid en goedheid van God, in Jezus Christus.

De waterdoop is het moment waarop we één worden met Jezus Christus. Tijdens de doop zijn wij:

- samen met Jezus gekruisigd,
- samen met Jezus gestorven,
- samen met Jezus begraven,
- samen met Jezus levend gemaakt.

Hierdoor zijn we gestorven aan de zonde en mogen we voortaan leven in de heiligheid van Jezus, in onze nieuwe, wedergeboren geest.

De waterdoop is dus een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte. In Romeinen 6 zagen we dat onze oude geestelijke mens sterft in het watergraf en dat we opstaan in een nieuw leven, samen met Christus. Dit beeld beschrijft op een prachtige manier het proces van wedergeboorte. In zijn brief aan Titus noemt Paulus de waterdoop daarom ook het bad van de wedergeboorte, wat duidelijk laat zien hoe belangrijk de doop is in het geheel van de wedergeboorte.

*Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, maakte Hij ons zalig — niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, **door het bad van de wedergeboorte** en de vernieuwing door de Heilige Geest. (Titus 3:4-5)*

Tot slot is het goed om te beseffen dat de waterdoop deel uitmaakt van een groter geheel. Het is één van de vier stappen van de wedergeboorte die we in dit boek behandelen. Daarom spreekt Paulus in Titus ook over zowel het bad van de wedergeboorte als de vernieuwing door de Heilige Geest. Alle stappen zijn nodig voor een volledige wedergeboorte: ze vormen samen het fundament van een nieuw leven in Christus.

Wanneer laten dopen?

Laten we nu kijken wanneer iemand zich mag laten dopen. In veel kerken en bedieningen moeten mensen eerst verplicht een doopcurcus volgen voordat ze zich mogen laten dopen. Soms moet men de doop officieel aanvragen bij de kerk, waarna er maanden overheen kunnen gaan waarin wordt getoetst of iemand echt klaar is voor de

doop. Maar wat zegt de Bijbel over de voorwaarden voor de doop? Wanneer mogen mensen zich laten dopen?

Laten we teruggaan naar het verhaal van de kamerheer en kijken wanneer hij zich mocht laten dopen:

*En terwijl zij onderweg waren, kwamen zij bij een water. En de kamerheer zei: Kijk, daar is water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zei: **Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd.** En hij antwoordde en zei: **Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is.** En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. (Handelingen 8:36-38)*

Filippus was door een engel gestuurd naar een eenzaam gebied, waar hij de kamerheer ontmoette. Deze man was op dat moment nog geen gelovige. Maar tijdens hun gesprek deelde Filippus het evangelie en als reactie daarop wilde de kamerheer zich meteen laten dopen. Als iemand vandaag de dag tot geloof komt en op dezelfde dag gedoopt wil worden, horen we vaak opmerkingen zoals:

- “Heb je er wel goed over nagedacht of je écht gedoopt wilt worden?”
- “Wat als dit een opwelling is en je later spijt krijgt?”
- “Ben je er wel aan toe? Je bent nog niet eens naar een kerkdienst geweest.”
- “Mooi! Maar misschien moet je eerst een doopcursus volgen?”

Als we kijken naar de reactie van Filippus, dan stelde hij slechts één voorwaarde: “*Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd.*” De enige Bijbelse eis voor de doop is dus: geloven in Jezus Christus. Wanneer je gelooft in Jezus dan mag en moet jij gedoopt worden.

Daarnaast zei Petrus in zijn toespraak op de Pinksterdag dat mensen zich ook moeten bekeren:

*En Petrus zei tegen hen: **Bekeer u** en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)*

Dit vindt gelijktijdig plaats met de wedergeboorte. Met bekering wordt hier bedoeld dat iemand zich bewust tot Jezus keert en de duivel en zijn oude leven achter zich wil laten. Het is dus een keuzemoment. Bekering betekent niet dat iemand eerst maanden- of jarenlang moet bewijzen dat hij werkelijk veranderd is, voordat hij zich mag laten dopen.

Hoe snel na bekering en geloof laten dopen?

Bij voorkeur zo snel mogelijk. In de Bijbel zien we dat mensen vaak op dezelfde dag werden gedoopt waarop ze tot geloof kwamen. Dit begon al bij de vroege kerk, zoals beschreven in het boek Handelingen. Na de allereerste preek van Petrus kwamen duizenden mensen tot geloof. En wanneer werden ze gedoopt?

*Zij nu die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt; en ongeveer drieduizend zielen werden **er op die dag** aan hen toegevoegd. (Handelingen 2:41)*

Ze werden diezelfde dag allemaal gedoopt. De doop was zó belangrijk, dat de discipelen ervoor kozen om geen tijd te verliezen, zelfs al ging het om drieduizend mensen. Dit patroon zien we ook op andere plekken in het boek Handelingen terug:

En Filippus deed zijn mond open en, uitgaande van dat Schriftwoord, verkondigde hij hem Jezus. (...) En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. (Handelingen 8:35 en 38)

De kamerheer kwam tot geloof en direct nadat ze water tegenkwamen, werd hij gedoopt. Dit gebeurde op dezelfde dag. Ditzelfde patroon zien we bij het huis van Cornelius, waar de eerste heidenen tot geloof kwamen:

Kan iemand soms het water weren, zodat deze mensen, die evenals wij de Heilige Geest ontvangen hebben, niet gedoopt zouden worden? En hij beval dat zij gedoopt zouden worden in de Naam van de

Heere. Toen vroegen zij hem enkele dagen bij hen te blijven. (Handelingen 10:47-48)

Deze heidenen kwamen tot geloof, ontvingen de Heilige Geest en daarna gaf Petrus het bevel dat zij gedoopt moesten worden. Weet je wat een bevel is? Een bevel is een opdracht die zonder tegenspraak moet worden opgevolgd. Petrus zei niet: “Denk er rustig over na of je je misschien wilt laten dopen.” Nee, hij beval dat zij zich moesten laten dopen.

Ook in de volgende voorbeelden in het boek Handelingen zien we dat mensen direct werden gedoopt en soms zelfs in dezelfde nacht.

En een zekere vrouw, van wie de naam Lydia was, een purperverkoopster uit de stad Thyatira, die God diende, luisterde naar ons. En de Heere opende haar hart, zodat zij acht gaf op wat door Paulus gesproken werd. En toen zij gedoopt was, en haar huisgenoten. (...) (Handelingen 16:14-15)

En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten. En zij spraken het Woord van de Heere tot hem en tot allen die in zijn huis waren. En hij nam hen in dat nachtelijke uur met zich mee en waste hun striemen, en hij werd onmiddellijk gedoopt, en al de zijnen. (Handelingen 16:31-33)

En nadat zij dat gehoord hadden, werden zij gedoopt in de Naam van de Heere Jezus. (Handelingen 19:5)

Mensen lieten zich meteen dopen. Paulus was degene die in de Bijbel het langst wachtte met de doop en zelfs dat duurde slechts drie dagen. Maar Ananias, die door God gestuurd was om voor Paulus te bidden, vond dat al te lang. Hij sprak hem er zelfs op aan:

En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere. (Handelingen 22:16)

Laat je dopen

De waterdoop is van levensbelang. Misschien wist je tot nu toe niet hoe belangrijk de doop is en heb je jezelf nog niet laten dopen. Weet dan: God houdt van je en Hij is bereid je alles te vergeven wat je in onwetendheid hebt nagelaten. Maar wacht niet langer. Zorg ervoor dat je vandaag nog een stap zet richting de doop. God wil dat elke gelovige zich laat dopen en het is Zijn verlangen dat jij volledig leeft volgens het nieuwe leven dat Hij voor je heeft bereid.

Wat doet de waterdoop?

Tot slot willen we kort samenvatten wat de waterdoop doet. Deze opsomming geeft je een duidelijk beeld van wat de doop in de geestelijke wereld tot stand brengt.

1. Door de doop word je wedergeboren. Dit punt hebben we eerder in dit hoofdstuk uitgebreid besproken. In de brief aan Titus wordt de waterdoop het “bad van de wedergeboorte” genoemd, wat benadrukt hoe belangrijk de doop is binnen het proces van de wedergeboorte:

*Maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door **het bad van de wedergeboorte** en de vernieuwing door de Heilige Geest. (Titus 3:5)*

In het doopbad begint het nieuwe leven. Het is echter belangrijk om te benadrukken dat de waterdoop op zichzelf niet voldoende is voor de wedergeboorte. De wedergeboorte bestaat uit vier samenhangende stappen: geloof, bekering, waterdoop en de vervulling met de Heilige Geest. Toch speelt de doop een onmisbare rol in dit proces.

2. Door de doop ben je in Christus. Ook dit punt hebben we eerder uitgebreid behandeld. Door de waterdoop worden we één met Jezus, zowel in Zijn dood als in Zijn opstanding. We worden met Hem bekleed.

U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. (Galaten 3:27, NBV21)

3. Door de doop worden je zonden afgewassen. Dit klinkt misschien radicaal, maar de Bijbel legt een directe verbinding tussen de waterdoop en het moment waarop iemands zonden worden vergeven.

En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)

Ook Ananias zei tegen Paulus dat hij zich moest laten dopen om zijn zonden af te wassen:

En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afgewassen onder aanroeping van de Naam van de Heere. (Handelingen 22:16)

Bij de vergeving en afwassing van zonden is het belangrijk te beseffen dat geloof in Jezus Christus en bekering essentieel zijn. Zonder geloof en bekering is het niet mogelijk om vergeving te ontvangen of je zonden door de doop te laten afwassen.

4. Door de waterdoop word je gered. De waterdoop op zichzelf redt je niet; redding is onlosmakelijk verbonden met geloof en bekering. Toch wordt de waterdoop in de Bijbel duidelijk in verband gebracht met redding, wat benadrukt hoe belangrijk het is om hier niet licht over na te denken.

*En heeft Hij ons gered, niet vanwege onze rechtvaardige daden, maar uit barmhartigheid. **Hij heeft ons gered door het bad van de wedergeboorte** en de vernieuwende kracht van de heilige Geest. (Titus 3:5, NBV21)*

In deze tekst wordt redding direct verbonden met de doop. Dit zien we ook terug in het onderwijs van Jezus:

Wie geloofd en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet geloofd zal worden veroordeeld. (Markus 16:16, NBV21)

Jezus zegt dat degenen die geloven en gedoopt zijn, gered zullen worden. Dit benadrukt opnieuw hoe belangrijk de waterdoop is en dat deze een essentieel onderdeel vormt van onze redding. Ook Petrus benadrukt dit:

*En dat water is een voorafbeelding van het water van de doop, die niet het vuil van uw lichaam wast maar een vraag is aan God om een zuiver geweten. **De doop brengt redding** dankzij de opstanding van Jezus Christus.* (1 Petrus 3:21, NBV21)

De Bijbel legt op meerdere plaatsen een directe link tussen de waterdoop en redding. Betekent dit dat mensen die wel geloven, maar niet gedoopt zijn, verloren gaan? Het is belangrijk om te beseffen dat God genadig en trouw is. Wanneer mensen de betekenis en kracht van de waterdoop niet begrijpen, maar God wel met een oprecht hart dienen, ziet God hun onwetendheid door Zijn genade over het hoofd en schenkt Hij alsnog redding.

*Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege **het voorbijgaan aan de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden** onder de verdraagzaamheid van God.* (Romeinen 3:25)

God kijkt naar de oprechtheid van het hart. Er zullen mensen zijn die de kracht van de waterdoop niet kennen of niet weten dat ze zich moeten laten dopen, maar toch door God gered worden. Ook zijn er mensen die fysiek niet meer in staat zijn om gedoopt te worden, zoals degenen die op hun sterfbed tot geloof komen. Voor hen geldt eveneens dat God hen redt, ook zonder waterdoop.

Denk bijvoorbeeld aan de misdadiger die naast Jezus aan het kruis hing. Hij kwam daar tot geloof en had geen tijd of gelegenheid meer om zich te laten dopen. Toch sprak Jezus deze hoopvolle woorden tot hem:

(...) *Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.*
(Lukas 23:43)

Toch vraagt Jezus van ons om ons te laten dopen. Wanneer we deze opdracht kennen, is het belangrijk om daar niet mee te wachten, maar dit zo spoedig mogelijk te doen.

5. Door de doop start je als discipel van God

Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb. (...) (Mattheüs 28:19-20, NBV21)

Hoe worden mensen discipelen en leerlingen van Jezus? De eerste stap is door hen te dopen, gevolgd door onderwijs. Als discipelen zijn wij volgelingen van Jezus. We mogen Zijn onderwijs aannemen en leren leven zoals Hij leefde. Omdat Jezus Zelf werd gedoopt, mogen ook wij Zijn voorbeeld volgen.

Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, naar Johannes, om door hem gedoopt te worden. Maar Johannes wilde Hem hiervan weerhouden en zei: Ik heb het nodig door U gedoopt te worden, en komt U naar mij? Maar Jezus antwoordde hem en zei: Laat het nu gebeuren, want op deze wijze past het ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij het Hem toe. (Mattheüs 3:13-15)

Jezus was de enige persoon die niet gedoopt hoefde te worden, omdat Hij zonder zonde was. Hij hoefde geen zondig leven af te leggen in het watergraf, want Hij had nooit gezondigd. Toch liet Jezus Zich dopen om ons een voorbeeld te geven. Zoals Jezus Zich liet dopen, mogen ook wij dat doen. Als discipelen van Jezus volgen we Hem, ook door het doopwater heen.

De waterdoop is daarom een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte en een essentiële stap in ons leven als volgelingen van Jezus.

H7 DE DOOP IN DE HEILIGE GEEST

We zijn nu aangekomen bij de laatste stap van de wedergeboorte: de doop in de Heilige Geest. Net als de voorgaande onderdelen van de wedergeboorte is ook deze stap van essentieel belang.

Stel je eens voor dat je drie jaar lang samen met Jezus op aarde zou wandelen. Zou je dan nog iemand anders nodig hebben? Jezus is immers de beste Leraar die je je kunt wensen! Toch zien we in de evangeliën dat de discipelen drie jaar lang met Jezus optrokken en onderwijs van Hem ontvingen, maar dat Hij vlak voor Zijn kruisiging zei dat het beter voor hen was dat Hij zou weggaan. Waarom? Omdat Zijn vertrek de komst van de Heilige Geest mogelijk maakte.

Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden. (Johannes 16:7)

Ik vind het bijzonder dat Jezus zei dat het nuttig was dat Hij zou weggaan, omdat dan de Heilige Geest kon komen. Als wij in die tijd hadden geleefd, zouden we elke dag met Jezus willen optrekken. We zouden Hem wonderen zien doen, mensen zien genezen en doden zien opwekken. Elk woord dat Hij sprak, zouden we willen opschrijven en er urenlang over willen nadenken. Iedereen zou Hem willen ontvangen in zijn huis en van Hem willen leren. Maar Jezus zelf zei dat het beter was dat Hij wegging, zodat de Heilige Geest kon komen.

De eerste reden waarom Jezus dit zei, is dat Hij op aarde als mens leefde. Net als wij was Hij aan tijd en plaats gebonden. Jezus kon niet tegelijk aanwezig zijn in Israël, Nederland, Amerika, Japan en Australië. Hij kon slechts op één plek tegelijk zijn. Maar toen Jezus wegging van de aarde, kon Hij de Heilige Geest zenden. De Heilige Geest is geen mens, maar Geest, en Hij kent geen fysieke beperkingen. Hij kan overal tegelijk aanwezig zijn. Wat Jezus als mens op aarde niet kon doen, kan de Heilige Geest wel.

De tweede reden is dat het hart van de mens vernieuwd moest worden. Hoewel Jezus veel openbaringen gaf aan Zijn discipelen door Zijn onderwijs en wonderen, was het noodzakelijk dat de

Heilige Geest kwam om in hun harten te werken. Wanneer Jezus tot Zijn discipelen sprak, begrepen zij het vaak niet. Dat kwam doordat zij de Heilige Geest nog niet hadden ontvangen, die hen van binnen-uit zou onderwijzen.

Nog veel heb Ik tegen u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen. Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. (Johannes 16:12-13)

De Heilige Geest openbaart ons de waarheden van God. Als de discipelen Hem nodig hadden om het onderwijs van Jezus te begrijpen, terwijl zij dagelijks met Hem optrokken, hoeveel te meer hebben wij Hem dan vandaag nodig? Zonder de Heilige Geest kunnen wij Gods Woord niet begrijpen. We hebben Hem nodig om de Bijbel te verstaan, om Gods wil voor ons leven te kennen en om een heilig leven te leiden. Zonder de Heilige Geest, en zonder de doop in de Heilige Geest, is onze wedergeboorte niet compleet.

Wie is de Heilige Geest?

Voordat we gaan kijken wat de doop in de Heilige Geest inhoudt, is het belangrijk om te begrijpen wie de Heilige Geest is. Soms wordt de Heilige Geest gezien als slechts een kracht van God. Maar Hij is meer dan dat. De Heilige Geest is een Persoon die deel uitmaakt van de Drie-eenheid, samen met God de Vader en Jezus Christus.

Laten we aan de hand van de Bijbel onderzoeken of de Heilige Geest inderdaad een Persoonlijk Wezen is. We doen dat door te kijken naar de karaktereigenschappen van de Heilige Geest. Deze eigenschappen laten zien dat Hij een wil, verstand en emoties heeft, wat kenmerkend is voor een Persoon.

Eigenschap 1: De Heilige Geest is God. In het volgende Bijbelverhaal ligt Ananias tegen de Heilige Geest. Eerst wordt er gesproken over een leugen tegen de Heilige Geest, maar enkele verzen later zegt Petrus dat er tegen God is gelogen, terwijl Petrus dezelfde Persoon bedoelde.

*En Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de **Heilige Geest**? (...) U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen **God**. (Handelingen 5:3-4)*

Ook noemt de Bijbel ons een tempel van God, omdat de Heilige Geest in ons woont:

Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont? (1 Korinthe 3:16)

De conclusie is duidelijk: de Heilige Geest is God en maakt volwaardig deel uit van de Drie-eenheid.

Eigenschap 2: De Heilige Geest spreekt. Dit is een belangrijke eigenschap. Spreken vereist verstand en het vermogen om woorden te formuleren. Een kracht of energie kan niet spreken; alleen een intelligent Wezen kan doelgericht communiceren. In de Bijbel lezen we meerdere keren dat de Heilige Geest spreekt:

En de Geest zei tegen Filippus. (...) (Handelingen 8:29)

Terwijl Petrus nog over dat visioen nadacht, zei de Geest tegen hem: (...) (Handelingen 10:19)

En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: (...) (Handelingen 13:2)

Eigenschap 3: De Heilige Geest heeft emoties en gevoelens. Een kracht is levenloos en kan geen emoties ervaren. Maar een persoon kan dat wel. De Bijbel laat duidelijk zien dat de Heilige Geest gevoelens heeft.

En bedroefde Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. (Efeze 4:30)

Of denkt u dat de Schrift tevergeefs zegt: De Geest, Die in ons woont, verlangt Die vurig naar afgunst? (Jakobus 4:5)

Eigenschap 4: De Heilige Geest heeft een verstand. De Heilige Geest is in staat om alles te onderzoeken, zelfs de diepste gedachten van God. Dat wijst op verstand en intelligentie.

Aan ons echter heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God. (1 Korinthe 2:10)

Ook leert Hij ons en herinnert ons aan de woorden van Jezus. Dit laat nogmaals zien dat Hij beschikt over een verstand en inzicht.

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb. (Johannes 14:26)

Eigenschap 5: De Heilige Geest zoekt relatie met ons. De Heilige Geest wil een persoonlijke relatie met ons aangaan. Hij wil met ons optrekken, ons leiden en ons dingen over Jezus openbaren.

*De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van God en de **gemeenschap van de Heilige Geest** zij met u allen. Amen. (2 Korinthe 13:13)*

Al deze eigenschappen laten zien dat de Heilige Geest niet slechts een kracht van God is, maar een persoonlijk Wezen. Hij is God Zelf, die in ons wil wonen en met ons wil leven.

Wat is de doop in de Heilige Geest?

Nu we weten wie de Heilige Geest is en dat Hij een persoonlijke relatie met ons wil aangaan, is het tijd om te bekijken wat de doop in de Heilige Geest is.

De doop in de Heilige Geest werd al door God beloofd in het Oude Testament:

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven.

Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. (Ezechiël 36:26-27)

God belooft dat Hij het hart van steen uit ons wegneemt en ons een hart van vlees geeft. Hij zal Zijn Geest in ons binnenste geven. In deze tekst zien we iets belangrijks: door de Heilige Geest kunnen we leven zoals God het wil. Uit onszelf lukt dat niet, omdat we een zondige natuur hebben. Maar door de kracht van de Heilige Geest kunnen we wel doen wat God van ons vraagt.

Ook Johannes de Doper sprak in het Nieuwe Testament over de doop in de Heilige Geest. Hij zei dat hij zelf alleen met water doopte, maar dat Jezus met de Heilige Geest zou dopen:

Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. (Mattheüs 3:11)

En ik kende Hem niet, maar Hij Die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had tegen mij gezegd: Op Wie u de Geest zult zien neerdalen en op Hem blijven, Die is het Die met de Heilige Geest doopt. (Johannes 1:33)

Ook Jezus sprak over de komst van de Heilige Geest en wat er zou gebeuren als mensen in Hem geloven:

Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was. (Johannes 7:38-39)

De Heilige Geest kon pas komen nadat Jezus naar de hemel was gegaan. Daarom moesten de discipelen wachten en geduld hebben. Toen Jezus naar de hemel ging, benadrukte Hij opnieuw dat zij met de Heilige Geest gedoopt zouden worden.

Want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen. (Handelingen 1:5)

Wat gebeurde er op de dag van Pinksteren?

Op de dag van Pinksteren gebeurde wat Jezus had beloofd: de discipelen werden gedoopt met de Heilige Geest.

En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. (Handelingen 2:1-4)

Laten we op basis van deze tekst kijken naar wat er gebeurde bij de doop in de Heilige Geest:

1. De Heilige Geest kwam vanuit de hemel en vervulde het hele huis.
2. De Heilige Geest verscheen als tongen van vuur.
3. De discipelen werden vervuld met de Heilige Geest.
4. De Heilige Geest kwam op ieder van hen, niet slechts op enkelen.
5. Allen begonnen te spreken in andere talen (tongentaal), zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

Dit waren vijf kenmerken van de doop in de Heilige Geest bij de discipelen. Bij hen was het duidelijk zichtbaar dat de Heilige Geest kwam, dit werd gezien als “tongen van vuur”. Ik geloof dat het geestelijk gezien altijd zichtbaar is wanneer iemand met de Heilige Geest is gedoopt, maar dat dit niet altijd zichtbaar hoeft te zijn met onze natuurlijke ogen. Iedereen die de doop in de Heilige Geest heeft ontvangen, is bijvoorbeeld verzegeld met de Heilige Geest.

(...) Verzegeld met de Heilige Geest van de belofte. (Efeze 1:13)

En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. (Efeze 4:30)

De verzegeling en doop van de Heilige Geest is een geestelijke realiteit, die niet altijd zichtbaar is in het natuurlijke. Maar de gevolgen van de doop in de Geest horen wel zichtbaar te zijn. Voorbeelden hiervan zijn: het spreken in tongentaal, profetie en een veranderd en heiliger leven.

Voorbeelden uit Handelingen: de doop is zichtbaar

Komt dit ook voor in andere verhalen in Handelingen waar mensen werden gedoopt met de Heilige Geest? Of was dit een eenmalige gebeurtenis? Laten we voorbeelden bekijken:

Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. En de gelovigen die van de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren meegekomen, waren buiten zichzelf dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd, want zij hoorden hen spreken in vreemde talen en God grootmaken. (Handelingen 10:44-46)

Wat gebeurde er in dit verhaal?

1. De Heilige Geest viel op allen die het Woord hoorden.
2. Ze hoorden hen spreken in vreemde talen (tongentaal) en God grootmaken.

Wat opvalt, is dat er opnieuw staat dat de Heilige Geest op allen viel en niet op enkelen. Dit laat zien dat de doop in de Heilige Geest bedoeld is voor iedere gelovige. En net als bij de discipelen in Handelingen 2, spraken allen in tongentaal.

En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden. En het waren bij elkaar ongeveer twaalf mannen. (Handelingen 19:6-7)

Wat gebeurde er hier?

1. Na de handoplegging kwam de Heilige Geest op hen.
2. Zij spraken in vreemde talen (tongentaal).
3. Zij profeteerden.

We zien dus opnieuw dat de komst van de Heilige Geest zichtbare gevolgen had. Een ander voorbeeld vinden we in Handelingen 8:

Toen de apostelen die in Jeruzalem waren, hoorden dat Samaria het Woord van God aangenomen had, stuurden zij Petrus en Johannes naar hen toe, en toen die aangekomen waren, baden zij voor hen dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen. (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleen gedoopt in de Naam van de Heere Jezus.) Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest. En toen Simon zag dat de Heilige Geest gegeven werd door middel van de handoplegging van de apostelen, bood hij hun geld aan, en zei: Geef ook mij deze macht, opdat eenieder wie ik de handen opleg, de Heilige Geest ontvangt. (Handelingen 8:14-19)

Wat valt hier op?

1. Petrus en Johannes baden voor hen en legden hun de handen op.
2. De doop in de Heilige Geest was zichtbaar, want Simon zag dat er iets gebeurde, en wilde daarvoor zelfs betalen.

Dit laat opnieuw zien dat de doop in de Heilige Geest merkbaar is. Het is een geestelijke gebeurtenis, maar het heeft zichtbare uitwerking.

Wat betekent de doop in de Geest voor ons?

Het is ook belangrijk om te beseffen dat de Heilige Geest op iemand valt. Dat is logisch, want Jezus doopt ons met de Heilige Geest vanuit de hemel, en wat uit de hemel komt, valt naar beneden op de gelovigen op aarde.

Hij (Jezus) dan, Die door de rechterhand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, heeft dit uitgestort wat u nu ziet en hoort. (Handelingen 2:33)

De doop in de Heilige Geest kan op verschillende manieren plaatsvinden: door handoplegging, gebed of op een andere manier. Op dat

moment wordt iemand ondergedompeld in de Heilige Geest. Zoals iemand tijdens de waterdoop helemaal in het water wordt ondergedompeld, zo wordt iemand bij de doop in de Heilige Geest ondergedompeld in de Geest zelf.

Wanneer je tot geloof komt, ontvang je de Heilige Geest. Maar de doop in de Heilige Geest is een stap verder. De Heilige Geest is dan niet alleen aanwezig in je leven, maar je wordt ook volledig vervuld met Zijn kracht.

Door deze doop ontvang je:

- Kracht om een getuige van God te zijn,
- Gaven van de Geest,
- En een diepere relatie met God.

In hoofdstuk 9 gaan we kijken naar de rol van de Heilige Geest voor en na de doop in de Heilige Geest, zodat we nog beter begrijpen wat deze doop precies doet.

Wanneer ontvang je de doop in de Heilige Geest?

God wil de doop in de Heilige Geest geven op de eerste dag dat we tot geloof komen. Zijn verlangen is dat we alle vier de stappen van de wedergeboorte op dezelfde dag ontvangen. Toch komt het voor dat iemand wel gelooft, maar nog niet gedoopt is met de Heilige Geest. Het is belangrijk om te beseffen dat zulke mensen gered kunnen zijn, ook al hebben ze deze doop nog niet ontvangen.

Toch is de doop in de Heilige Geest zeer belangrijk voor onze wedergeboorte. De Heilige Geest wil ons leiden via onze eigen geest, want onze geest is de directe verbinding tussen ons en God. Door de wedergeboorte wordt onze geest levend en actief. Daardoor kunnen we de Heilige Geest beter ervaren en ontstaat er een hechtere verbinding tussen ons en Hem. De Heilige Geest wil niet alleen tot onze geest spreken, Hij wil één met ons geest worden.

Maar wie zich met de Heer verenigt wordt met Hem één geest. (1 Korinthe 6:17)

De Heilige Geest communiceert met onze geest. Vanuit onze geest kan dit doorstromen naar onze ziel en ons lichaam. Meestal gebeurt dit als een zachte stem in ons binnenste.

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:24)

De doop in de Geest is dus erg belangrijk. Maar hoe ontvang je deze doop? Het is goed om te beseffen dat God geen vast stappenplan heeft. God kan de doop in de Heilige Geest op verschillende manieren geven. In de Bijbel lezen we bijvoorbeeld dat mensen vervuld werden met de Heilige Geest terwijl ze naar een preek luisterden:

Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. (Handelingen 10:44)

Anderen ontvingen de Heilige Geest nadat er voor hen gebeden werd met handoplegging:

Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest. (Handelingen 8:17)

De discipelen zelf, die al eerder met de Heilige Geest gedoopt waren, kwamen op een later moment samen. Ze baden met elkaar, en werden opnieuw vervuld met de Geest:

En toen zij gebeden hadden, werd de plaats waar zij bijeenwaren, bewogen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord van God met vrijmoedigheid. (Handelingen 4:31)

We zien dus dat de doop in de Heilige Geest op verschillende manieren kan plaatsvinden. Toch wil ik een paar tips geven die kunnen helpen om deze doop te ontvangen.

Vraag God om de doop in de Geest

Tip 1: Vraag God om de doop in de Heilige Geest. Het is belangrijk dat we bewust aan God vragen om de Heilige Geest. God wil ons Zijn Geest graag geven, maar als wij Hem er niet om vragen of Hem niet willen ontvangen, zal Hij het ons ook niet opdringen. Laat daarom aan God zien dat je de doop in de Heilige Geest graag wilt ontvangen.

*En Ik zeg u: Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en wie klopt, voor hem zal er opengedaan worden. Welke vader onder u zal aan zijn zoon, als hij hem om brood vraagt, een steen geven, of ook als hij om een vis vraagt, hem in plaats van een vis een slang geven, of ook als hij om een ei vraagt, hem een schorpioen geven? Als u die slecht bent, uw kinderen dus goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader **de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?** (Lukas 11:9-13)*

Voor ouders is het normaal om hun kinderen te geven wat ze nodig hebben en willen hebben, vooral als de kinderen erom vragen. Ouders die het kunnen betalen, geven hun kinderen te eten als ze honger hebben. En als hun kinderen kleding nodig hebben, zullen ze daarin voorzien. Ouders willen het beste voor hun kinderen en verwennen hen graag met eten, kleding, speelgoed, schoolspullen en alles wat nodig is.

Zo is het ook normaal voor God om ons te zegenen met de doop in de Heilige Geest. God is niet zuinig in het geven van Zijn Geest. Hij wil Zijn Geest graag geven aan iedereen die erom vraagt. Zoals ouders zorgen voor eten, zo wil God voorzien in Zijn Geest. Als je de doop in de Heilige Geest wilt ontvangen, is het belangrijk om dit verlangen uit te spreken naar God.

Daarnaast is het niet alleen belangrijk om te vragen, maar ook om hongerig en dorstig te zijn naar de Geest. Wanneer iemand dorst heeft, wil hij maar één ding: drinken. Laat zo'n houding ook in jouw hart zijn. Dat je maar één ding wilt: de doop in de Heilige Geest ontvangen. Als je met dat verlangen naar God komt, zal Hij je verzadigen door je te dopen met Zijn Geest.

Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. (Mattheüs 5:6)

Doe de stappen van de wedergeboorte

Tip 2: Zorg ervoor dat je de voorgaande stappen van de wedergeboorte hebt doorlopen. Deze stappen zijn: geloven, bekeren en gedoopt worden in water. God kan ervoor kiezen om iemand de doop

in de Heilige Geest te geven voordat die persoon is ondergedompeld in water. Maar meestal zien we dat mensen de doop in de Heilige Geest ontvangen na de waterdoop. Daarom is het belangrijk om deze stappen al te hebben doorlopen.

De belofte van de Heilige Geest is voor mensen die geloven. God heeft Zijn Geest niet aan iedereen gegeven, maar wil Zijn Geest geven aan gelovigen. Daarom is het belangrijk om eerst tot geloof te komen, voordat je vraagt om de doop in de Heilige Geest.

*Zo zouden in Christus Jezus alle volken delen in de zegen van Abraham en zouden wij, zoals is beloofd, **door geloof de Geest ontvangen**.* (Galaten 3:14, NBV21)

Dat bekering en de waterdoop belangrijk zijn om de doop in de Heilige Geest te ontvangen, zien we terug in het boek Handelingen:

En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)

Hier noemt Petrus duidelijk bekering en de doop in water als stappen die voorafgaan aan het ontvangen van de Heilige Geest.

Wees gehoorzaam aan God

Tip 3: Wees gehoorzaam aan God. Het is belangrijk dat je bewust besluit om God te gehoorzamen. Waarom zou God Zijn Geest geven aan iemand die toch zijn eigen weg wil gaan? God geeft ons de Heilige Geest om ons te leiden en te helpen. De Heilige Geest spreekt tot ons met een zachte stem in onze geest. Als we van tevoren al besluiten om de Heilige Geest te negeren, waarom zou God ons dan de doop in de Geest geven?

*En wij zijn Zijn getuigen van deze dingen, en ook de Heilige Geest, **Die God gegeven heeft aan hen die Hem gehoorzaam zijn**.* (Handelingen 5:32)

Neem daarom het besluit om God te gehoorzamen, en om ook naar de Heilige Geest te luisteren in jouw leven.

Aanbid God

Tip 4: aanbid God. Aanbidding is krachtig. Door te aanbidden richten we onze geest op God.

Maar de tijd komt en is er nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:23-24)

Wanneer we onze aandacht richten op God en niet op onze dagelijkse zorgen en behoeften, wordt het makkelijker om Zijn zegeningen te ontvangen. Als we God aanbidden en daarna vragen om de doop in de Heilige Geest, kunnen we dit makkelijker ontvangen. Niet omdat God dan meer bereid is om het te geven, maar omdat wij dan een open en ontvankelijke houding hebben.

En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart, en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus. (Efeze 5:18-20)

Naast aanbidding is ook dankbaarheid een belangrijke sleutel in onze relatie met God.

Bid samen met andere gelovigen

Tip 5: Bid samen met andere gelovigen. Vraag andere wedergeboren gelovigen, die de doop in de Heilige Geest al hebben ontvangen, om samen met jou te bidden. Het helpt om samen met anderen te vragen om de Heilige Geest. Zoals we eerder zagen, ontvingen mensen in de Bijbel de doop in de Heilige Geest ook door gemeenschappelijk gebed of door handoplegging.

En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden. (Handelingen 19:6)

Wanneer je samen bent met andere gelovigen in een sfeer van aanbidding, is het vaak makkelijker om de doop in de Heilige Geest te ontvangen.

Blijf volharden

Tip 6: Blijf volharden. Als je om wat voor reden dan ook niet direct de doop in de Heilige Geest ontvangt, geef dan niet op. Blijf volharden. God wil jou graag de doop in de Heilige Geest geven. En als je volhoudt, zal je het zeker ontvangen.

LIVING GOSPEL

In dit hoofdstuk wil ik jou vertellen over mijzelf en Living Gospel.

Wie ben ik?

Mijn naam is Timo Groot en ik ben opgegroeid in een christelijk gezin. Vanaf mijn kindertijd kom ik in verschillende evangelische kerken, waar ik veel mooie preken, krachtige getuigenissen en lieve broeders en zusters heb meegemaakt. Maar het mooiste van alles is dat God beweegt in de kerken en dat Hij werkt door preken, getuigenissen en contacten heen! In mijn eigen leven heb ik God op verschillende manieren mogen ervaren en ontdekken.

Op dit moment werk ik alleen aan deze bediening en de boeken die ik schrijf. Sinds mijn achtste ervaar ik een diepe honger van de Heilige Geest om de Bijbel te bestuderen. In dat jaar las ik voor het eerst de Bijbel van kaft tot kaft. In de loop der jaren zijn daar nog veel meer keren bijgekomen. Ik heb een grote liefde voor God en voor Zijn Woord, en ik wil dat Woord delen met iedereen die geïnteresseerd is.

Op dit moment doe ik al het werk voor Living Gospel vrijwillig en heb ik daarnaast een parttimebaan. Toch heb ik een diep verlangen om op een dag fulltime aan Gods Koninkrijk te bouwen, en ik geloof dat die tijd zeker zal komen!

Mijn droom is om te zien dat de wereld verandert en overstroomt met de kennis en kracht van God. Mensen hebben Jezus nodig, ook al beseffen velen dat nog niet. Met Gods kracht wil ik mensen bereiken zodat ze een radicale keuze maken voor Jezus. Daarnaast wil ik mensen trainen en opleiden om te gaan evangeliseren en te wandelen in de kracht van Gods Koninkrijk.

Op dit moment maak ik video's over Bijbelse onderwerpen en schrijf ik boeken die aansluiten bij Gods Woord. In deze bediening zie ik hoe actueel de Bijbel vandaag de dag is. We dienen een levende God, een God van wonderen, en Zijn liefde reikt uit naar alle mensen!

Het is mijn verlangen om mensen te bereiken met het Woord van God en hen te laten zien dat God vandaag nog steeds actief werkt in en door gelovigen, zoals Jezus ons beloofd heeft:

En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden. (Markus 16:17-18)

Ontstaan en sociale media

Living Gospel is ontstaan in april 2020. Sindsdien zijn miljoenen mensen bereikt met onderwijs en het evangelie van God via Facebook, Instagram, YouTube en de website LivingGospel.nl. Wij zien uit naar de toekomst en wat God gaat betekenen voor de wereld!

Je kunt Living Gospel via de onderstaande kanalen bekijken.

Website

Op de website LivingGospel.nl ontdek je Gods Woord en zie je dat Gods Woord vandaag actueel is. Hier kan je ook video's bekijken en Bijbelstudies lezen. Tijdens het maken van de video's en Bijbelstudies ga ik ervan uit dat Gods Woord voor honderd procent geïnspireerd is door de Heilige Geest en dat elke Bijbeltekst gebruikt kan worden om van te leren en ons opvoedt om een goed leven te leiden. Ik hoop dat deze website jou doet groeien in het geloof en dat je God leert kennen zoals Hij zich openbaart in de Bijbel. Op de website kan je ook mijn boeken vinden.

Facebook

Living Gospel heeft een eigen Facebookpagina! Op deze Facebookpagina worden alle video's geplaatst. Je kan mijn pagina op Facebook vinden via de link op de website.

YouTube

De video's van Living Gospel zijn te vinden op YouTube. YouTube is het eerste kanaal waar ik ben begonnen met video's plaatsen en hier kan je een overzicht vinden van al mijn video's.

Instagram

Instagram is de derde mogelijkheid om mij te volgen. Op Instagram worden alle video's van Living Gospel geplaatst en stuur ik korte berichten en afbeeldingen van de actualiteit of bemoediging uit het Woord van God.

TikTok

Op TikTok verschijnen er korte video's over het geloof en de Bijbel en ontvang je korte bemoediging.

E-mail

Voor vragen, opmerkingen of bemoediging kan je gebruik maken van het e-mailadres: info@LivingGospel.nl

Visie, doelen en meebouwen

Visie: Living Gospel wil ervoor zorgen dat jij leeft in de volmaakte genade van God, dat jij Gods genade uitdeelt aan de mensen om jou heen, en dat jij in de perfecte wil en roeping van God leeft.

Genade: Met genade bedoel ik al Gods genadegaven, onder andere:

- Vergeving
- Verlossing en rechtvaardigheid
- Het in Christus zijn
- Intimiteit met God
- De doop en vruchten van de Heilige Geest
- Bevrijding (Vrij zijn van demonische machten)
- Genezing
- Voorziening en voorspoed
- Tongentaal
- Een leven in autoriteit.

Perfekte wil en roeping: Dit is de specifieke roeping en plan van God op jouw leven. Living Gospel wil jou onderwijzen en trainen om Gods plan voor jou leven te kennen en uit te voeren.

Ben jij gezegend door dit (e-)boek en wil jij mij helpen om nog veel meer mensen te bereiken en toe te rusten met het evangelie van God? Word dan partner van Living Gospel of geef een eenmalige gift. Door partner te worden, kan jij meebouwen aan Gods koninkrijk en helpen met het bereiken van mensen met het evangelie van God. Geef jouw (periodieke) gift via:

www.LivingGospel.nl/giften-partner

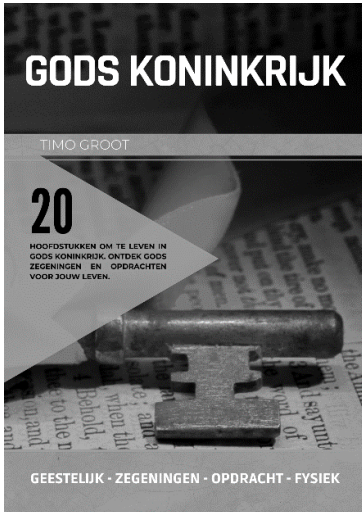
Of scan de QR-code:

Het is ook mogelijk om een eenmalige gift te geven. Dit kan via dezelfde link of QR-code. Tot slot wil ik jou bedanken voor het lezen van dit boek. Gods zegen!

BOEKEN

Naast dit boek, heb ik ook de volgende studieboeken geschreven:

Je kan deze studieboeken, en nog meer andere materialen, bestellen via: www.livinggospel.nl/webshop of scan de QR-code.

